

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-127-12

Druk nr 1637
Warszawa, 21 sierpnia 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Administracji i Cyfryzacji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dofinansowania projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu,”
 - b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) funkcjonowania centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych;”,
 - c) uchyla się pkt 10;
- 2) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy, z zastrzeżeniem art. 13a, nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych, służb specjalnych w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.²⁾), Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Narodowego Banku Polskiego, poza przypadkami, gdy w związku z realizacją zadań przez te podmioty istnieje obowiązek przekazywania informacji do i od podmiotów niebędących organami administracji rządowej; w takich przypadkach stosuje się art. 13 ust. 2 pkt 1 niniejszej ustawy.”;
- 3) w art. 3:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455, Nr 117, poz. 677 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627 i 908 oraz z 2013 r. poz. 628 i 675.

- „6) projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu – określony w dokumentacji zespół czynności organizacyjnych i technicznych mających na celu zbudowanie, rozbudowanie lub unowocześnienie systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych, zapewnienie utrzymania tego systemu lub opracowanie procedur realizowania zadań publicznych drogą elektroniczną;”,
- b) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) urzędowe poświadczenie odbioru – dane elektroniczne powiązane z dokumentem elektronicznym doręczanym podmiotowi publicznemu lub przez niego doręczanym w sposób zapewniający rozpoznawalność późniejszych zmian dokonanych w tych danych, określające:
- a) pełną nazwę podmiotu publicznego, któremu doręczono dokument elektroniczny lub który doręcza dokument,
 - b) datę i godzinę wprowadzenia albo przeniesienia dokumentu elektronicznego do systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego – w odniesieniu do dokumentu doręczanego podmiotowi publicznemu,
 - c) datę i godzinę podpisania urzędowego poświadczenia odbioru przez adresata z użyciem mechanizmów, o których mowa w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 – w odniesieniu do dokumentu doręczanego przez podmiot publiczny,
 - d) datę i godzinę wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru;”,
- c) po pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22–26 w brzmieniu:
- „22) użytkownik – osobę fizyczną korzystającą z systemów teleinformatycznych;
- 23) katalog usług – rejestr, udostępniony na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, zawierający informacje o usługach udostępnianych przez podmioty publiczne;
- 24) wzór dokumentu elektronicznego – zbiór danych określających zestaw, sposób oznaczania oraz wymagalność elementów treści i metadanych dokumentu elektronicznego, a także mogących określać sposób zapisu danych dla wskazanych elementów oraz kolejność i sposób wyświetlania na ekranie lub drukowania poszczególnych elementów (wizualizacji);
- 25) formularz elektroniczny – graficzny interfejs użytkownika wystawiany przez oprogramowanie służący do przygotowania i wygenerowania dokumentu

elektronicznego zgodnego z odpowiadającym mu wzorem dokumentu elektronicznego;

26) zakres użytkowy dokumentu elektronicznego – zawartość dokumentu elektronicznego niezbędna do załatwienia określonego rodzaju spraw za pomocą tego dokumentu.”;

4) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Projekty informatyczne o publicznym zastosowaniu”;

5) uchyla się art. 5–7, art. 12 i art. 12a;

6) po art. 12a dodaje się art. 12b–12h w brzmieniu:

„Art. 12b. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przyjmuje, w drodze uchwały, Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa stanowiący program rozwoju w rozumieniu art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.³⁾).

Art. 12c. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji co najmniej raz w roku przeprowadza konkurs na dofinansowanie projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu lub przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, zwany dalej „konkuresem”.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje ogłoszenie o konkursie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

3. Ogłoszenie o konkursie określa co najmniej:

- 1) przedmiot konkursu;
- 2) podmioty publiczne mogące ubiegać się o dofinansowanie;
- 3) warunki udziału w konkursie;
- 4) kryteria oceny wniosku o dofinansowanie;
- 5) termin i warunki realizacji projektu lub przedsięwzięcia;
- 6) wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację konkursu;
- 7) termin składania wniosków o dofinansowanie.

4. Podmioty publiczne mogące ubiegać się o dofinansowanie składają wniosek o dofinansowanie do ministra właściwego do spraw informatyzacji.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 279, poz. 1644, z 2012 r. poz. 1237 oraz z 2013 r. poz. 714.

Art. 12d. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji rozstrzyga konkurs na podstawie oceny wniosków dokonanej przez komisję konkursową oraz ogłasza wyniki konkursu.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze zarządzenia, powołuje komisję konkursową, a także określa jej skład, tryb pracy oraz zakres zadań.

3. Datą ogłoszenia wyników konkursu jest data ich zamieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art. 12e. 1. Wnioskodawca może złożyć do ministra właściwego do spraw informatyzacji odwołanie od wyniku konkursu, w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia wyniku konkursu.

2. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpatrzeniu. O zachowaniu terminu decyduje data wpływu odwołania do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji rozpatruje odwołanie w terminie czternastu dni od dnia jego wpływu do urzędu obsługującego tego ministra.

Art. 12f. 1. Środki finansowe na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 12c ust. 1, są przekazywane podmiotowi, którego wniosek o dofinansowanie został wyłoniony w drodze konkursu, w formie dotacji celowej, na podstawie umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw informatyzacji a tym podmiotem.

2. Umowa o dofinansowanie nie może zostać zawarta przed upływem terminu, o którym mowa w art. 12e ust. 1, a w przypadku wniesienia odwołania od wyniku konkursu – do czasu rozpatrzenia odwołania.

Art. 12g. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji unieważnia konkurs, jeżeli:

- 1) w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie złożono żadnego wniosku o dofinansowanie;
- 2) żaden ze złożonych wniosków o dofinansowanie nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w art. 12c.

2. Informację o unieważnieniu konkursu minister właściwy do spraw informatyzacji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

Art. 12h. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb przeprowadzania konkursu oraz kryteria, sposób i tryb przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 12c ust. 1, w tym:
 - a) sposób oceny wniosków o dofinansowanie projektów i przedsięwzięć,
 - b) sposób oceny realizacji projektów i przedsięwzięć, zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 12f ust. 1;
- 2) wzór wniosku o dofinansowanie;
- 3) wzór raportu rocznego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych;
- 4) wzór raportu końcowego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni potrzebę sprawnego przeprowadzenia konkursu, a także potrzebę prawidłowego wykorzystania przyznanych środków finansowych.”;

- 7) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Podmioty publiczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–6, służby specjalne w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Narodowy Bank Polski, uprawnione do wykonywania praw majątkowych do programu komputerowego opracowanego przez pracowników w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy świadczonej na rzecz tych podmiotów, mogą umożliwić sobie wzajemnie nieodpłatne korzystanie z tego programu komputerowego.”;

- 8) w art. 16:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Podmiot publiczny udostępnia elektroniczną skrzynkę podawczą, spełniającą standardy określone i opublikowane na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, oraz zapewnia jej obsługę.

1b. Podmiot publiczny, w terminie siedmiu dni od dnia udostępnienia elektronicznej skrzynki podawczej, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji informację o jej adresie.”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych,”;

9) po art. 16 dodaje się art. 16a i art. 16b w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. W przypadku gdy w przepisach prawa został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, jeżeli przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, organ ten:

- 1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzór dokumentu elektronicznego w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, o którym mowa w art. 19b ust. 1;
- 2) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji opis usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu wzoru dokumentu elektronicznego w celu zamieszczenia go w katalogu usług;
- 3) udostępnia na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularz elektroniczny umożliwiający wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, organ realizuje w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów określających wzór dokumentu.

3. Formularz elektroniczny udostępniony na ePUAP spełnia standardy określone i opublikowane na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

4. W przypadku gdy formularz elektroniczny nie spełnia standardów, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw informatyzacji może wezwać organ do dostosowania, we wskazanym terminie, formularza elektronicznego udostępnionego na ePUAP do tych standardów.

5. W przypadku niedostosowania we wskazanym terminie formularza elektronicznego udostępnionego na ePUAP do standardów, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw informatyzacji może usunąć formularz elektroniczny z ePUAP.

Art. 16b. 1. W przypadku gdy w przepisach prawa nie został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, wzór dokumentu elektronicznego może przekazać do centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych organ, w którego właściwości pozostają sprawy związane z określonym w tym wzorze zakresem użytkowym dokumentów elektronicznych.

2. Do przekazania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 16a ust. 1.”;

- 10) w art. 17 w ust. 2:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) opiniowanie projektu Programu Zintegrowanej Informatyzacji Państwa;”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) opiniowanie projektów przepisów wydawanych na podstawie art. 18;”;
- 11) w art. 19a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Minister właściwy do spraw informatyzacji zamieszcza na ePUAP informację o adresach elektronicznych skrzynek podawczych udostępnionych przez podmioty publiczne.”;
- 12) w art. 19b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. W centralnym repozytorium umieszcza się, przechowuje i udostępnia wzory dokumentów, które uwzględniają niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016).
3. Organy administracji publicznej przekazują do centralnego repozytorium oraz udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej wzory dokumentów elektronicznych. Przy sporządzaniu wzorów dokumentów elektronicznych stosuje się międzynarodowe standardy dotyczące sporządzania dokumentów elektronicznych przez organy administracji publicznej, z uwzględnieniem konieczności podpisywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym.”;
- 13) po art. 19b dodaje się art. 19c i art. 19d w brzmieniu:
- „Art. 19c. 1. Podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 3, realizujące zadania publiczne, mogą udostępniać usługi na ePUAP na podstawie porozumienia zawartego z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.
2. W porozumieniu określa się sposób udostępniania usług na ePUAP oraz ich zakres.
- Art. 19d. Podmioty udostępniające usługi na ePUAP zapewniają ich zgodność z przepisami stanowiącymi podstawę sporządzenia wzoru dokumentu elektronicznego oraz dokonują aktualizacji tych usług w katalogu usług.”;
- 14) w art. 20a w ust. 3 w pkt 2:
- a) uchyla się lit. a,
 - b) po lit. h dodaje się przecinek oraz lit. i w brzmieniu:

„i) warunki, które powinien spełniać punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP”;

15) po art. 20b dodaje się art. 20c w brzmieniu:

„Art. 20c. 1. Punkt potwierdzający dokonuje potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP, które polega na weryfikacji zgodności danych zawartych w profilu użytkownika ze stanem faktycznym oraz nadaniu uprawnień wynikających z posiadania profilu zaufanego ePUAP, jak również dokonuje przedłużenia ważności i unieważnienia profilu zaufanego ePUAP.

2. Funkcję punktu potwierdzającego pełni:

- 1) konsul;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego;
- 3) wojewoda;
- 4) Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Funkcję punktu potwierdzającego, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, może pełnić:

- 1) podmiot publiczny inny niż wymieniony w ust. 2;
- 2) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) operator pocztowy, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529);
- 4) oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

4. Zgody, o której mowa w ust. 3, udziela się na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4, po spełnieniu warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

5. Operator pocztowy może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie wcześniej niż w roku następującym po roku, w którym po raz pierwszy przedłożył Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej sprawozdanie, o którym mowa art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 777.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może sprawdzać, czy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji cofa zgodę, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego nie spełnia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.”;

16) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Badanie osiągnięcia interoperacyjności oraz kontrola przestrzegania przepisów ustawy”;

17) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych przeprowadza się, z zastrzeżeniem art. 24, badanie poprawności wdrożenia rozwiązań, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a, w oprogramowaniu interfejsowym przy wykorzystaniu testów akceptacyjnych udostępnionych przez podmiot publiczny, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. b, zwane dalej „badaniem”.”,

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. W celu zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych z innymi systemami teleinformatycznymi podmiot publiczny może udostępnić testowy system teleinformatyczny, funkcjonalnie odpowiadający systemowi produkcyjnemu, w celu dokonywania sprawdzenia poprawności wdrożenia rozwiązań pod względem organizacyjnym, semantycznym i technologicznym.

8. W przypadku udostępnienia przez podmiot publiczny systemu testowego nie jest wymagane udostępnienie testów akceptacyjnych.”;

18) w art. 24 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) podmiot publiczny udostępnił system testowy, o którym mowa w art. 21 ust. 7.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie, w formie dokumentu elektronicznego lub zgłoszone do protokołu.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Pełnomocnictwo w formie dokumentu elektronicznego powinno być uwierzytelnione za pomocą mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

2) w art. 39¹:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Doręczenie pism następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.⁵⁾), jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania spełni jeden z następujących warunków:

- 1) złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej;
- 2) wystąpi do organu administracji publicznej o takie doręczenie;
- 3) wyrazi zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą tych środków.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a–1d w brzmieniu:

„§ 1a. Organ administracji publicznej może zwrócić się do strony lub innego uczestnika postępowania o wyrażenie zgody na doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego w innych, określonych przez organ kategoriach spraw indywidualnych, załatwianych przez ten organ.

§ 1b. Organ administracji publicznej może wystąpić o wyrażenie zgody, o której mowa w § 1 pkt 3 lub w § 1a, przesyłając to wystąpienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres elektroniczny strony lub innego uczestnika postępowania.

§ 1c. Do wystąpienia, o którym mowa w § 1b, nie stosuje się art. 46 § 3–5.

§ 1d. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ administracji publicznej doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.”;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540, z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779 oraz z 2012 r. poz. 1445.

3) w art. 41 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego.”;

4) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. § 1. Odbierający pismo potwierdza doręczenie mu pisma swoim podpisem ze wskazaniem daty doręczenia.

§ 2. Jeżeli odbierający pismo uchyla się od potwierdzenia doręczenia lub nie może tego uczynić, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

§ 3. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej doręczenie jest skuteczne, jeżeli adresat potwierdzi odbiór pisma w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 3.

§ 4. W celu doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego organ administracji publicznej przesyła na adres elektroniczny adresata zawiadomienie zawierające:

- 1) wskazanie, że adresat może odebrać pismo w formie dokumentu elektronicznego;
- 2) wskazanie adresu elektronicznego, z którego adresat może pobrać pismo i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia pisma;
- 3) pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej, oraz informację o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 5. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w § 4 pkt 3, organ administracji publicznej przesyła powtórne zawiadomienie o możliwości odebrania tego pisma po upływie siedmiu dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w § 4.

§ 6. W przypadku nieodebrania pisma, doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni, licząc od dnia przesłania pierwszego zawiadomienia.

§ 7. Zawiadomienia, o których mowa w § 4 i 5, mogą być automatycznie tworzone i przesyłane przez system teleinformatyczny organu administracji publicznej, a odbioru tych zawiadomień nie potwierdza się.

§ 8. W przypadku uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone na podstawie § 6, organ administracji publicznej umożliwia adresatowi pisma dostęp do treści pisma w formie dokumentu elektronicznego oraz do informacji o dacie uznania pisma za doręczone i datach wysłania zawiadomień, o których mowa w § 4 i 5, w swoim systemie teleinformatycznym.

§ 9. Warunki techniczne i organizacyjne doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego określają przepisy ustawy, o której mowa w § 4 pkt 3.

§ 10. Doręczenie pisma w formie dokumentu elektronicznego do podmiotu publicznego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w § 4 pkt 3, następuje przez elektroniczną skrzynkę podawczą tego podmiotu, w sposób określony w tej ustawie.”;

5) w art. 50 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ administracji publicznej może wzywać osoby do udziału w podejmowanych czynnościach i do złożenia wyjaśnień lub zeznań osobiście, przez pełnomocnika, na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy lub dla wykonywania czynności urzędowych.”;

6) w art. 54 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) czy wezwany powinien się stawić osobiście lub przez pełnomocnika, czy też może złożyć wyjaśnienie lub zeznanie na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego;”;

7) w art. 63 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Urzędowe poświadczenie odbioru podania wniesionego w formie dokumentu elektronicznego zawiera:

- 1) informację o tym, że pisma w sprawie będą doręczane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej;
- 2) pouczenie o prawie do rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 39¹ § 1d.”;

8) w art. 72 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Adnotacja może być sporządzona w formie dokumentu elektronicznego.”;

9) w art. 73 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organ administracji publicznej może zapewnić stronie dokonanie czynności, o których mowa w § 1, w swoim systemie teleinformatycznym, po identyfikacji strony w sposób określony w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

10) w art. 91 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Stronom, świadkom, biegłym oraz państwowym i samorządowym jednostkom organizacyjnym, organizacjom i innym osobom, wezwanym do udziału w rozprawie, doręcza się wezwanie na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego.”;

11) w art. 220 dodaje się § 3–5 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania nie może uzyskać w formie dokumentu elektronicznego zaświadczenia wymaganego do potwierdzenia faktów lub stanu prawnego lub innego dokumentu wydanego przez podmiot publiczny w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jak również potwierdzenia uiszczenia opłat i kosztów postępowania, strona lub inny uczestnik postępowania może złożyć elektroniczną kopię takiego dokumentu, po uwierzytelnieniu jej przez wnoszącego, przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 4. Organ administracji publicznej może żądać przedłożenia oryginału zaświadczenia, innego dokumentu lub potwierdzenia uiszczenia opłat i kosztów postępowania, o których mowa w § 3, o ile złożona kopia nie pozwala na weryfikację autentyczności oraz integralności lub jeżeli jest to uzasadnione innymi okolicznościami sprawy.

§ 5. Strona lub inny uczestnik postępowania przechowują zaświadczenie, inny dokument lub potwierdzenie uiszczenia opłat i kosztów postępowania, o których mowa w § 3, do dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie stała się ostateczna.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35.

„14) portal podatkowy – system teleinformatyczny administracji podatkowej służący do kontaktu organów podatkowych z podatnikami, płatnikami i inkasentami, a także ich następcami prawnymi oraz osobami trzecimi, w szczególności do wnoszenia podań, składania deklaracji oraz doręczania pism organów podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) w art. 3a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy, elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji podatkowej lub portal podatkowy potwierdzają, w formie dokumentu elektronicznego, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

3) po art. 3d dodaje się art. 3e i art. 3f w brzmieniu:

„Art. 3e. § 1. Organ podatkowy może zwrócić się do podatnika, płatnika lub inkasenta o wyrażenie zgody na doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego we wszystkich sprawach podatkowych załatwianych przez ten organ.

§ 2. W przypadku wyrażenia przez podatnika, płatnika lub inkasenta zgody, o której mowa w § 1, organ podatkowy poucza ich o skutkach prawnych wynikających z wyrażenia tej zgody.

§ 3. Do doręczania, o którym mowa w § 1, stosuje się przepisy art. 144a oraz art. 146.

Art. 3f. § 1. Identyfikacja podatników, płatników, inkasentów, ich następców prawnych oraz osób trzecich na portalu podatkowym następuje przez zastosowanie kwalifikowanego certyfikatu przy zachowaniu zasad przewidzianych w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262) lub przez zastosowanie profilu zaufanego ePUAP.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki korzystania z portalu podatkowego, mając na względzie potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych we wnioskach, deklaracjach i pismach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inny sposób identyfikacji na portalu podatkowym niż przewidziany w § 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności

i niezaprzeczalności danych zawartych we wnioskach, deklaracjach i pismach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje spraw, które mogą być załatwiane z wykorzystaniem portalu podatkowego, mając na względzie potrzebę stopniowego upowszechniania elektronicznej formy kontaktów z organami podatkowymi oraz charakter tych spraw.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wskazać organy podatkowe, które załatwiają sprawy z wykorzystaniem portalu podatkowego, mając na względzie usprawnienie pracy urzędów i obsługi podatników, płatników, inkasentów, ich następców prawnych oraz osób trzecich.”;

4) w art. 12 w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu podatkowego, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru;”;

5) w art. 14 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia funkcjonowanie portalu podatkowego i jest administratorem danych podatników, płatników, inkasentów, ich następców prawnych oraz osób trzecich korzystających z tego portalu, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁷⁾).”;

6) w art. 14a § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. W sprawach dotyczących wydawania interpretacji ogólnych na wniosek przepisy art. 14d, art. 14f, art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135–137, art. 140, art. 143, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1–2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 14b § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną).”;

8) w art. 14c dodaje się § 4 w brzmieniu:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1371.

„§ 4. Interpretacja indywidualna wydana w formie dokumentu elektronicznego jest opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

9) art. 14h otrzymuje brzmienie:

„Art. 14h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135–137, art. 140, art. 143, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1–2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.”;

10) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. Sprawy podatkowe załatwiane są w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.”;

11) w art. 137:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie, w formie dokumentu elektronicznego lub zgłoszone ustnie do protokołu.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Pełnomocnictwo w formie dokumentu elektronicznego powinno być uwierzytelnione za pomocą mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

12) w art. 143 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Upoważnienie może obejmować podpisywanie pism w formie dokumentu elektronicznego podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

13) w art. 144a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Doręczenie pism następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona spełni jeden z następujących warunków:

- 1) złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego lub portal podatkowy;
- 2) wniesie o doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

3) wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Wystąpienie organu podatkowego o wyrażenie zgody, o której mowa w § 1, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej i zostać przesłane na adres elektroniczny strony. Art. 152a § 1–5 nie stosuje się.

§ 1b. Strona ma prawo do rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W takim przypadku organ podatkowy doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.”;

14) w art. 152 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej doręczenie jest skuteczne, jeżeli adresat potwierdzi odbiór pisma w sposób, o którym mowa w art. 152a § 1 pkt 3.”;

15) art. 152a otrzymuje brzmienie:

„Art. 152a. § 1. W celu doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego organ podatkowy przesyła na adres elektroniczny adresata zawiadomienie zawierające:

- 1) informację, że adresat może odebrać pismo w formie dokumentu elektronicznego;
- 2) wskazanie adresu elektronicznego, z którego adresat może pobrać pismo i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia pisma;
- 3) pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu podatkowego, oraz informację o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru w sposób, o którym mowa w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 2. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób określony w § 1 pkt 3, organ podatkowy przesyła powtórne zawiadomienie o możliwości odebrania tego pisma po upływie siedmiu dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w § 1.

§ 3. W przypadku nieodebrania pisma doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni, licząc od dnia przesłania pierwszego zawiadomienia.

§ 4. Zawiadomienia, o których mowa w § 1 i 2, mogą być automatycznie tworzone i przesyłane przez system teleinformatyczny organu podatkowego, a odbioru tych zawiadomień nie potwierdza się.

§ 5. W przypadku uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone na podstawie § 3, organ podatkowy umożliwia adresatowi pisma dostęp do treści pisma w formie dokumentu elektronicznego oraz informacji o dacie uznania pisma za doręczone oraz o datach wysłania zawiadomień, o których mowa w § 1 i 2, w swoim systemie teleinformatycznym.

§ 6. Warunki techniczne i organizacyjne doręczania pism w formie dokumentu elektronicznego określają przepisy ustawy, o której mowa w § 1.”;

16) w art. 155 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika, na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy.”;

17) w art. 159:

a) w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) czy osoba wezwana powinna stawić się osobiście lub przez pełnomocnika, czy też może złożyć wyjaśnienie lub zeznanie na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego,”

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wezwanie powinno być podpisane przez pracownika organu podatkowego, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska służbowego, a jeżeli jest sporządzone w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

18) w art. 168:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, ponaglenia, wnioski) mogą być wnoszone pisemnie lub ustnie do protokołu, a także za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r.

o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, lub portal podatkowy.”,

b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Urzędowe poświadczenie odbioru podania wniesionego w formie dokumentu elektronicznego zawiera:

- 1) informację o tym, że pisma w sprawie będą doręczane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej;
- 2) pouczenie o prawie do rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 144a § 1b.”;

19) w art. 177 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Adnotacja może być sporządzona w formie dokumentu elektronicznego.”;

20) w art. 178 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ podatkowy może zapewnić stronie dokonanie czynności, o których mowa w § 1, w swoim systemie teleinformatycznym, po identyfikacji strony w sposób, o którym mowa w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

21) w art. 210 w § 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli decyzja została wydana w formie dokumentu elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

22) art. 211 otrzymuje brzmienie:

„Art. 211. Decyzję doręcza się stronie na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

23) w art. 217 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli postanowienie zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

24) art. 218 otrzymuje brzmienie:

„Art. 218. Postanowienie, od którego służy zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, doręcza się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

25) w art. 282b w § 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia, a jeżeli zawiadomienie zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

26) w art. 306d dodaje się § 3–5 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania nie może uzyskać w formie dokumentu elektronicznego zaświadczenia wymaganego na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego lub innego dokumentu wydanego przez podmiot publiczny w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jak również potwierdzenia uiszczenia opłat i kosztów postępowania, strona lub inny uczestnik postępowania może złożyć elektroniczną kopię takiego dokumentu, po uwierzytelnieniu jej przez wnoszącego, przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 4. Organ podatkowy może żądać przedłożenia oryginału zaświadczenia, innego dokumentu lub potwierdzenia uiszczenia opłat i kosztów postępowania, o których mowa w § 3, o ile złożona kopia nie pozwala na weryfikację autentyczności oraz integralności lub jeżeli jest to uzasadnione innymi okolicznościami sprawy.

§ 5. Strona lub inny uczestnik postępowania przechowują zaświadczenie, inny dokument lub potwierdzenie uiszczenia opłat i kosztów postępowania, o których mowa w § 3, do dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie stała się ostateczna.”;

27) w art. 306j pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tryb wydawania zaświadczeń, uwzględniając w szczególności odpowiednią organizację czynności związanych z wydawaniem zaświadczeń oraz możliwość doręczania zaświadczeń w formie dokumentu elektronicznego;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. § 1. Dla każdej sprawy z zakresu, o którym mowa w art. 1, tworzy się akta. Akta są tworzone w postaci elektronicznej lub papierowej.

§ 2. Akta w postaci elektronicznej są przetwarzane z wykorzystaniem systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją w rozumieniu przepisów o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

§ 3. Akta w postaci papierowej są przetwarzane w tej postaci oraz z wykorzystaniem systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją w rozumieniu przepisów o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

§ 4. Akta sprawy udostępnia się stronom postępowania. Strony mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt.

§ 5. Sąd, w odniesieniu do akt w postaci elektronicznej, zapewnia stronie realizację czynności, o których mowa w § 4, w swoim systemie teleinformatycznym, po identyfikacji strony w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 6. Akta wszystkich zakończonych prawomocnie spraw sądoadministracyjnych przechowuje się we właściwym sądzie administracyjnym przez okres niezbędny ze względu na rodzaj i charakter sprawy oraz znaczenie materiałów zawartych w aktach jako źródła informacji.

§ 7. Po okresie przechowywania w sądzie akta sprawy podlegają przekazaniu do właściwych archiwów państwowych albo zniszczeniu.

§ 8. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób tworzenia i przetwarzania akt, o których mowa w § 1;
- 2) warunki i tryb przechowywania i przekazywania akt wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 3) warunki i tryb niszczenia akt, o których mowa w § 1 i w pkt 2, po upływie okresu ich przechowywania.

§ 9. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, wydając rozporządzenie, o którym mowa w § 8, uwzględni w szczególności warunki elektronicznego zarządzania dokumentacją, rodzaje spraw oraz właściwe zabezpieczenie akt przed dostępem osób nieuprawnionych, utratą tych akt lub ich zniszczeniem.”;

- 2) po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu:

„Art.12b. § 1. Określony w ustawie warunek formy pisemnej uważa się za zachowany, jeżeli dokument elektroniczny został uwierzytelniony w sposób, o którym mowa w art. 46 § 2a.

§ 2. W postępowaniu dokumenty elektroniczne wnosi się do sądu administracyjnego przez elektroniczną skrzynkę podawczą, a sąd doręcza takie dokumenty stronom za pomocą środków komunikacji elektronicznej na warunkach określonych w art. 74a.

§ 3. Przepisy dotyczące zastosowania środków komunikacji elektronicznej stosuje się odpowiednio do organów, do których lub za pośrednictwem których składane są pisma w formie dokumentu elektronicznego.”;

3) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Pełnomocnictwo udzielone w formie dokumentu elektronicznego powinno być uwierzytelnione za pomocą mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

4) w art. 46 po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. Gdy pismo strony jest wnoszone w formie dokumentu elektronicznego, powinno ponadto zawierać adres elektroniczny do doręczeń oraz zostać uwierzytelnione przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika przez bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP lub inne mechanizmy identyfikacji, o których mowa w art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli takie mechanizmy zostały wprowadzone przez sąd administracyjny.

§ 2b. Pismo wnoszone w innej formie niż forma dokumentu elektronicznego, zawierające żądanie doręczania pism sądu środkami komunikacji elektronicznej, powinno zawierać oznaczenie adresu elektronicznego do doręczeń.”;

5) w art. 47 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się. W celu doręczania dokumentów stronom, które nie stosują środków komunikacji elektronicznej do odbioru pism, sąd sporządza kopie dokumentów elektronicznych w postaci uwierzytelnionych wydruków, z zachowaniem wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 4. Sąd, doręczając odpisy pism i załączników w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego, informuje stronę o warunkach wnoszenia pism oraz ich doręczania przez sąd za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

6) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Sąd potwierdza wniesienie pisma w formie dokumentu elektronicznego do swojej elektronicznej skrzynki podawczej przez przesłanie urzędowego poświadczenia odbioru w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na wskazany przez wnoszącego adres elektroniczny. W treści urzędowego poświadczenia odbioru informuje się o tym, że pisma w sprawie będą doręczane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, oraz poucza się o prawie strony do rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 74a § 2.”;

7) w art. 54:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej tego organu. Przepis art. 49a stosuje się odpowiednio.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a–2c w brzmieniu:

„§ 2a. Jeżeli skarga została wniesiona:

- 1) w formie dokumentu elektronicznego do elektronicznej skrzynki podawczej organu, o którym mowa w § 1 – organ ten przekazuje sądowi skargę i odpowiedź na skargę do jego elektronicznej skrzynki podawczej;
- 2) w postaci papierowej – organ przekazuje sądowi skargę i odpowiedź na skargę w takiej postaci.

§ 2b. W przypadku gdy akta sprawy, której dotyczy skarga, są prowadzone przez organ w postaci elektronicznej, organ ten:

- 1) przekazuje sądowi akta sprawy wraz z informacją o dokumentach, których treść nie jest w całości dostępna w aktach sprawy prowadzonych w postaci elektronicznej, oraz o sposobie i dacie ich przekazania sądowi do jego elektronicznej skrzynki podawczej, a w przypadku gdy ze względów technicznych nie jest to możliwe – na informatycznym nośniku danych;
- 2) przekazuje sądowi dokumenty z akt sprawy, których treść nie jest w całości dostępna w aktach sprawy prowadzonych w postaci elektronicznej, wskazując

na elektroniczne akta sprawy przekazane sądowi w sposób, o którym mowa w pkt 1.

§ 2c. W przypadku gdy akta sprawy, której dotyczy skarga, są prowadzone przez organ, o którym mowa w § 1, w postaci papierowej, organ ten przekazuje sądowi akta sprawy oraz, jeżeli taka istnieje, zapisaną na informatycznych nośnikach danych dokumentację elektroniczną, której treść nie jest dostępna w postaci papierowej.”;

8) w art. 55:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie niezastosowania się do obowiązków, o których mowa w art. 54 § 2–2c, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. O rażących przypadkach naruszenia obowiązków, o których mowa w § 2 lub w art. 54 § 2–2c, skład orzekający lub prezes sądu zawiadamia organy właściwe do rozpatrywania petycji, skarg i wniosków.”;

9) w art. 65:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd dokonuje doręczeń przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione przez sąd osoby lub organy, albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na warunkach określonych w art. 74a.”,

b) uchyla się § 3;

10) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. § 1. Doręczenie pism przez sąd następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli strona spełniła jeden z następujących warunków:

- 1) wniosła pismo w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu lub organu, za pośrednictwem którego składane jest pismo;
- 2) wystąpiła do sądu o takie doręczenie i przekazała sądowi adres elektroniczny do doręczeń;

3) wyraziła zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i przekazała sądowi adres elektroniczny do doręczeń.

§ 2. Jeżeli strona zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, sąd doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.

§ 3. W celu doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego sąd przesyła na adres elektroniczny adresata zawiadomienie zawierające:

- 1) informację, że adresat może odebrać pismo w formie dokumentu elektronicznego, wraz ze wskazaniem adresu elektronicznego, z którego adresat może pobrać dokument i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia dokumentu;
- 2) pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji adresata pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym sądu, oraz informację o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub przez inne mechanizmy identyfikacji, o których mowa w art. 20a ust. 2 tej ustawy, jeżeli takie mechanizmy zostały wprowadzone przez sąd administracyjny.

§ 4. Zawiadomienie, o którym mowa w § 3, może być automatycznie tworzone i przesyłane przez system teleinformatyczny sądu, a odbioru tego zawiadomienia nie potwierdza się.

§ 5. Datą doręczenia pisma jest data podpisania przez adresata pisma urzędowego poświadczenia odbioru w sposób, o którym mowa w § 3 pkt 2.

§ 6. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego sąd, po upływie siedmiu dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, przesyła powtórne zawiadomienie o możliwości odebrania tego pisma.

§ 7. Do powtórnego zawiadomienia stosuje się przepisy § 3 i 4.

§ 8. W przypadku nieodebrania pisma, doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni, licząc od dnia przesłania pierwszego zawiadomienia.

§ 9. W przypadku uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone, sąd umożliwia adresatowi pisma w swoim systemie teleinformatycznym dostęp do treści pisma w formie dokumentu elektronicznego oraz do informacji o dacie

uznania pisma za doręczone oraz o datach wysłania zawiadomień, o których mowa w § 3 i 6, w swoim systemie teleinformatycznym.

§ 10. W przypadku pism doręczanych uczestniczącym w postępowaniu przed sądem prokuratorowi, Rzecznikowi Praw Obywatelskich i Rzecznikowi Praw Dziecka oraz organowi, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zaskarżono, sąd przesyła pismo bezpośrednio do elektronicznej skrzynki podawczej podmiotu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, za urzędowym poświadczeniem odbioru.

§ 11. Datą doręczenia pism, o których mowa w § 10, jest data określona w urzędowym poświadczeniu odbioru.

§ 12. Pisma sądu sporządzane i doręczane w postępowaniu w formie dokumentu elektronicznego są opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

11) w art. 77 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Potwierdzenie odbioru pisma w formie dokumentu elektronicznego następuje w sposób określony w art. 74a § 5 lub 10.”;

12) w art. 83 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu lub właściwego organu.”;

13) w art. 220:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie zostanie uiszczona opłata, w tym opłata, o której mowa w art. 235a. W tym przypadku, z zastrzeżeniem § 2, 3 i 3a, przewodniczący wzywa wnoszącego pismo, aby pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania uiścił opłatę w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia wezwania. W razie bezskutecznego upływu tego terminu przewodniczący wydaje zarządzenie o pozostawieniu pisma bez rozpoznania.”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Skarga, skarga kasacyjna, zażalenie oraz skarga o wznowienie postępowania, wnoszone w formie elektronicznej, od których pomimo wezwania

nie została uiszczona opłata, o której mowa w art. 235a, podlegają odrzuceniu przez sąd.”;

14) po art. 235 dodaje się art. 235a w brzmieniu:

„Art. 235a. Opłatę kancelaryjną pobiera się również za wydruki pism i załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego, sporządzone w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism.”;

15) art. 236 otrzymuje brzmienie:

„Art. 236. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat kancelaryjnych. W rozporządzeniu należy uwzględnić, że opłatę pobiera się za każdą stronę wydanego dokumentu, wysokość opłaty za odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonego na wniosek nie może być wyższa niż dwieście złotych, a wysokość opłaty za wydruki dokumentów elektronicznych nie może przekraczać rzeczywistych kosztów ich tworzenia, oraz określić podwyższenie opłaty za wydanie dokumentu sporządzonego w języku obcym lub zawierającego tabelę.”;

16) po art. 241 dodaje się art. 241a w brzmieniu:

„Art. 241a. Zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w przepisie prawa lub w postanowieniu sądu administracyjnego nie obejmuje opłaty, o której mowa w art. 235a.”.

Art. 5. W przypadku gdy w przepisach prawa, które weszły w życie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, jeżeli przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, organ ten, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) przekaże ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzór dokumentu elektronicznego w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, o którym mowa w art. 19b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1;
- 2) przekaże ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji opis usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu wzoru dokumentu elektronicznego w celu zamieszczenia go w katalogu usług na elektronicznej platformie usług administracji publicznej;
- 3) udostępni na elektronicznej platformie usług administracji publicznej lub w innym systemie teleinformatycznym formularz elektroniczny umożliwiający wygenerowanie

dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 6. Podmioty publiczne, które przed dniem wejścia w życie ustawy udostępniły usługi na ePUAP, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dokonają aktualizacji tych usług albo usuną je z ePUAP w przypadku braku możliwości takiej aktualizacji.

Art. 7. Wnioski o dofinansowanie złożone na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 8. Do postępowań prowadzonych na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 2–4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 16 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 236 ustawy, o której mowa w art. 4, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 236 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. c i pkt 5 w zakresie dotyczącym art. 12a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.;
- 2) art. 1 pkt 8 lit. a, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 3 pkt 12 i 13 w zakresie dotyczącym doręczania zaświadczeń oraz pkt 27, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 4) art. 4 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Sprawne państwo, aby mogło efektywnie spełniać swoje funkcje, powinno przede wszystkim zapewnić wysoką jakość usług administracji publicznej, która może być osiągnięta między innymi dzięki cyfryzacji. Cyfryzacja nie ogranicza się jedynie do administracji, lecz dotyczy wielu aspektów życia. Jest narzędziem wspierającym wzrost gospodarczy, innowacyjność gospodarki i twórcze możliwości obywateli. Przyczynia się do wzrostu jakości życia. Od państwa zależy proces otwierania dostępu do zasobów publicznych, poziom e-usług dostępnych dla obywateli i firm. Budowanie i udostępnianie społeczeństwu e-usług przyczyniać się będzie do tworzenia spójnego i efektywnego systemu informacyjnego państwa. Powyższy cel nie zostanie osiągnięty, jeśli nie zostaną stworzone ku temu warunki formalnoprawne, rozumiane jako dokonanie zmian w otoczeniu prawnym i proceduralnym, jak również warunki faktyczne, rozumiane jako rozwój infrastruktury, umożliwiające wdrożenie nowych rozwiązań.

Ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw stanowi kolejny etap procesu zmian legislacyjnych w obszarze informatyzacji i cyfryzacji, zapoczątkowanych w 2005 r. ustawą o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Uchwalona w 2005 r. ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne była uważana za bardzo ważny, a nawet przełomowy krok w procesie przekształcania Rzeczypospolitej Polskiej w nowoczesne państwo, które może sprostać wyzwaniom związanym z cyfryzacją. Powstawała w trakcie prac nadzwyczajnej komisji powołanej w tym celu przez Sejm. Spojrzenie na ten akt prawny z kilkuletniej perspektywy jego stosowania w praktyce pozwoliło na wyciągnięcie wniosków, które legły u podstaw proponowanych obecnie zmian.

Planowane zmiany determinowane są dużym oczekiwaniem społecznym, dotyczącym wprowadzenia usprawnień w zakresie funkcjonowania e-administracji, a także działaniami naprawczymi, których wdrożenie wymaga podjęcia szybkich prac legislacyjnych. Przyjęte na gruncie obecnie obowiązujących przepisów prawa mechanizmy udostępniania usług przez podmioty publiczne, a także istniejące bariery prawne utrudniają bądź uniemożliwiają inicjowanie przez uprawnione podmioty spraw

urzędowych w drodze elektronicznej. W związku z tym istnieje potrzeba wprowadzenia nowych rozwiązań prawnych, które ułatwią świadczenie usług drogą elektroniczną oraz kontakty uprawnionych podmiotów z administracją publiczną i pozwolą na wykorzystanie rozwiązań, które zostały zaprojektowane i stworzone w tym celu. Zmiany zaplanowane do wprowadzenia w drodze przedmiotowej nowelizacji koncentrują się w szczególności na kwestiach dotyczących wprowadzenia mechanizmów oraz instrumentów umożliwiających wykorzystanie, rozwój i usprawnienie funkcjonowania narzędzi stworzonych w celu realizacji czynności administracyjnych drogą elektroniczną.

Niniejsza ustawa stanowi szczególnie ważny element procesu zmian legislacyjnych, które mają na celu stworzenie ram prawnych niezbędnych do zbudowania spójnego i efektywnego systemu informacyjnego państwa w ramach budowania jednolitego rynku cyfrowego.

Należy bowiem podkreślić, że zmiany wprowadzane niniejszą ustawą wpisują się w proces zmian systemowych, związanych z wdrażaniem Europejskiej Agendy Cyfrowej, z której – w odniesieniu do e-administracji – wynika zobowiązanie rządów europejskich, że do 2015 r. rozpowszechnią ukierunkowane na użytkownika, spersonalizowane i wieloplatformowe usługi e-administracji.

Ideą przyświecającą ustawie jest uproszczenie otoczenia prawnego i stworzenie ułatwień dla obywateli i przedsiębiorców. Wskazane mechanizmy i instrumenty prawne są konieczne dla rozwoju e-administracji i e-gospodarki. Stanowią one dowód zmian, jakie zachodzą w sposobie podejścia administracji do obywatela. Świadczą o ukierunkowaniu na pomoc obywatelowi i umożliwienie mu bardziej sprawnych i efektywnych kontaktów z administracją. Rozwijanie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych pozytywnie wpływa na rozwój społeczeństwa cyfrowego, co jest szczególnie ważne przy tak szybkim tempie rozwoju otaczającego świata.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, iż nowelizacja ustawy o informatyzacji zakłada stworzenie mechanizmów oraz instrumentów umożliwiających wykorzystanie, rozwój i usprawnienie funkcjonowania ePUAP oraz wprowadzenie w przepisach dotyczących procedury administracyjnej rozwiązań, które zapewnią ułatwienie świadczenia e-usług.

Obecnie obowiązujące regulacje prawne w zakresie świadczenia usług na ePUAP są niewystarczające do prawidłowego funkcjonowania platformy z perspektywy oczekiwań obywateli. Mechanizmy udostępniania usług przez podmioty publiczne na platformie, przyjęte na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, jak również istniejące bariery prawne (m. in. wymóg osobistego stawiennictwa w urzędzie w celu przedłożenia do wglądu dokumentu tożsamości, przedłożenia do wglądu oryginału dokumentu w postaci papierowej) uniemożliwiają inicjowanie przez obywateli wielu spraw na drodze elektronicznej. Zaplanowane zmiany przyczynią się do usprawnienia procesu załatwiania spraw administracyjnych poprzez udoskonalenie wykorzystania stworzonych w tym celu mechanizmów platformy.

Mając na celu możliwie największe ułatwienie obywatelom, przedsiębiorcom i cudzoziemcom kontaktów z administracją publiczną oraz sądami administracyjnymi, przedmiotowy projekt zakłada w szczególności:

- wprowadzenie obowiązku posługiwania się przez podmioty publiczne elektroniczną skrzynką podawczą (ESP), spełniającą standardy określone i opublikowane na ePUAP przez właściwego ministra,
- wprowadzenie kompleksowej regulacji nakładającej na podmioty publiczne obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzorów dokumentów elektronicznych w celu umieszczenia ich w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych oraz opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu wzoru w celu zamieszczenia go w katalogu usług na ePUAP, jak również udostępniania formularzy elektronicznych,
- wprowadzenie możliwości wystawiania na ePUAP usług przez podmioty inne niż podmioty publiczne,
- rozszerzenie sieci punktów potwierdzania profilu zaufanego ePUAP.

Zmiany proponowane w Kodeksie postępowania administracyjnego, a także analogiczne zmiany w Ordynacji podatkowej, dotyczą:

- rozszerzenia przedmiotu zgody strony lub innego uczestnika postępowania na komunikowanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- wprowadzenia fikcji e-doręczenia,
- rozszerzenie dostępu strony do akt sprawy drogą elektroniczną,

- dopuszczenie formy elektronicznej dla czynności, dla których aktualnie zastrzeżona jest forma pisemna, np. wezwania na rozprawę, sporządzenia przez urzędnika adnotacji, ustanowienia pełnomocnictwa, składania zeznań i wyjaśnień,
- dopuszczenia stosowania elektronicznych kopii dokumentów papierowych uwierzytelnionych przez wnoszącego pismo jako jego załączników.

Zmiany w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dotyczą:

- wprowadzenia rozwiązania, w którym mechanizmy elektronicznego zarządzania dokumentacją będą wspierały dotychczasowy sposób prowadzenia akt sprawy sądowej,
- zapewnienia stronie postępowania dostępu on-line do akt sprawy,
- wprowadzenie możliwości składania pism procesowych w formie dokumentu elektronicznego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi,
- uregulowanie kwestii doręczania e-pism przez sądy administracyjne (trzy przesłanki dopuszczalności elektronicznego doręczenia: żądanie strony, zgoda strony, złożenie do sądu pisma w formie dokumentu elektronicznego).

Efektom zmian wprowadzanych w drodze ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw ma być zwiększenie liczby i jakości usług świadczonych drogą elektroniczną, a także ich dostępności dla zainteresowanych podmiotów, jak również przyspieszenie realizacji niektórych czynności w ramach prowadzonych postępowań, zaoszczędzenie czasu wcześniej poświęcanego na osobiste stawiennictwo w urzędzie oraz oszczędności finansowe dla obywatela, wynikające z załatwiania spraw drogą elektroniczną.

Zgodnie z brzmieniem art. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej ustawą o informatyzacji, wprowadzono następujące zmiany.

W art. 1 dokonano zmiany brzmienia pkt 1. Jest to związane ze zmianami w rozdziale 2, w szczególności uchyleniem art. 5–7 ustawy, które mówią o instrumencie planowania i koordynowania informatyzacji działalności podmiotów publicznych w zakresie realizowania przez te podmioty zadań publicznych, jakim jest Plan Informatyzacji, który ma być zastąpiony przez Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa.

Nadano nowe brzmienie pkt 9 w celu uspoźnienia terminologii stosowanej w ustawie w odniesieniu do wzorów dokumentów elektronicznych.

Uchylono pkt 10, dotyczący Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego, co jest związane z uchYLENIEM przepisów art. 12a.

W art. 3 zmieniono brzmienie definicji urzędowego poświadczenia odbioru poprzez wskazanie w szczególności, iż dane elektroniczne stanowiące urzędowe poświadczenie odbioru są powiązane nie tylko z dokumentem elektronicznym doręczanym podmiotowi publicznemu, ale również doręczanym przez ten podmiot. Urzędowe poświadczenie odbioru jest wystawiane automatycznie. Zakłada się, iż zmiany w nim dokonane będą rozpoznawalne na poziomie rozpoznawalności systemu. Dla celów dowodowych konieczne jest zapewnienie możliwości zidentyfikowania faktu modyfikacji oraz wskazania jej istoty.

Nadano także nowe brzmienie definicji projektu informatycznego poprzez zmodyfikowanie elementu definicji dotyczącego utrzymania projektu, nadając mu brzmienie zapewniające zgodność z powszechnie uznawanymi metodami.

Zmiany wprowadzane w art. 3 ustawy zmienianej zmierzają do zdefiniowania pojęć, którymi posługuje się ustawa zmieniająca, i mają na celu zachowanie spójności ustawy. W związku z tym po pkt 21 dodano pkt 22–26, w których zdefiniowano kolejno: użytkownika, katalog usług, wzór dokumentu elektronicznego, formularz elektroniczny oraz zakres użytkowy dokumentu elektronicznego. Z uwagi na fakt, że definicje zostały już ujęte w aktach wykonawczych do ustawy o informatyzacji oraz obowiązują w obrocie prawnym, a proponowana regulacja stanowi de facto przetransponowanie na poziom ustawowy definicji z rozporządzenia (po ich zmodyfikowaniu we właściwym zakresie), należy wskazać, że akty te zostaną zmienione.

Efektom wprowadzenia definicji wzoru dokumentu elektronicznego jest dokonanie wynikowych zmian terminologicznych w ustawie, polegających na ujednoczeniu stosowanej terminologii odnoszącej się do wzoru dokumentu elektronicznego (art. 1 pkt 9, art. 16, art. 19b).

Umieszczenie odpowiedniej definicji w ustawie ma rozwiązać wątpliwości co to tego, czy definicja z rozporządzenia ma jedynie zastosowanie kontekstowe, czy też jest definicją ogólną. Ze względu na konieczność użycia wskazanych pojęć w akcie rangi ustawowej byłoby błędem pozostawienie ich tylko na poziomie rozporządzenia.

Jak wyżej wskazano w ustawie o informatyzacji uchylono umiejscowione w rozdziale 2 art. 5–7, które regulowały kwestie dotyczące Planu Informatyzacji Państwa. Dotychczasowy proces informatyzacji charakteryzował się rozwiązaniami wyspowymi, które odpowiadały zapotrzebowaniom poszczególnych sektorów administracji publicznej, jednak nie zapewniały dostatecznej interoperacyjności systemów, co mogło mieć negatywny wpływ na realizację e-usług. W związku z powyższym niezbędne stało się wprowadzenie nowego instrumentu planowania i koordynacji informatyzacji działalności podmiotów publicznych. Po art. 12a dodano art. 12b, w którym wskazano, iż Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, w drodze uchwały, przyjmuje Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa, stanowiący program w rozumieniu art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.). Programy rozwoju tworzy się jako dokumenty wykonawcze do strategii rozwoju. Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa będzie stanowił dokument wykonawczy do Strategii Sprawne Państwo, określającej podstawowe uwarunkowania, cele i kierunki w przedmiotowym zakresie. W Programie zostaną wyznaczone kierunki działań administracji publicznej w obszarze rozwoju elektronicznej administracji. Tym samym powinien on zapewnić skoordynowanie działań w obszarze e-administracji oraz umożliwić zbudowanie spójnego i efektywnego systemu informacyjnego państwa.

Zmianie ulegnie również tryb dofinansowywania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przedsięwzięć informatyzacyjnych, uregulowany w art. 12 obecnie obowiązującej ustawy o informatyzacji. W myśl proponowanej zmiany (art. 12c–12h) minister właściwy do spraw informatyzacji, co najmniej raz w roku, będzie przeprowadzał konkurs na dofinansowanie.

Planowany jest podział przedsięwzięć na dwa kluczowe filary, to jest projekty informatyczne o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięcia wspierające rozwój społeczeństwa informacyjnego. W odniesieniu do aktualnego brzmienia przepisu dotyczącego dofinansowania przedsięwzięć przewiduje się usunięcie regulacji dotyczącej możliwości dofinansowania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przykładowego oprogramowania, a także kodów źródłowych tego oprogramowania. Przedsięwzięcia tego typu klasyfikowane będą jako projekty informatyczne i – w zależności od pojawiających się potrzeb – będą mogły zostać sfinansowane w drodze konkursu.

Ogłaszając konkurs, minister określi przedmiot konkursu, podmioty publiczne uprawnione do udziału w konkursie (mogące ubiegać się o dofinansowanie), termin składania wniosków o dofinansowanie, warunki udziału w konkursie, kryteria oceny wniosku o dofinansowanie, czas (termin) i warunki realizacji projektu lub przedsięwzięcia oraz kwotę ogólną przeznaczoną na dofinansowanie (wysokość środków przeznaczonych na realizację konkursu).

Zastosowanie proponowanego rozwiązania umożliwi ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji interweniowanie, w szczególności w obszarach niedostatecznie z informatyzowanych, a także wpływ na wypełnianie luk w zakresie informatyzacji poprzez wskazywanie kryteriów, typów przedsięwzięć do dofinansowania, oczekiwanych korzyści oraz społecznego efektu oddziaływania.

Taka regulacja pozwoli na dofinansowanie projektów lub przedsięwzięć umożliwiających rozwiązywanie bieżących problemów związanych z informatyzacją i rozwojem społeczeństwa informacyjnego, takich jak np. brak elektronicznych systemów obiegu dokumentów, brak dostępu do szerokopasmowego Internetu czy niedostosowanie stron internetowych urzędów do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Ponadto powołany w obecnym stanie prawnym w drodze zarządzenia ministra właściwego do spraw informatyzacji Zespół do spraw Oceny Wniosków o Dofinansowanie Przedsięwzięć Informatyzacyjnych zostanie zastąpiony komisją konkursową. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze zarządzenia, powoła komisję konkursową, określając jej skład, tryb pracy oraz zakres zadań.

Zadaniem Komisji będzie wspomaganie ministra przy przeprowadzaniu konkursów na dofinansowanie projektów lub przedsięwzięć poprzez dokonywanie czynności o charakterze materialno-technicznym, w szczególności przygotowanie ogłoszenia konkursowego (m. in. uszczegółowienie przedmiotu konkursu, podmiotów uprawnionych do wzięcia w nim udziału), ocena merytoryczna przedłożonych wniosków oraz rozliczenie dofinansowanych projektów lub przedsięwzięć.

Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie rozstrzygał konkurs na podstawie oceny wniosków dokonanej przez komisję konkursową, a następnie ogłaszał wyniki konkursu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

W ustawie uregulowana została możliwość złożenia przez wnioskodawcę odwołania dotyczącego wyniku konkursu do ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Środki finansowe na dofinansowanie projektów lub przedsięwzięć będą przekazywane podmiotowi, którego wniosek o dofinansowanie został wyłoniony w drodze konkursu, w formie dotacji celowej, na podstawie umowy zawartej pomiędzy ministrem właściwym do spraw informatyzacji i tym podmiotem.

Ponadto w ustawie określono przesłanki, których wystąpienie spowoduje niemożność zawarcia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji umowy o dofinansowanie. Minister nie może zawrzeć umowy o dofinansowanie przed upływem terminu na złożenie odwołania, a w przypadku wniesienia odwołań – do czasu ich rozpatrzenia.

Zgodnie z wprowadzaną regulacją minister właściwy do spraw informatyzacji unieważnia konkurs, jeżeli w terminie składania wniosków o dofinansowanie do konkursu nie złożono żadnego wniosku lub żaden ze złożonych wniosków o dofinansowanie nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o konkursie. Informację o unieważnieniu konkursu minister właściwy do spraw informatyzacji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego ministra.

W art. 12i wprowadzono upoważnienie ustawowe, zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania konkursu oraz kryteria, sposób i tryb przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych przeznaczonych na dofinansowanie przedsięwzięć, o których mowa powyżej, w tym sposób oceny wniosków o dofinansowanie projektów i przedsięwzięć oraz sposób oceny realizacji projektów i przedsięwzięć, zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 12f ust. 1, a także wzór wniosku o dofinansowanie, wzory raportów z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych – raportu rocznego i raportu końcowego.

Wobec braku przepisu stanowiącego podstawę prawną nieodpłatnego rozporządzenia przez państwowe jednostki budżetowe prawami majątkowymi na dobrach niematerialnych proponuje się dodanie takiego przepisu – w zakresie dotyczącym oprogramowania (programu komputerowego) opracowanego przez pracowników wskazanych w przepisie podmiotów w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy świadczonej na rzecz tych podmiotów – w ustawie o informatyzacji, która reguluje kwestie związane z funkcjonowaniem systemów teleinformatycznych, których elementem składowym jest oprogramowanie.

Mając powyższe na względzie, po art. 13 dodano art. 13a, zgodnie z którym podmioty publiczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–6, służby specjalne w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Narodowy Bank Polski, uprawnione do wykonywania praw majątkowych do programu komputerowego, opracowanego przez pracowników w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy świadczonej na rzecz tych podmiotów, mogą umożliwić sobie wzajemnie nieodpłatne korzystanie z tego programu komputerowego.

W art. 16 po ust. 1 dodano ust. 1a i 1b. Przepisy te przewidują nałożenie na podmioty objęte zakresem podmiotowym ustawy wskazanym w art. 2 ustawy, w kształcie nadanym mu przez projektowaną nowelizację, obowiązku udostępnienia i zapewnienia obsługi elektronicznych skrzynek podawczych zdolnych do przyjmowania dokumentów elektronicznych zgodnie ze standardami określonymi przez ministra właściwego do spraw informatyzacji opublikowanymi na ePUAP i posiadających funkcjonalność wydawania i przesyłania urzędowego poświadczenia odbioru. Projektowane działanie ma na celu wdrożenie instrumentu, jakim są elektroniczne skrzynki podawcze (zwane dalej ESP) we wszystkich urzędach administracji publicznej. Umożliwi to obywatelom składanie pism w formie dokumentu elektronicznego za pośrednictwem ESP do wszystkich podmiotów właściwych do rozpatrzenia spraw określonego rodzaju. Należy podkreślić, iż nie wskazuje się jako jedyne dopuszczalne rozwiązanie korzystania ze skrzynek zamieszczonych na ePUAP. Niemniej jednak, mając na uwadze fakt, iż ESP wystawiana na ePUAP jest nieodpłatna, wydaje się, iż rozwiązanie to jest słuszne, zwłaszcza z perspektywy celowości oraz gospodarności działań podejmowanych przez organy administracji publicznej. Powyższe nie uniemożliwia jednak posługiwania się przez określony podmiot ESP udostępnioną w systemach teleinformatycznych poszczególnych podmiotów. W świetle proponowanych przepisów prawa jest to dopuszczalne, o ile skrzynki te będą spełniać standardy określone i zamieszczone na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w repozytorium interoperacyjności. Jednym z podstawowych wymagań w tym zakresie jest posiadanie funkcjonalności polegającej na generowaniu przez ESP urzędowych poświadczeń odbioru.

Ponadto zobowiązano ww. podmioty do przekazania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie siedmiu dni od dnia udostępnienia elektronicznej skrzynki podawczej informacji o jej adresie. Zaproponowane rozwiązanie umożliwi ministrowi realizację wprowadzonego niniejszą ustawą obowiązku umieszczenia tych informacji na ePUAP. Na ePUAP dostępna będzie baza adresów elektronicznych skrzynek podawczych podmiotów publicznych, o których mowa w art. 2 ustawy o informatyzacji, co ułatwi osobom korzystającym z ePUAP skorzystanie z tej drogi komunikacji.

Celem dodawanego przepisu art. 16a jest wprowadzenie kompleksowej regulacji (aktualnie kwestie dotyczące przekazywania wzoru dokumentu elektronicznego są częściowo uregulowane w akcie wykonawczym do ustawy o informatyzacji), aby zapewnić obywatelom możliwość komunikacji z organami administracji publicznej drogą elektroniczną.

Kodeks postępowania administracyjnego obliguje organ do przyjęcia pisma w formie dokumentu elektronicznego. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone także w postaci elektronicznej „za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej”. W sytuacji gdy przepis prawa nie wyklucza (np. poprzez nałożenie obowiązku osobistego stawiennictwa) wnoszenia dokumentu w postaci elektronicznej, organ zobowiązany jest umożliwić obywatelowi realizację jego uprawnienia, polegającego na złożeniu tego dokumentu drogą elektroniczną. W celu umożliwienia obywatelowi realizacji tego uprawnienia organ zobowiązany jest do opracowania wzoru dokumentu zarówno w formie pisemnej, jak i w formie dokumentu elektronicznego, w rozumieniu art. 14 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Celem niniejszego przepisu jest nałożenie na organ wskazany w przepisach prawa jako właściwy do określenia wzoru dokumentu obowiązku przekazania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzoru dokumentu elektronicznego i opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu tego wzoru, jak również udostępnienia na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularza elektronicznego umożliwiającego wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 16a nakłada na organ wskazany w przepisach prawa jako właściwy do określenia wzoru dokumentu, o ile przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, następujących obowiązków: przekazania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzoru dokumentu elektronicznego oraz opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu tego wzoru, jak również udostępnienia na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularza elektronicznego umożliwiającego wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Wyżej określone zobowiązania organ będzie musiał zrealizować w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów, które określają wzór dokumentu.

Minister właściwy do spraw informatyzacji umieszcza otrzymane wzory dokumentów elektronicznych w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, a opisy usług – w katalogu usług na ePUAP.

Należy podkreślić, że do realizacji usługi drogą elektroniczną nie jest wystarczające jedynie opracowanie wzoru dokumentu elektronicznego, ale konieczne jest także opublikowanie opisu usługi, a także udostępnienie w systemie teleinformatycznym (organu lub na ePUAP) formularza elektronicznego umożliwiającego wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Formularze elektroniczne, o których mowa powyżej, muszą spełniać standardy określone i opublikowane na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Przepis ma zapobiec m.in. sytuacjom, w których wystawia się usługi, których realizacja w drodze elektronicznej nie będzie możliwa. W sytuacji gdy formularz elektroniczny udostępniony na ePUAP nie spełnia ww. standardów, minister właściwy do spraw informatyzacji może wezwać organ do jego dostosowania. Jeśli natomiast formularz zamieszczony na ePUAP nie został, mimo wezwania, dostosowany do standardów, o których mowa powyżej, minister może usunąć taki formularz elektroniczny z platformy. Celem wprowadzonych w tym zakresie rozwiązań jest zwiększenie wpływu ministra właściwego do spraw informatyzacji na właściwe funkcjonowanie ePUAP.

Natomiast zgodnie z dodawanym art. 16b, w przypadku gdy w przepisach prawa nie został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, wzór dokumentu

elektronicznego może przekazać do centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych organ, we właściwości którego pozostają sprawy związane z określonym w tym wzorze zakresem użytkowym dokumentów elektronicznych. Na podstawie tego przepisu uprawnione do przekazania wzorów do centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych będą organy realizujące daną procedurę oraz inne organy administracji publicznej – ministrowie kierujący działami administracji rządowej w zakresie właściwości, w których mieszczą się sprawy załatwiane przez te organy. Organ będzie zobowiązany także do przekazania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji opisu usługi, jak również udostępnienia formularza.

Zmiany w art. 19b ust. 2 i 3 dotyczą jedynie zmian terminologicznych w związku z wprowadzeniem do ustawy definicji wzoru dokumentu elektronicznego. W pozostałym zakresie przepisy te mają brzmienie tożsame z aktualnie obowiązującym. W odniesieniu do przywołanych w art. 19b ust. 3 międzynarodowych standardów dotyczących sporządzania dokumentów elektronicznych przez organy administracji publicznej należy wskazać, że nie jest możliwe bardziej precyzyjne określenie ich w przepisie. Przepis dotyczy uznanych na poziomie międzynarodowym standardów w tym zakresie, określonych zarówno w przepisach, normach, jak i rekomendacjach, adekwatnie do potrzeb, dla jakich sporządzany jest wzór, oraz aktualnie stosowanych technologii informatycznych, z uwzględnieniem konieczności podpisywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym. W dodawanych ustawą art. 19c i art. 19d uregulowano kwestie związane z wystawianiem usług na ePUAP przez podmioty inne niż podmioty publiczne. Zgodnie z art. 19c podmioty inne niż podmioty publiczne w rozumieniu ustawy o informatyzacji, o ile realizują w zakresie swojej działalności zadania publiczne, mogą udostępniać usługi na ePUAP za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji. Zgoda udzielana jest na wniosek podmiotu niepublicznego, zainteresowanego wystawianiem usług na ePUAP. Wprowadzenie takiego rozwiązania prawnego pozwoli na zwiększenie liczby dostępnych usług na ePUAP, które będą w większym stopniu niż obecnie wykorzystywane przez obywateli i przedsiębiorców. Ich udostępnienie na ePUAP wydatnie przyczyni się do realizacji procesów zmierzających do usprawnienia e-administracji oraz poszerzenia zakresu działań możliwych do realizacji drogą elektroniczną.

W ustawie wprowadzono nową regulację (art. 19d), zgodnie z którą podmioty udostępniające usługi na ePUAP są zobowiązane do zapewnienia zgodności usług z przepisami odrębnymi stanowiącymi podstawę sporządzenia wzoru dokumentu elektronicznego oraz do dokonania aktualizacji w katalogu usług na ePUAP. Pozwoli to uzyskać usługi wystawiane na ePUAP zgodne z aktualnym stanem prawnym, stanowiącym podstawę funkcjonowania przedmiotowych usług. Rozwiązanie takie ma na celu przeciwdziałanie sytuacji, w której raz wystawiona usługa nie podlega aktualizacji pomimo zmiany podstawy prawnej do jej wydania. Obecnie zdarzają się sytuacje, w których podmioty odpowiadające za realizację usługi nie dokonują jej aktualizacji nawet w przypadku zmiany przepisu prawa stanowiącego podstawę wystawienia tejże usługi. Takie sytuacje natomiast częstokroć prowadzą do teoretycznego funkcjonowania usługi, która w swej treści jako podstawę prawną określonego wniosku powołuje przepis, który uległ zmianie lub też w skrajnych przypadkach został uchylony.

Projekt ustawy nowelizującej w odniesieniu do kwestii związanej z koniecznością zapewnienia aktualności katalogu usług wystawianych na ePUAP pozwoli uzyskać listę usług wystawianych na ePUAP, zgodną ze stanem prawnym, stanowiącym podstawę funkcjonowania przedmiotowych usług.

Do ustawy została przeniesiona z aktualnie obowiązującego aktu wykonawczego treść przepisów dotyczących potwierdzania profilu zaufanego ePUAP, zgodnie z którą potwierdzanie profilu zaufanego, polegające na weryfikacji zgodności danych zawartych w profilu użytkownika ze stanem faktycznym oraz nadaniu uprawnień wynikających z posiadania profilu zaufanego ePUAP, jak również przedłużenia ważności i unieważnienia, dokonuje punkt potwierdzający. Funkcję punktu potwierdzającego pełni konsul, naczelnik urzędu skarbowego, wojewoda, Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wprowadzone w ustawie o informatyzacji uregulowania stanowią podstawę do rozszerzenia listy podmiotów, które będą uprawnione, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP. Funkcję punktu potwierdzającego (po złożeniu wniosku, spełnieniu warunków i uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw informatyzacji) będzie mógł pełnić podmiot publiczny inny niż wymieniony w ust. 2 tego przepisu (w ust. 2 wskazano konsula, naczelnika

urzędu skarbowego, wojewodę, Zakład Ubezpieczeń Społecznych – podmioty, które aktualnie pełnią tę funkcję na podstawie aktu wykonawczego do ustawy o informatyzacji), a także bank krajowy, operator pocztowy, oddział instytucji kredytowej. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udzielić zgody podmiotowi wskazanemu w ww. przepisie po złożeniu przez ten podmiot wniosku i spełnieniu warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2 ustawy o informatyzacji. W odniesieniu do operatora pocztowego wprowadzono zastrzeżenie, że podmiot ten może złożyć wniosek nie wcześniej niż w roku następującym po roku, w którym po raz pierwszy przedłożył Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej sprawozdanie z działalności pocztowej w poprzednim roku.

Przepisy przewidują cofnięcie zgody, w przypadku gdy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego nie spełnia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

W celu umożliwienia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji uzyskania wiedzy o właściwym funkcjonowaniu podmiotu, któremu powierzono pełnienie funkcji punktu potwierdzającego profil zaufany ePUAP, wprowadzono także rozwiązanie, zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji może sprawdzać, czy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

Uzasadnione jest także wprowadzenie w ustawie możliwości cofnięcia udzielonej zgody na pełnienie funkcji punktu potwierdzającego. Mając na względzie, że cofnięcie zgody nie może mieć charakteru uznaniowego, wprowadzono mechanizm pozwalający ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, już po udzieleniu zgody na pełnienie funkcji punktu potwierdzającego, na sprawdzanie, czy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego nadal spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

Wprowadzenie takiego rozwiązania prawnego pozwoli na zwiększenie liczby punktów potwierdzających profil zaufany ePUAP, co z kolei będzie miało pozytywny wpływ na wzrost liczby osób posiadających profil zaufany ePUAP.

Proponowana zmiana rozdziału 4 ustawy o informatyzacji ma na celu wskazanie, iż badaniu uregulowanemu w przedmiotowym rozdziale podlegać będzie poprawność oraz

kompletność wymagań semantycznych, organizacyjnych oraz technologicznych dotyczących interoperacyjności systemów teleinformatycznych oraz rejestrów publicznych.

Nowelizacja ustawy o informatyzacji z 2010 r. wprowadziła pojęcie interoperacyjności i upoważnienie w art. 18 do ustanowienia Krajowych Ram Interoperacyjności. W związku z powyższym niezbędne stało się dokonanie dalszych zmian w ustawie, mających na celu ujednoczenie podejścia do zagadnień interoperacyjności. Niniejsza nowelizacja ma na celu uzyskanie spójności i jednorodności uregulowań ustawowych dotyczących zagadnień interoperacyjności. W projekcie wprowadzono zmiany merytoryczne, jak również językowe.

Zmiany o charakterze merytorycznym dopuszczają możliwość udostępnienia testowego systemu teleinformatycznego, funkcjonalnie odpowiadającego systemowi produkcyjnemu. Rozwiązanie takie umożliwi sprawdzenie poprawności wdrożonych rozwiązań.

Zmiany językowe zmierzają do ujednoczenia słownictwa używanego w poszczególnych aktach prawnych, tj. ustawie o informatyzacji oraz rozporządzeniu w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności.

Zgodnie z brzmieniem art. 2 projektu ustawy zmiany wprowadza się również do ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej k.p.a. Zmiany można podzielić na dwie grupy. Pierwsza z nich to nowe rozwiązania, które mają na celu poszerzenie wykorzystania środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu administracyjnym przez jego uczestników (w tym przede wszystkim przez stronę). W drugiej grupie dokonano korekty przepisów, które ograniczają określone czynności w postępowaniu tylko do formy pisemnej. Ze względu na występujący w art. 14 k.p.a. podział na formę pisemną i formę dokumentu elektronicznego, treść zmienianych przepisów umożliwiała interpretację dopuszczającą używanie w czynnościach jedynie dokumentów w postaci papierowej. Proponowane zmiany przesadzają dopuszczalność – w zakresie formy – zastosowania także dokumentów elektronicznych.

W art. 39¹ k.p.a. rozszerzono przedmiot zgody strony lub innego uczestnika postępowania na stosowanie w komunikacji z nią drogi elektronicznej. Obecnie przyjmuje się, że taka zgoda musi być wyrażana odrębnie w każdym toczonym postępowaniu administracyjnym. Proponowana zmiana wprowadza do przepisów

ustawy nowy rodzaj zgody. Polega ona na wyrażeniu zgody na stałe komunikowanie się z określoną osobą (obywatel) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w sprawach załatwianych w drodze kontaktów z administracją publiczną. Po udzieleniu takiej zgody nie będzie konieczne jej ponowne wyrażanie w ramach każdej następnej załatwianej sprawy. Oprócz tego organ sam będzie mógł drogą elektroniczną zwracać się do obywatela o wyrażenie przedmiotowej zgody, korzystając ze znanego mu adresu elektronicznego. W obecnym stanie prawnym mamy do czynienia z pewnym paradoksem, ponieważ, aby elektronicznie zwrócić się do uczestnika postępowania ze wspomnianym zapytaniem, organ musi posiadać już zgodę na komunikację elektroniczną.

W art. 73 § 3 k.p.a. rozszerza się zakres elektronicznego wglądu w akta sprawy. W obecnym stanie prawnym dostęp on-line do akt sprawy zawężony pozostaje jedynie do „pism w formie dokumentu elektronicznego wnoszonych do organu administracji publicznej lub przez niego doręczanych”. Wyłącza to możliwość zapewnienia dostępu w pozostałym zakresie akt sprawy, w tym elektronicznego dostępu do metryki sprawy (art. 66a k.p.a.). Projekt nowelizacji dopuszcza elektroniczny wgląd w akta sprawy w pełnym zakresie, co zwalnia obywatela z konieczności stawiania się w siedzibie organu w celu realizacji tego uprawnienia. W organach, które wdrożyły system elektronicznego zarządzania dokumentami, nowe rozwiązanie umożliwi, dzięki funkcjonalnościom tego systemu, dostępność informacji związanych z prowadzonym postępowaniem nie tylko dla urzędnika, ale także dla obywatela, będącego adresatem działań organu.

Rezygnuje się z dotychczasowego sposobu doręczania e-dokumentów, polegającego na tym, że w przypadku nieodebrania pisma w systemie teleinformatycznym organu w terminie siedmiu dni od dnia wysłania zawiadomienia do jego adresata, pismo jest doręczane w sposób tradycyjny, tj. w sposób określony w kodeksie dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego (art. 46 § 3 k.p.a.).

Zamiast tego rozwiązania przewiduje się fikcję elektronicznego doręczenia, co uprości proces doręczania oraz zapobiegnie celowemu przedłużaniu tego procesu, poprzez nieodbieranie dokumentu przesyłanego środkami komunikacji elektronicznej.

Zawiadomienie o możliwości odebrania dokumentu elektronicznego w systemie teleinformatycznym organu (o treści określonej w obecnie obowiązującym art. 46 § 4

k.p.a.) będzie przesyłane na adres elektroniczny odbiorcy. Zawiadomienie będzie mogło być tworzone i doręczane automatycznie przez system teleinformatyczny organu. Do tego zawiadomienia nie znajdują zastosowania inne przepisy k.p.a. dotyczące doręczania pism organu administracji publicznej.

Data doręczenia będzie data potwierdzenia odbioru dokumentu elektronicznego – stanowiącego przedmiot zawiadomienia – w systemie teleinformatycznym organu, przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20 ust. 1 albo 2 ustawy o informatyzacji.

W przypadku nieodebrania dokumentu w terminie siedmiu dni od dnia wysłania zawiadomienia organ administracji publicznej, po upływie siedmiu dni od dnia wysłania pierwszego zawiadomienia, przesyła na adres elektroniczny ponowne zawiadomienie o możliwości odebrania e-dokumentu. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem czternastu dni od dnia wysłania pierwszego zawiadomienia.

Pomimo przyjęcia fikcji doręczenia organ pozostawia e-dokument w swoim systemie teleinformatycznym z zapewnieniem możliwości zapoznania się przez odbiorcę z treścią pisma oraz z informacją o dacie uznania pisma za doręczone oraz datach wysłania zawiadomień o możliwości jego odebrania.

Jeżeli doręczenie następuje w systemie teleinformatycznym podmiotu publicznego, to system ten może wysłać zawiadomienie na wskazany przez obywatela adres elektroniczny (taką możliwość stwarza na przykład ePUAP). Obywatel, wskazując adres elektroniczny, na który ma być wysłane zawiadomienie, zarządza ryzykiem, to znaczy ponosi ewentualne negatywne skutki decyzji o wyborze adresu elektronicznego, z którego korzysta.

Rozwiązanie w zakresie doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest analogiczne do rozwiązania dotyczącego dokumentów papierowych, wynikającego z kodeksu postępowania administracyjnego, ale pod warunkiem, że odnosi się do sytuacji, w których obywatel/przedsiębiorca sam wszczyna sprawę elektronicznie, a nie sytuacji, gdy sprawa jest wszczynana z urzędu.

Zmiana w art. 220 k.p.a. polegająca na dodaniu § 3–5 ma zapobiegać sytuacji, gdy obowiązek załączenia do podania oryginału dokumentu de facto uniemożliwia obywatelowi wniesienie podania drogą elektroniczną. Dzieje się tak, gdy dokument ten istnieje jedynie w postaci papierowej i nie ma możliwości jego wydania obywatelowi

w formie dokumentu elektronicznego. Taka sytuacja występuje bardzo często i niweczy cele elektronicznej administracji, ponieważ obywatel i tak pozostaje zobligowany do dostarczania dokumentów w postaci papierowej. Mamy do czynienia z pozorną informatyzacją usług administracji, ponieważ nie zastępuje ona w pełni dotychczasowego tradycyjnego papierowego obiegu dokumentów. Dodatkowo nieefektywność administracji, która nie wydaje jeszcze e-dokumentów (a jedynie dokumenty papierowe), obciąża obywatela, który w kontaktach ze z informatyzowanymi organami musi i tak korzystać z jedynie dostępnych w oryginale dokumentów utrwalonych tradycyjnie.

Nowa regulacja wprowadza możliwość wnoszenia elektronicznych kopii dokumentów papierowych uwierzytelnionych przez wnoszącego pismo. W razie uzasadnionych wątpliwości co do kopii dokumentu organowi pozostawiono możliwość żądania papierowego oryginału dokumentu, co zabezpiecza potrzeby wymogu prawidłowego prowadzenia postępowania dowodowego.

Jednocześnie strona lub inny uczestnik postępowania został zobowiązany do przechowywania oryginału dokumentu, którego elektroniczną kopią posłużył się w kontaktach z organem administracji publicznej, do dnia, w którym decyzja kończąca postępowanie stała się ostateczna.

Ponadto dokonuje się zmian w następujących przepisach, w których dopuszczono – oprócz dotychczasowej formy pisemnej – formę dokumentu elektronicznego dla określonych rodzajów czynności w postępowaniu administracyjnym:

- art. 33 § 2 (udzielanie pełnomocnictwa procesowego),
- art. 50 (złożenie zeznań lub wyjaśnień),
- art. 54 (wezwanie organu rozszerzone na składniki dotyczące komunikacji elektronicznej),
- art. 72 (sporządzenie przez urzędnika adnotacji),
- art. 91 § 2 (wezwanie na rozprawę).

Analogiczne zmiany, jak w k.p.a., zostały wprowadzone w Ordynacji podatkowej, to jest w zakresie:

- rozszerzenia przedmiotu zgody strony lub innego uczestnika postępowania na komunikowanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej (art. 3e, art. 144a),

- wprowadzenie fikcji e-doręczenia (art. 152a),
- wprowadzenie możliwości elektronicznego wglądu w akta sprawy (art. 178 § 4),
- dopuszczenie stosowania elektronicznych kopii dokumentów papierowych uwierzytelnionych przez wnoszącego pismo jako jego załączników (art. 306d),
- dopuszczenie formy elektronicznej dla udzielenia pełnomocnictwa (art. 137 § 2), wezwania na rozprawę (art. 155 § 1), złożenia wyjaśnień lub zeznań w postępowaniu podatkowym (art. 159 § 1 pkt 4), sporządzenia przez urzędnika adnotacji (art. 177).

W Ordynacji podatkowej dokonano również zmian mających na celu ujednoczenie norm wynikających z k.p.a. i Ordynacji podatkowej w zakresie odnoszącym się do formy pisemnej i formy dokumentu elektronicznego, w szczególności zmieniono art. 126 Ordynacji podatkowej, rozszerzając go o formę dokumentu elektronicznego. Przepisy Ordynacji podatkowej zostaną uzupełnione o regulacje dotyczące uwierzytelnienia e-dokumentów przez organy podatkowe, tj. interpretacji indywidualnej (art. 14c), wezwania (art. 159), decyzji (art. 210) i postanowienia (art. 217 § 1) oraz zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej (art. 282b § 4). Konsekwentnie dokonane zostaną zmiany w przepisach dotyczących możliwości elektronicznego utrwalenia decyzji (art. 211) i postanowienia (art. 218).

Ustawa wprowadza nowe narzędzie – portal podatkowy. Portal podatkowy będzie służył upowszechnieniu aktualnych i bieżących informacji podatkowych, dotyczących zmian w przepisach, obowiązujących wykładni przepisów i innych informacji o charakterze ogólnym oraz informacji przeznaczonej dla konkretnego podatnika, jak np. zbliżające się terminy złożenia oczekiwanych od niego deklaracji, obowiązujące go terminy płatności należności podatkowych itp. Beneficjentami tej instytucji będą podatnicy, płatnicy, inkasenci, ich następcy prawni oraz osoby trzecie; szacuje się, że proponowana regulacja będzie potencjalnie dotyczyła około 22 milionów podmiotów.

Przygotowana zostanie możliwość realizacji funkcji niezbędnych do rejestracji usługobiorcy, autentykacji i autoryzacji również za pośrednictwem systemu ePUAP.

Planowany zakres usług portalu podatkowego obejmuje:

- a) dostarczanie interesariuszom administracji podatkowej ogólnej, spersonalizowanej i dedykowanej, po zalogowaniu do portalu, informacji np. o stanie załatwienia określonej sprawy czy też bieżącym stanie rozliczeń podatkowych,

- b) dostarczanie i odbieranie dokumentów, umieszczanie informacji o charakterze ogólnym, przygotowywanie zaświadczeń itp.,
- c) usługi wstępnie wypełnionych deklaracji zeznań rocznych,
- d) informacje o aktualnie obowiązujących przepisach, w tym informacje o ulgach, i zwolnieniach, ich zmianach i konsekwencjach zmian,
- e) informacje o prawach i obowiązkach podatników,
- f) aplikacje do elektronicznego wypełniania i generowania informacji, w tym deklaracji,
- g) instrukcje wypełniania formularzy, obliczania podatku itp. w formie prezentacji/kursów on-line,
- h) informacje o konsekwencjach związanych z nieprawidłowym lub nieterminowym spełnianiem obowiązków podatkowych,
- i) kursy i prezentacje ułatwiające zrozumienie podstawowych zasad systemu podatkowego oraz jego roli w systemie finansowym państwa,
- j) uświadomienie znaczenia podatku oraz roli obywatela jako dostarczyciela środków na finansowanie dóbr publicznych, w tym budowanie w świadomości społecznej istnienia zagrożeń wynikających z zachowań negatywnych,
- k) w części przeznaczony dla dzieci – kącik edukacyjny w prosty i przystępny sposób wyjaśniający, jak funkcjonuje system podatkowy, czym są podatki i dlaczego należy je płacić (gry, zabawy, problemy logiczne do rozwiązania, do pobrania m.in. dla nauczycieli i organizatorów konkursów),
- l) narzędzia przydatne w obliczaniu podatków: tzw. kalkulatory podatkowe, odsetkowe itp.,
- m) dane kontaktowe Krajowej Informacji Podatkowej,
- n) usługi typu help-line,
- o) usługi typu tax alert,
- p) formularze feedback (umożliwiające zgłaszanie przez interesariuszy propozycji usprawnień, zmian w przepisach, sugestii co do poprawy obsługi, etc.).

Uruchomienie portalu podatkowego realizuje również jeden ze wskaźników produktu projektu e-Deklaracje 2.

Usługi na portalu podatkowym będą udostępniane stopniowo. W tym zakresie planuje się przyjęcie podobnych zasad, które były stosowane przy wprowadzaniu możliwości składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej (w 2006 r. istniała

możliwość złożenia 14 deklaracji, w 2007 r. – 33 deklaracji, w 2008 r. – 61 deklaracji, w 2013 r. – 112 deklaracji). Wobec powyższego proponuje się, aby minister właściwy do spraw finansów publicznych określił, w drodze rozporządzenia, rodzaje spraw, które mogą być załatwiane z wykorzystaniem portalu podatkowego, mając na względzie potrzebę stopniowego upowszechniania elektronicznej formy kontaktów z organami podatkowymi oraz charakter tych spraw. Zakłada się, że w pierwszej kolejności, tj. już od stycznia 2014 r., obsługa notariuszy jako płatników podatku od czynności cywilnoprawnych (PCC-2) i podatku od spadku i darowizn (SD-2), będzie odbywała się przez portal podatkowy. Takie rozwiązanie umożliwi szybką obsługę ww. deklaracji, a tym samym znacznie usprawni przekazywanie kwot podatku należnego gminom, który jest pobierany przez urzędy skarbowe.

Ustawa wprowadza możliwość wydawania zaświadczeń w formie dokumentu elektronicznego.

Duża liczba wydawanych rocznie przez administrację podatkową zaświadczeń wymusza konieczność zapewnienia wsparcia informatycznego dla tego procesu. Z uwagi na fakt, iż wydanie zaświadczenia wywołuje określone skutki prawne w sytuacji prawnej podatnika, niezbędne będzie wdrożenie odpowiedniego systemu kontroli obiegu dokumentów obsługującego proces wydawania zaświadczeń.

W ramach realizowanego programu e-Podatki planowane jest wprowadzenie obligatoryjnej formy elektronicznej dla wydawanych wewnętrznych aktów prawnych oraz zaświadczeń. Wymaga to jednak wcześniejszego wdrożenia elektronicznego obiegu dokumentów, który zapewni odpowiednią jakość wychodzącym na zewnątrz dokumentom pod kontrolą odpowiedzialnych za nie osób.

W II połowie 2014 r. planuje się uruchomienie automatycznej usługi potwierdzającej uprawnienia osób ubiegających się o pomoc społeczną. Wyeliminuje to z obiegu prawnego znaczną część zaświadczeń wydawanych przez administrację podatkową.

Należy ponadto podkreślić, że wraz z uruchomieniem wydawania zaświadczeń za pośrednictwem kanału cyfrowego, pożądane byłoby umożliwienie składającemu wniosek o jego wydanie wniesienie wymaganej opłaty za pośrednictwem płatności elektronicznych.

Wdrożenie wydawania zaświadczeń w formie elektronicznej przez administrację podatkową wymaga przygotowania odpowiednich jednolitych narzędzi i wsparcia

informatycznego dla tego procesu na poziomie centralnym. Wdrożenie nowych rozwiązań wymusza również konieczność przeprowadzenia niezbędnych szkoleń pracowników tym zakresie.

Obecnie administracja podatkowa jest w trakcie realizacji programu e-Podatki, który zakończy się z dniem 31 grudnia 2015 r. Jednym z rezultatów wdrożenia tego programu będzie obligatoryjne wydawanie zaświadczeń drogą elektroniczną.

Z uwagi na przedstawione powyżej uwarunkowania dotyczące obsługi przez administrację podatkową procesu wydawania zaświadczeń rekomenduje się wprowadzenie w życie procesu wydawania zaświadczeń drogą elektroniczną zgodnie z przyjętym harmonogramem programu e-Podatki. Wdrożenie tego rozwiązania według harmonogramu jest planowane na dzień 1 stycznia 2016 r.

Ustawa reguluje również kwestie pomijane w dotychczasowych przepisach dotyczących informatyzacji postępowania przed sądami administracyjnymi. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.), zwanej dalej p.p.s.a., nie stwarzają podstaw prawnych do komunikacji elektronicznej w postępowaniu sądownoadministracyjnym. Zawarta w ustawie procesowej szczątkowa regulacja (art. 47 § 2, art. 65 § 3) nie zapewnia wykorzystania środków komunikacji elektronicznej, a nawet może zostać oceniona jako ograniczająca (zawężająca) używanie tych środków.

Fragmentaryczne regulacje zawarte w p.p.s.a. nie tylko nie umożliwiają wykorzystania środków komunikacji elektronicznej, ale skutecznie blokują użycie wspomnianych środków komunikacji w postępowaniu przed sądem administracyjnym. Wspomniana ustawa została uchwalona w 2002 r., czyli przed wieloma innymi ustawami regulującymi wykorzystanie nowych technologii (przede wszystkim ustawą o informatyzacji). Stąd też aktualnie p.p.s.a. nie przystaje (nawet pod względem terminologicznym) do prawodawstwa dotyczącego e-urzędu.

Brak informatyzacji procedury sądownoadministracyjnej negatywnie wpływa nie tylko na funkcjonowanie sądów administracyjnych, ale także na działalność administracji publicznej podlegającej kontroli tychże sądów. Nawet jeżeli organ administracji publicznej zastosuje środki komunikacji elektronicznej w postępowaniu administracyjnym, to na potrzeby sprawy sądownoadministracyjnej jest zmuszony do

przenoszenia dokumentów elektronicznych na nośniki papierowe. Skutecznie ogranicza to pożądane konsekwencje stosowania nowych technologii w administracji.

W celu zapewnienia informatyzacji postępowania sądowniczoadministracyjnego umożliwiającej kompleksowe zastosowanie nowych technologii zmiany w p.p.s.a. objęły następujące zagadnienia:

- pisma w postępowaniu (pisma strony), w tym elementy pisma i sposób jego złożenia (art. 46, art. 47, art. 54, art. 55),
- doręczania pism przez sąd (art. 65, art. 67, art. 74a, art. 77),
- obliczanie terminów (art. 83),
- akta sprawy, w tym sposób ich prowadzenia (art. 12a), dostęp strony do akt sprawy (art. 12a § 2–2a), przekazywanie akt innemu podmiotowi (art. 54 § 2, 2a, 2b),
- forma udzielenia pełnomocnictwa (art. 37a).

Zmiany w art. 12a p.p.s.a. dotyczą prowadzenia przez sąd akt sprawy. Mechanizmem wspierającym prowadzenie akt sprawy będzie system elektronicznego zarządzania dokumentacją (EZD). W związku z tym przewidziano, że akta sprawy tworzone są w postaci papierowej lub elektronicznej. Zgodnie z projektowanym przepisem akta prowadzone w postaci elektronicznej są przetwarzane z wykorzystaniem systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją, natomiast akta w postaci papierowej przetwarzane są w tej postaci, jak również z wykorzystaniem systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją. Powyższe wymusza zmianę rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 12a § 5, które powinno uwzględniać warunki elektronicznego zarządzania dokumentacją.

Jednocześnie w art. 12a § 2a stworzona zostaje podstawa prawna do zapewnienia stronie dostępu on-line do akt sprawy wraz z możliwością otrzymywania w tej drodze odpisów, kopii lub wyciągów z tych akt.

Zgodnie z § 1 sądy będą zobowiązane do przetwarzania akt sprawy z wykorzystaniem elektronicznego zarządzania dokumentacją. Przepisy § 2 i 2a nie określają postaci prowadzenia akt sprawy (w tym postaci papierowej), ale sposób dostępu do nich (w siedzibie sądu oraz on-line). Zgodnie z § 2 strona może się zapoznać z aktami sprawy w siedzibie sądu, natomiast § 2a stwarza taką możliwość również on-line poprzez dostęp strony do systemu teleinformatycznego sądu.

Według dodanego § 2a w art. 46 p.p.s.a. dodatkowymi elementami pisma w postępowaniu sądowym stają się podpis elektroniczny zapewniający uwierzytelnienie wnioskodawcy oraz adres poczty elektronicznej. Drugi warunek dotyczy sytuacji, gdy przedmiotem pisma jest żądanie e-doręczenia lub gdy skarga jest składana w formie dokumentu elektronicznego.

W art. 47 p.p.s.a. rezygnuje się z obowiązku strony dostarczania odpisów dokumentów elektronicznych. Na potrzeby doręczania innym stronom lub włączania do akt sprawy odpisy tworzy sam sąd.

W zmienianym art. 54 p.p.s.a. określa się sposób przekazywania skarg (w formie dokumentu elektronicznego) do sądu przez organ administracji publicznej, za pośrednictwem którego skarga została złożona. W przypadku wniesienia skargi w formie dokumentu elektronicznego do elektronicznej skrzynki podawczej organu, zostanie ona przekazana sądowi wraz z odpowiedzią na tę skargę do jego elektronicznej skrzynki podawczej. Natomiast w przypadku przekazania skargi w postaci papierowej również odpowiedź na skargę przekazuje się w tej postaci. Odnośnie do akt sprawy przekazywanych przez organ, przepis przewiduje odrębne sytuacje, w zależności od postaci, w jakiej prowadzone są akta sprawy.

W przypadku gdy akta sprawy są prowadzone przez organ w postaci elektronicznej, organ ten przekazuje sądowi do jego elektronicznej skrzynki podawczej albo, w przypadku gdy ze względów technicznych nie jest to możliwe, na informatycznym nośniku danych, akta sprawy wraz z informacją o dokumentach, których treść nie jest w całości dostępna w aktach sprawy prowadzonych w postaci elektronicznej. Dodatkowo będzie zobowiązany do przekazania sądowi informacji o sposobie i dacie przekazania tych dokumentów sądowi. Dodatkowo wskazano, że organ będzie zobowiązany przekazać sądowi dokumenty z akt sprawy, których treść nie jest w całości dostępna w aktach sprawy prowadzonych w postaci elektronicznej, wskazując na elektroniczne akta sprawy przekazane sądowi w sposób odrębny.

Natomiast w przypadku gdy akta sprawy, której dotyczy skarga, są prowadzone przez organ w postaci papierowej, organ ten przekazuje sądowi akta sprawy oraz, jeżeli taka istnieje, zapisaną na informatycznych nośnikach danych dokumentację elektroniczną, której treść nie jest dostępna w postaci papierowej.

Przedstawiona propozycja brzmienia przepisów, uwzględniająca możliwość przekazania sądowi akt sprawy na informatycznych nośnikach danych, ma na celu zapewnienie przekazania sądowi akt sprawy w postaci elektronicznej nawet wówczas, gdy ze względu na pojemność elektronicznych skrzynek podawczych nie będzie możliwe ich przesłanie.

Jednocześnie należy wskazać, iż w projekcie ustawy nie wprowadza się przepisów nakładających obowiązek digitalizacji akt przekazanych do sądu w postaci papierowej. W EZD będą zamieszczane co najmniej metadane pism w postaci papierowej oraz pisma, które sąd otrzymał w formie dokumentu elektronicznego.

W zakresie doręczania pism przez sąd w art. 65 p.p.s.a. uchyla się dotychczasowy § 3, który staje się zbędny ze względu na uregulowanie kwestii doręczania w nowym art. 74a. Jednocześnie w art. 65 § 1 p.p.s.a. dokonuje się podziału na elektroniczne i nieelektroniczne sposoby doręczania pism. W nowym przepisie (art. 74a) w sposób kompleksowy normuje się kwestie tworzenia i doręczania e-pism przez sąd. Jedną z trzech alternatywnych przesłanek dopuszczalności elektronicznego doręczenia będzie zgoda strony (adresata pisma) wraz z podaniem przez nią adresu do doręczeń.

Ustawa przewiduje dwa techniczne sposoby doręczania dokumentu elektronicznego przez sąd. Pierwszy sposób, tak samo jak w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 46 § 4 k.p.a.), to procedura dwuetapowa. W pierwszym etapie odbiorca pisma otrzymuje na swój adres elektroniczny zawiadomienie o możliwości odebrania pisma w systemie teleinformatycznym wraz z niezbędnym pouczeniami w tym przedmiocie. W drugim etapie odbiorca po wejściu na podany w zawiadomieniu adres znajdzie się w systemie teleinformatycznym sądu i po uwierzytelnieniu się otrzyma doręczane pismo. Drugi techniczny sposób polega na przesłaniu doręczanego pisma na adres elektronicznej skrzynki podawczej podmiotu publicznego – odbiorcy pisma.

W projekcie przyjęto również zasadę, że pisma sądu sporządzane i doręczane w postępowaniu sądownoadministracyjnym są opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Projekt przewiduje dokonanie zmiany w art. 220 w § 1 p.p.s.a. poprzez wskazanie, iż sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie zostanie uiszczona opłata, w tym opłata przewidziana w art. 235a, tj. opłata kancelaryjna od wydruku

pisma wniesionego w postaci elektronicznej. W takiej sytuacji przewodniczący (z zastrzeżeniem § 2, 3 i 3a) wezwie wnoszącego pismo, aby pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania uiścił opłatę w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia wezwania. W razie bezskutecznego upływu tego terminu przewodniczący wyda zarządzenie o pozostawieniu pisma bez rozpoznania. Projekt zawiera również propozycje zapisu wskazującego, iż skarga, skarga kasacyjna, zażalenie oraz skarga o wznowienie postępowania, wnoszone w formie elektronicznej, od których pomimo wezwania nie została uiszczona opłata, podlegają odrzuceniu przez sąd. Ponadto w trakcie prac nad projektem przyjęto stanowisko, iż zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w przepisie prawa lub w postanowieniu sądu nie obejmuje opłaty, o której mowa w art. 235a.

Przytaczany art. 235a wskazuje, iż opłatę kancelaryjną pobiera się również za wydruki pism i załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego, sporządzanych w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism. Przepis ten został wprowadzony w celu uniknięcia zarzutu uprzywilejowania strony składającej pismo w postaci elektronicznej, bowiem strona składająca pisma w postaci papierowej jest zobligowana do dołączenia odpisów tego pisma oraz załączników, a w przypadku niezłożenia odpisów przewodniczący wzywa stronę do uzupełnienia braku w terminie siedmiu dni, pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania. W sytuacji natomiast gdy pismem jest skarga do sądu administracyjnego, nieuzupełnienie braku skutkuje odrzuceniem skargi. Mając na uwadze powyższe, w celu uniknięcia uprzywilejowania jednej ze stron, proponuje się wprowadzić ww. przepisy.

Zmianie ulegnie również zawarte w art. 236 p.p.s.a. upoważnienie do wydania rozporządzenia, w ten sposób, iż Rada Ministrów określi wysokość tej opłaty, biorąc pod uwagę, że wysokość opłaty nie może przekraczać rzeczywistych kosztów tworzenia wydruków dokumentów elektronicznych.

Wprowadzono przepis przejściowy dotyczący pozostawienia bez rozpoznania wniosków o dofinansowanie złożonych na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, uchylanego niniejszą ustawą, który jest związany z wprowadzeniem nowego mechanizmu

dofinansowywania projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego.

Uregulowano kwestie obowiązku przekazania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wzoru dokumentu elektronicznego i opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu tego wzoru, a także udostępnienia w systemie teleinformatycznym lub na ePUAP formularza elektronicznego umożliwiającego wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w odniesieniu do zobowiązań organów wynikających z przepisów prawa, które weszły w życie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W ustawie został nałożony obowiązek na podmioty publiczne, które przed dniem wejścia w życie ustawy udostępniły na ePUAP usługi niemożliwe do realizacji drogą elektroniczną, aktualizacji usług w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a w przypadku braku możliwości ich aktualizacji – usunięcia usług z ePUAP. Celem przepisu jest doprowadzenie do sytuacji, gdy na ePUAP będą zamieszczone jedynie te usługi, które są możliwe do realizacji drogą elektroniczną.

Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- przepisów uchylających przepisy ustawy o informatyzacji dotyczące Strategii Społeczeństwa Informacyjnego, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.,
- przepisów ustawy o informatyzacji dotyczących udostępniania elektronicznych skrzynek podawczych spełniających kryteria określone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i opublikowane na ePUAP, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- przepisów dotyczących zmian w ustawie – Ordynacja podatkowa w zakresie możliwości doręczania zaświadczeń w formie dokumentu elektronicznego, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.,
- przepisów dotyczących zmian w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w zakresie art. 12a, dotyczącego tworzenia i przetwarzania akt, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przepisy art. 1 pkt 10 i art. 12a ustawy o informatyzacji, dotyczące zagadnień związanych ze Strategią Społeczeństwa Informacyjnego, zostaną uchylone z dniem 1 stycznia 2014 r., co jest konsekwencją przyjęcia przez Radę Ministrów w dniu

7 listopada 2009 r. dokumentu pt. „Plan uporządkowania strategii rozwoju”. Stanowi on pierwszy etap prac związanych z podjętym przez rząd działaniem, jakim jest uporządkowanie obowiązujących dokumentów strategicznych. Podjęte działania mają na celu doprowadzenie do ograniczenia liczby obowiązujących i opracowywanych dokumentów o charakterze strategicznym. W związku z tym w dokumencie zaproponowano ograniczenie liczby strategii rozwoju i polityk do dziewięciu zintegrowanych strategii rozwoju, wśród których nie przewidziano Strategii Społeczeństwa Informacyjnego.

W odniesieniu do wejścia w życie przepisu o dostosowaniu ESP do standardu określonego na ePUAP niezbędne jest zachowanie 6-miesięcznego *vacatio legis*.

W odniesieniu do przepisów Ordynacji podatkowej dotyczących doręczania zaświadczeń w formie dokumentu elektronicznego, konieczne jest zachowanie okresu *vacatio legis* do końca 2015 r., bowiem obligatoryjne wydawanie zaświadczeń drogą elektroniczną ma być jednym z rezultatów programu e-Podatki, którego realizacja zakończy się z dniem 31 grudnia 2015 r.

Dla zmiany w p.p.s.a. dotyczącej wprowadzenia elektronicznego zarządzania dokumentacją przewidziano trzyletni okres dostosowujący, w trakcie którego sądy administracyjne będą mogły podjąć i przeprowadzić w całości działania mające na celu zaopatrzenie podmiotu w system elektronicznego zarządzania dokumentacją. Długość wspomnianego powyżej okresu uwzględnia czas niezbędny do uzyskania systemu EZD, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo zamówień publicznych, jak również czas potrzebny do jego wdrożenia w podmiocie oraz przeszkolenia kadry w zakresie korzystania z nowego narzędzia.

Wymaga podkreślenia pośredni wpływ projektowanej regulacji na realizację norm prawa unijnego wynikających z dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, zwanej dalej „dyrektywą usługową”.

Zgodnie z art. 8 dyrektywy usługowej przedsiębiorcy mają mieć zapewnioną możliwość dopełnienia wszelkich procedur i formalności wymaganych do prowadzenia przedsiębiorstwa oraz takich, które są niezbędne do transgranicznego świadczenia usług. Dostęp do procedur powinien być zapewniony przez publicznie dostępne sieci komunikacji, takie jak Internet. Procedura elektroniczna powinna obejmować wszystkie

etapy procedury administracyjnej, od złożenia wniosku czy dokumentów aż do uzyskania ostatecznej decyzji organu.

Niniejszy projekt ustawy zakłada wprowadzenie następujących rozwiązań prawnych mających na celu ułatwienie świadczenia usług publicznych drogą elektroniczną:

- nałożenie na podmioty publiczne objęte zakresem podmiotowym ustawy o informatyzacji obowiązku posługiwania się w kontaktach z obywatelami/przedsiębiorcami elektronicznymi skrzynkami podawczymi (ESP) spełniającymi standardy określone i opublikowane na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Ponadto podmioty publiczne będą zobowiązane do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji informacji o adresach udostępnionych elektronicznych skrzynek podawczych. W katalogu podmiotów na ePUAP dostępna będzie baza adresów elektronicznych skrzynek podawczych podmiotów publicznych, o których mowa w art. 2 ustawy o informatyzacji,
- nałożenie na podmioty publiczne, zobowiązane na podstawie przepisów odrębnych do ustalenia wzorów pism, obowiązku zgłaszania wzorów dokumentów elektronicznych do centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, przekazywania do ministra właściwego do spraw informatyzacji opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu tego wzoru w celu umieszczenia w katalogu usług na ePUAP (o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 19a ustawy o informatyzacji) oraz udostępniania formularza elektronicznego w systemie teleinformatycznym zobowiązanego podmiotu publicznego (jeżeli nie zostanie udostępniony w systemie teleinformatycznym zobowiązanego podmiotu, podmiot będzie zobowiązany do jego udostępnienia na ePUAP),
- wprowadzenie możliwości wystawiania na ePUAP usług przez podmioty inne niż podmioty publiczne w rozumieniu ustawy o informatyzacji, o ile realizują w zakresie swojej działalności zadania publiczne. Podmioty te uzyskiwałyby możliwość wystawiania usług na ePUAP za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej

Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji. Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie tej ustawy zgłosił jeden podmiot – Instytut Logistyki i Magazynowania z siedzibą w Poznaniu.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowana ustawa będzie oddziaływać na:

- podmioty realizujące zadania publiczne,
- obywateli,
- cudzoziemców,
- przedsiębiorców.

II. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw został opracowany na podstawie założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

Projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw został poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Naczelnym Sądem Administracyjnym (NSA),
- Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT),
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Polskim Komitetem Normalizacyjnym (PKN),
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- Fundacją Panoptykon,
- Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej,
- Internet Society Poland,
- Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (ZUS),
- Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych (GIODO),
- Radą Główną Instytutów Badawczych (RGIB),
- Instytutem Logistyki i Magazynowania (ILiM).

Uwagi do projektu założeń zgłosili: NSA, PTI, ILiM, PIIT, PKN, ZUS oraz RGIB. Projekt założeń został uzgodniony z: ZUS, RGIB, PKN, PTI, ILiM oraz PIIT.

Projekt założeń nie uzgodniono z NSA. Rozbieżność stanowisk dotyczyła odpisów dokumentów w postępowaniu sądowoadministracyjnym.

Projekt założeń został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny”.

Projekt założeń został również zamieszczony na portalu mamzdanie.org.pl. Na portalu zgłoszone zostały 3 uwagi.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw został poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Naczelnym Sądem Administracyjnym (NSA),
- Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT);
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Polskim Komitetem Normalizacyjnym (PKN),
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Fundacją Panoptykon,
- Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej,
- Internet Society Poland,
- Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (ZUS),
- Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych (GIODO),
- Radą Główną Instytutów Badawczych (RGIB),
- Instytutem Logistyki i Magazynowania (ILiM),
- Poczta Polska S. A.,
- Związkiem Banków Polskich.

Przedmiotowy projekt został również zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także na portalu mamzdanie.pl.

Podsumowanie uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych

Podsumowanie konsultacji prowadzonych na portalu mamzdanie.org.pl

Uczestnicy konsultacji prowadzonych na portalu mamzdanie.org.pl co do zasady zgodzili się z przyjętym przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji kierunkiem planowanych zmian w zakresie ułatwienia świadczenia usług administracji publicznej drogą elektroniczną, zwracając jednocześnie uwagę, iż procedowana nowelizacja powinna obejmować szersze zmiany, w szczególności odnośnie do wykorzystania ePUAP przez organy administracji publicznej, w tym jednostki samorządu terytorialnego oraz wprowadzenia ułatwień w komunikacji obywateli drogą elektroniczną z urzędami oraz sądami administracyjnymi. Część poruszonych kwestii nie jest objęta zakresem przedmiotowym nowelizacji, to m.in. kwestie dostępu do informacji publicznej, funkcjonowanie Biuletynów Informacji Publicznej czy też techniczna strona korzystania z ePUAP.

Podsumowanie uwag zgłoszonych przez organizacje społeczne

Uwagi do projektu ustawy zostały zgłoszone przez Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji (PIIT), Instytut Logistyki i Magazynowania (ILiM), BPG Polska Audyt sp. z o.o., Poczta Polska S.A.

1. Uwagi zgłoszone przez Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji dotyczyły:
 - 1) dodawanych definicji – uwagi zostały częściowo uwzględnione, nowe brzmienie definicji zostało ustalone w trakcie konferencji uzgodnieniowej, w której brał udział przedstawiciel PIIT;
 - 2) procedury konkursowej dotyczącej naboru wniosków o dofinansowanie w zakresie:
 - a) zrezygnowania z wymogu przeprowadzania konkursu co najmniej raz w roku – uwaga nie została uwzględniona. Intencją projektodawcy jest, by konkurs był organizowany obligatoryjnie przynajmniej raz w roku ze względu na duże zapotrzebowanie w zakresie potrzeb informatyzacyjnych społeczeństwa. Środki na realizację konkursu będą pochodzić z rezerwy celowej. Rezerwa jest ustalana w planie budżetu

na dany rok i przyznawana ministrowi corocznie, wymaga wydatkowania zgodnie z przeznaczeniem (przyznana rezerwa powinna zostać wydana),

- b) uzyskania opinii Rady Informatyzacji przed ogłoszeniem konkursu, a także przed powołaniem komisji konkursowej – uwaga nie została uwzględniona. Minister może wystąpić do Rady Informatyzacji w przedmiotowej kwestii na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów (art. 17 ust. 2 ustawy o informatyzacji). Wobec tego nie znajduje uzasadnienia regulowanie przedmiotowej kwestii w zaproponowany sposób;
- 3) usunięcia z projektu regulacji dotyczącej wprowadzenia możliwości nieodpłatnego udostępniania systemu teleinformatycznego, będącego własnością podmiotu publicznego innemu podmiotowi publicznemu – uwaga nie została uwzględniona. Niezależnie od uregulowania kwestii praw autorskich do programów komputerowych w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych uzasadnione jest wprowadzenie do niniejszej ustawy przepisu o charakterze publiczno-prawnym dotyczącego dysponowania prawami na dobrach niematerialnych. W wyniku konferencji uzgodnieniowej i spotkania z podmiotami, które zgłosiły uwagi, projektodawca zaproponował nowe brzmienie przepisu: „Art. 13a. Podmioty publiczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–6, służby specjalne w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Narodowy Bank Polski, uprawnione do wykonywania praw majątkowych do programu komputerowego opracowanego przez pracowników w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy świadczonej na rzecz tych podmiotów, mogą umożliwić sobie wzajemnie nieodpłatne korzystanie z tego programu komputerowego.”. Celem komentowanego przepisu jest stworzenie podstawy prawnej do nieodpłatnego rozporządzania, przez wskazane w przepisie podmioty, wytworzonym przez nie oprogramowaniem, stanowiącym element systemu teleinformatycznego, w rozumieniu ustawy o informatyzacji.

Intencją projektodawcy jest, by wskazany w przepisie podmiot, będący twórcą oprogramowania i dysponujący autorskimi prawami majątkowymi do oprogramowania, mógł nieodpłatnie udostępniać oprogramowanie innym podmiotom wskazanym w przepisie. Zakres podmiotowy wskazanej normy obejmować będzie podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o informatyzacji, a także służby specjalne, Kancelarię Sejmu, Kancelarię Senatu, Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Narodowy Bank Polski;

- 4) zapewnienia w ustawie delegacji do przepisów wykonawczych, które ustalą warunki ponownego wykorzystania wzorów – uwaga nie została uwzględniona. Postulowane rozwiązanie może być realizowane na gruncie obowiązujących przepisów. Wzory są publikowane w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych;
- 5) nałożenia na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku umieszczenia na ePUAP tych usług, które mają znaczenie na poziomie krajowym, natomiast podmioty musiałyby spełniać określone na portalu interoperacyjności wymagania udostępnienia tego typu usług – uwaga nie została uwzględniona. To zainteresowane podmioty mogą wskazać usługi, pozostające w zakresie ich właściwości, które mogą być załatwiane przy wykorzystaniu ePUAP. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie posiada wiedzy o wszystkich usługach pozostających w zakresie właściwości danych podmiotów. W związku z powyższym postulat jest niemożliwy do zrealizowania;
- 6) nałożenia na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa systemu profilu zaufanego, w którego skład wchodzi cała infrastruktura, infrastruktura potwierdzania, nadzór, procedury, szkolenia – uwagi nie zostały uwzględnione. Każdy z punktów potwierdzających profil zaufany ePUAP ma spełniać wymagania wynikające z obowiązujących przepisów prawa;
- 7) propozycji umożliwienia każdemu podmiotowi, który spełni kryteria, ubiegania się o pełnienie roli punktu potwierdzającego profil zaufany ePUAP – uwaga została uwzględniona, zgodnie z brzmieniem przepisu art. 20c ust. 4 minister właściwy do spraw informatyzacji udziela zgody po

spełnieniu warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2;

- 8) propozycji zastąpienia słowa „podpisania” słowem „potwierdzenia” w odniesieniu do przepisów k.p.a. regulujących kwestie sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej oraz informacji o wymogu potwierdzenia urzędowego poświadczenia odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne – uwaga nie została uwzględniona. Aktualne brzmienie nie wyklucza stosowania art. 20a ust. 2 ustawy o informatyzacji, wobec czego brak uzasadnienia dla wprowadzenia proponowanej zmiany.

2. Uwagi zgłoszone przez Instytut Logistyki i Magazynowania dotyczyły:

- 1) rozszerzenia katalogu podmiotów publicznych o organy samorządów zawodowych – uwaga wykracza poza zakres niniejszej nowelizacji, z tego względu nie mogła być uwzględniona;
- 2) propozycji wprowadzenia w k.p.a. instytucji doręczenia pełnomocnikom profesjonalnym za pośrednictwem poczty elektronicznej – uwaga nie została uwzględniona, gdyż wykracza poza zakres niniejszej nowelizacji, wynikający z założeń projektu ustawy przyjętych przez Radę Ministrów. Wymaga rozważenia w szerszej perspektywie – tj. pod kątem zmian w przepisach proceduralnych i ustawach „korporacyjnych”;
- 3) propozycji dodania w ustawie definicji adresu elektronicznego poprzez odesłanie do ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną – uwaga nie została uwzględniona. W opinii projektodawcy znaczenie terminu „adres elektroniczny” ma ustalone i powszechnie znane znaczenie, i nie wymaga definiowania;
- 4) bazy adresów elektronicznych (np. na platformie ePUAP), które mają być wykorzystywane do komunikacji z organami administracji – uwaga nie została uwzględniona. Kwestia ta była przedmiotem uzgodnień na etapie założeń projektu. Propozycja wykracza poza zakres założeń projektu ustawy przyjętych przez Radę Ministrów;

5) wprowadzenia obowiązku poinformowania organu prowadzącego postępowanie administracyjne przez stronę lub uczestnika o każdorazowej zmianie adresu elektronicznego – uwaga została uwzględniona.

Pozostałe uwagi I LiM dotyczyły akceptacji przyjętego przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji kierunku planowanych zmian w zakresie ułatwienia świadczenia usług administracji publicznej drogą elektroniczną i nie wymagały wprowadzania zmian w projekcie ustawy.

3. Uwaga zgłoszona przez BPG Polska Audyt sp. z o.o. dotyczyła zmian wprowadzanych w przepisach dotyczących kontroli, zgłoszono postulat doprecyzowania obowiązków podmiotów publicznych, poprzez nałożenie na podmiot publiczny obowiązku (a nie możliwości) udostępnienia testowego systemu zgodnie z wymogami COBIT ver. 4 oraz ISO: 270001 – 27005 – uwaga nie została uwzględniona, celem było wprowadzenie alternatywnego rozwiązania w stosunku do już istniejącego, a nie wprowadzenie obowiązku udostępniania systemu testowego. Nowe regulacje nie dotyczą systemu testowego, służącego do rozwoju danego systemu teleinformatycznego, ale systemu umożliwiającego sprawdzenie (kontrolę) współpracy zewnętrznego systemu z systemem, który udostępnia wersję testową; nadto nie jest możliwe odesłanie do wskazanych standardów (tu: Cobit 4), gdyż w ustawie nie należy odsyłać do metodyk czy przepisów technicznych. Wobec tego wskazanie na nie jest właściwe. Przywołane normy ISO dotyczą zarządzania bezpieczeństwem informacji (co podkreślił sam zgłaszający uwagę), a nie zarządzania funkcjonalnościami systemu, wobec czego odesłanie do nich również nie jest adekwatne.

4. Uwaga zgłoszona przez Poczta Polska S.A. dotyczyła wskazania w projekcie źródła finansowania dla działalności polegającej na potwierdzaniu profilu zaufanego ePUAP – uwaga nie została uwzględniona; aktualnie potwierdzanie profilu zaufanego odbywa się bezpłatnie; projektodawca nie zakłada możliwości wprowadzenia opłat za dokonywanie potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP; podmiot prowadzący punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP będzie pokrywał ewentualne koszty z tym związane ze środków własnych.

Przedstawiciele PIIT, ILiM i Poczty Polskiej S.A. byli obecni na konferencji uzgodnieniowej projektu ustawy, podczas której projektodawca wyjaśnił swoje stanowisko odnośnie do uwag, wyjaśnienia zostały przyjęte.

III. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projektowana ustawa ma ułatwiać obywatelom i przedsiębiorcom kontakt drogą elektroniczną z administracją publiczną i sądami administracyjnymi. Wśród najważniejszych zmian można wymienić: rozszerzenie możliwości elektronicznej komunikacji z podmiotami publicznymi, nałożenie na podmioty publiczne zobowiązane na podstawie przepisów odrębnych do ustalenia wzorów pism obowiązku udostępniania formularzy elektronicznych, wprowadzenie obowiązku posiadania Elektronicznej Skrzynki Podawczej przez podmioty publiczne, zwiększenie liczby punktów potwierdzania profilu zaufanego, a także umożliwienie elektronicznego wglądu w akta spraw administracyjnych oraz, w pewnym zakresie, elektroniczne przesyłanie pism procesowych w postępowaniach przed sądami administracyjnymi.

Projektowana ustawa w aspekcie długofalowym będzie miała pozytywny wpływ na sektor finansów publicznych (SFP).

Koszty wejścia w życie projektu nie będą stanowiły podstawy o ubieganie się o dodatkowe środki z budżetu państwa i będą sfinansowane w ramach aktualnych limitów wydatków będących w dyspozycji właściwych dysponentów.

Poniżej przedstawiono wybrane rozwiązania przyjęte w projekcie, mające bezpośredni wpływ na sektor finansów publicznych.

W ujęciu całościowym dzięki zmianom zaproponowanym w ustawie uproszczone zostaną kontakty obywateli i przedsiębiorców z urzędami. Ponadto oczekiwany jest wzrost wykorzystania elektronicznej drogi komunikacji z administracją, czego efektem będzie m.in. oszczędność czasu dla administracji i obywateli.

1) Metodyka obliczania korzyści społecznych i dla administracji

Na potrzeby oszacowania korzyści wynikających z proponowanej ustawy zastosowana zostanie poniższa metodyka odnośnie do korzyści z upowszechnienia elektronicznej drogi załatwiania spraw urzędowych. Metodyka została opracowana na podstawie Metody Kosztu Standardowego,

wykorzystywanego dla szacunków korzyści z redukcji obciążeń administracyjnych.

Korzyść społeczna z załatwienia jednej sprawy drogą elektroniczną w miejsce drogi papierowej (korzyść jednostkowa) oszacowana została na 34,5 zł, natomiast korzyść dla administracji mieści się w przedziale 5 zł–6,9 zł.

Korzyści społeczne z rozwoju możliwości załatwiania spraw urzędowych drogą elektroniczną oparte są na oszczędności czasu oraz zmniejszeniu kosztów komunikacji z urzędem.

Szacując oszczędność czasu przyjęto, że przy załatwianiu spraw drogą tradycyjną obywatel może osobiście załatwić daną sprawę w urzędzie bądź wysłać dokumenty pocztą. W tym pierwszym przypadku przyjęto, że czas poświęcony na daną sprawę jest o dwie godziny dłuższy niż czas poświęcony na załatwienie sprawy drogą elektroniczną, natomiast w przypadku operatora pocztowego jest to 1 godzina różnicy.¹⁾ Dodatkowo, w obu przypadkach dochodzą koszty wydruku papieru (0,1 zł za kartkę – założono 2 kartki na sprawę), a na poczcie jeszcze koszt znaczka i koperty (list polecony – 3,8 zł²⁾, koperta – 1 zł). Przyjęto, że połowa spraw, które będą załatwiane drogą elektroniczną, była dotychczas załatwiana przez osobistą wizytę w urzędzie, a połowa przez wysyłkę pocztą.

Tak wyliczona oszczędność czasu została pomnożona przez przeciętną godzinową płacę brutto w gospodarce (przeciętna miesięczna pensja to 3690 zł³⁾), przeciętna liczba przepracowanych godzin to 40 tygodniowo, zaokrąglono liczbę tygodni w roku do 52. Obliczona w ten sposób średnia jednostkowa korzyść dla obywatela z załatwienia jednej sprawy drogą elektroniczną (w miejsce drogi papierowej) wynosi 34,5 zł.⁴⁾

¹⁾ Założenia, dotyczące czasu załatwienia sprawy drogą tradycyjną, przyjęto na podstawie badania PwC Korzyści ekonomiczne z integracji cyfrowej osób 45+. Analiza przedstawiona w niniejszym OSR nie uwzględnia niektórych innych dotychczas ponoszonych kosztów, np. kosztów przejazdu, tak więc określa raczej dolną granicę korzyści dla obywatela.

²⁾ List polecony, ekonomiczny, gabaryt A, waga do 350 g wg cennika Poczty Polskiej z lutego 2013 r.

³⁾ Dane GUS za IV kwartał 2012 r.

⁴⁾ Wzór dla obliczania korzyści: $B=0,5*L*(p_wyn*2+0,2) + 0,5*L*(p_wyn*1 +0,2+3,8+1)$, gdzie B to całkowita korzyść, L to liczba spraw załatwianych elektronicznie, p_wyn to przeciętne wynagrodzenie godzinowe brutto, natomiast parametry liczbowe określają odsetek spraw załatwianych na poczcie oraz osobiście (0,5 w obu przypadkach), koszty wydruku, znaczków i koperty, a także liczbę godzin potrzebnych na załatwienie sprawy w urzędzie (2) lub na poczcie (1) – w stosunku do załatwienia sprawy całkowicie elektronicznie.

Oszczędność po stronie administracji obejmuje redukcję kosztów wysyłki pocztowej i wynosi między 5 zł a 6,9 zł, w zależności od formy korespondencji (list polecony bądź list polecony z dodatkową usługą potwierdzenia odbioru). Dodatkowa oszczędność (istotna w dłuższym okresie), wynikająca z usprawnienia pracy urzędów, nie jest w niniejszej analizie kwantyfikowana;

2) Wprowadzenie obowiązku posługiwania się Elektroniczną Skrzynką Podawczą (ESP)

Koszty: brak dodatkowych kosztów zakupu aplikacji; dla wszystkich podmiotów publicznych dostępna jest nieodpłatna aplikacja ESP na ePUAP. Korzystanie z aplikacji ESP nie wymaga posiadania przez podmiot publiczny systemu Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją, zapewnienia odpowiedniej innej infrastruktury technicznej czy też użycia dodatkowego wyspecjalizowanego oprogramowania.

Korzyści: umożliwienie obywatelom i przedsiębiorcom składania pism w postaci elektronicznej za pomocą elektronicznych skrzynek podawczych do wszystkich podmiotów właściwych do rozpatrzenia spraw danego rodzaju. Przykładowo, przy założeniu, że wszystkie urzędy objęte badaniem (liczba urzędów objętych badaniem – 1556) „Wpływ cyfryzacji na działanie urzędów administracji publicznej w Polsce w 2012 r.” zainstalują u siebie system ESP, korzyści społeczne wyniosłyby 213 tys. zł rocznie, natomiast korzyści dla administracji między 40 a 60 tys. zł rocznie (szczegółowa metodologia znajduje się poniżej). Jednocześnie mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż brak jest zbiorczych statystyk, precyzyjnie wskazujących liczbę podmiotów publicznych w Polsce (zgodnie ze sprawozdaniem REGON samych samorządowych jednostek posiadających i nieposiadających osobowości prawnej jest blisko 65 tys., a państwowych jednostek budżetowych w kraju ponad 3 tys.). Dlatego też badanie „Wpływ cyfryzacji ...”, uwzględnia tylko część urzędów świadczących usługi na rzecz przedsiębiorców i obywateli tj. 51,5% urzędów gmin, 58,4% urzędów powiatowych, 50% urzędów marszałkowskich oraz 29 urzędów centralnej administracji rządowej i państwowej.

Do końca 2012 r. na platformie ePUAP założono 8257 elektronicznych skrzynek podawczych. Badanie „Wpływ cyfryzacji...”⁵⁾, opracowane przez firmę PBS na zlecenie MAiC i obejmujące urzędy gminne, urzędy powiatowe, urzędy marszałkowskie oraz wybrane urzędy centralne i inne urzędy państwowe (łącznie zbadano ponad 1500 jednostek) pokazuje, że w połowie 2012 r. aż 96% przeanalizowanych urzędów posiadało ESP, z czego 87% posiadało ESP umiejscowione na platformie ePUAP. Oba wskaźniki wzrosły istotnie w porównaniu z 2011 r., kiedy 88% badanych podmiotów posiadało ESP, z czego tylko 69% umiejscowiło ją na platformie ePUAP. Należy podkreślić jednak, że badanie objęło jedynie część podmiotów, zobowiązanych w świetle projektowanej ustawy, do posiadania ESP.

Rośnie także wykorzystanie ESP wśród badanych podmiotów. Jeszcze w 2011 r. tylko do 28% podmiotów wpłynęły pisma w postaci elektronicznej na ESP. W ciągu jednego roku odsetek ten urósł ponad dwukrotnie, osiągając 70%. Badanie „Wpływ cyfryzacji...” wskazuje także, że wśród urzędów posiadających ESP 7% wszystkich dokumentów wpłynęło do tych jednostek w postaci elektronicznej.

Upowszechnienie ESP przynosi korzyści zarówno po stronie administracji (niższe koszty wysyłki dokumentów oraz oszczędność czasu), jak również po stronie obywateli (oszczędność czasu i kosztów wysyłki dokumentów). Jednostkowe korzyści wynoszą między 5 a 6,9 zł⁶⁾ po stronie administracji oraz ok. 34,5 zł po stronie obywateli (zgodnie z metodologią opisaną na wstępie w pkt 1). Na podstawie powyższych obliczeń, przy założeniu, że uwzględnione w badaniu „Wpływ cyfryzacji...” podmioty, które jeszcze nie korzystają z ESP, zainstalują u siebie taki system, oraz że będą otrzymywały tą drogą przeciętną liczbę pism wysyłanych na ESP na obecnym poziomie, korzyści społeczne wyniosłyby przynajmniej 213 tys. zł rocznie, natomiast korzyści dla administracji między 40 a 60 tys. zł rocznie⁷⁾. Dotyczy to jedynie zainstalowania

⁵⁾ Wpływ cyfryzacji na działanie urzędów administracji publicznej w Polsce w 2012 r., Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, PBS: https://mac.gov.pl/wpcontent/uploads/2011/12/PBS_MAC_Cyfryzacja_full_PL-2012.pdf.

⁶⁾ 5 zł to koszt uwzględniający zwykły list polecony, 6,9 zł to koszt uwzględniający list z dodatkową usługą potwierdzenia odbioru.

⁷⁾ Liczba pism wysyłanych drogą elektroniczną przez urzędy, które zainstalują u siebie ESP pomnożona przez korzyść jednostkową (dla obywatela bądź administracji) z wysłania pisma drogą elektroniczną

ESP w 4% urzędów, które do tej pory nie posiadały takiego narzędzia;

- 3) Nałożenie na podmioty publiczne zobowiązane na podstawie przepisów odrębnych do ustalenia wzorów pism obowiązku zgłaszania wzorów dokumentów elektronicznych do centralnego repozytorium wzorów dokumentów oraz udostępniania formularzy elektronicznych

Koszty: podanie dokładnych kosztów wprowadzenia tego rozwiązania nie jest możliwe. Przygotowanie wzoru i formularza nie wymaga obowiązkowego zakupu zewnętrznego oprogramowania. Na potrzeby oceny skutków regulacji przeprowadzono ankietę wśród podmiotów publicznych objętych regulacją. W wyniku zgromadzonych informacji ustalono, iż przybliżony szacunkowy koszt wprowadzenia zmiany wyniesie ok. 2,6 mln zł. Powyższa kwota stanowi iloczyn liczby wzorów pism zgłoszonych przez ww. podmioty (520⁸⁾) oraz uśrednionej kwoty kosztu stworzenia jednego formularza dla danego wzoru (5 tys. zł). Z uzyskanych informacji wynika, że koszt przygotowania wzoru dokumentu elektronicznego oraz formularza elektronicznego może wynieść od 0 zł (brak dodatkowych kosztów w przypadku przygotowania wzoru i formularza przy wykorzystaniu własnych zasobów) do 10 tys. zł (w przypadku zlecenia przygotowania wzoru i formularza podmiotowi zewnętrznemu).

Koszty wdrożenia projektowanej regulacji zostaną sfinansowane ze środków budżetowych podmiotów zobowiązanych do wprowadzenia projektowanych rozwiązań, w związku z czym koszty wytworzenia wzoru oraz formularza zostaną pokryte w ramach środków budżetowych pozostających w dyspozycji ww. podmiotów. Niemniej jednak proponowane zmiany będą mogły być

w miejsce papierowej. Obecnie ok. 96% badanych urzędów posługuje się ESP. Przeciętnie 7% pism wpływających do urzędu pochodzi z ESP (szacunki na potrzeby OSR zostały dokonane w zależności od wielkości urzędu, badanie rozróżnia 5 klas wielkości według liczby pracowników). Ponadto dla obliczenia korzyści społecznych uwzględniono, że część wpływających dokumentów pochodzi z innych urzędów (a więc nie powinna być klasyfikowana jako korzyści społeczne w rozumieniu stosowanej metodologii). Aby obliczyć dolną granicę korzyści społecznych, przyjęto, że wszystkie dokumenty wysyłane przez urzędy drogą elektroniczną kierowane są do innych urzędów – tak więc w wyliczeniu korzyści społecznej uwzględniona jest różnica między dokumentami wpływającymi do urzędów a wysyłanymi. Jest to zatem minimalna liczba dokumentów wysyłanych elektronicznie przez obywateli do urzędów.

⁸⁾ Liczba wniosków obejmuje tylko wzory istniejące i zgłoszone w trakcie badania przeprowadzonego przez MAiC na potrzeby prac nad projektem założeń do projektu ustawy o informatyzacji i nie stanowi wartości docelowej.

w części pokryte poprzez wykorzystanie następujących rozwiązań przewidujących finansowanie wskazanych działań:

- projekt pn. „Uproszczenie procedur związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej poprzez ich elektroniczną i wdrożenie idei „jednego okienka”” (UEPA) realizowany w ramach Priorytetu V Program Operacyjny Kapitał Ludzki – Dobre rządzenie, w ramach którego planuje się wdrożenie 570 procedur elektronicznych,
- projekt powszechne e-usługi dla administracji publicznej na platformie ePUAP (przewidziany w Planie Działań na 2012 r. Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Działanie 5.2. – Poddziałanie 5.2.2.), który przewiduje finansowanie na ten cel po wskazaniu katalogu możliwych do sfinansowania wzorów i formularzy,
- licencje pozostające w posiadaniu CPI (539), przeznaczeniem których jest rozszerzenie funkcjonalności dostępnej w bezpłatnym programie Adobe Reader o wypełnianie i zapisywanie danych w formularzu PDF lokalnie, dodawanie i zapisywanie komentarzy, dołączanie podpisów cyfrowych, dynamiczne załączanie barcode oraz integrację z usługami sieciowymi.

Korzyści: zwiększenie liczby spraw, które mogą być inicjowane na drodze elektronicznej dzięki wzorom elektronicznym i formularzom generującym dokumenty elektroniczne według wzoru. Dokładne określenie liczby spraw, które zostaną przeniesione na drogę elektroniczną, nie jest możliwe;

- 4) Wprowadzenie zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego i Ordynacji podatkowej
 - a) Rozszerzenie dostępu strony do akt sprawy drogą elektroniczną na wszystkie dokumenty w nich się znajdujące w oparciu o mechanizmy systemów elektronicznego zarządzania dokumentami, o ile określony podmiot ma wdrożony taki system oraz podejmie decyzję udostępniania akt w ten sposób. Decyzja podmiotu posiadającego EZD w tym zakresie nie będzie determinowana przepisami ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne i zależy jedynie od kierownika danej jednostki.

Koszty: proponowane zmiany nie wymagają wdrożenia w podmiotach publicznych systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją (EZD)

w celu dokumentowania przebiegu załatwiania spraw w danym podmiocie (brak jest prawnego wymogu posługiwania się EZD, do decyzji kierownika danej jednostki pozostaje wybór sposobu dokumentowania załatwiania spraw – tradycyjny lub w EZD). Proponowana zmiana ma na celu stworzenie podstawy prawnej do umożliwienia wglądu w akta sprawy drogą elektroniczną tych organów, w których został już wdrożony system EZD.

Stosowanie systemów elektronicznego zarządzania dokumentacją staje się coraz bardziej powszechne w administracji publicznej. Badanie „Wpływ cyfryzacji...” wskazuje, że w 2012 r. w 46% przebadanych jednostek funkcjonował system EZD (wzrost o 5 punktów procentowych w porównaniu z 2011 r.), w tym w 44% urzędów gmin, 54% urzędów powiatowych oraz 43% urzędów marszałkowskich. Z uwagi na szeroki zakres badania oraz brak innych analiz w tym zakresie, można przyjąć, że jest to odsetek reprezentatywny dla wszystkich podmiotów podlegających KPA.

Brak jest analogicznych badań dla organów podatkowych: urzędów i izb skarbowych oraz celnych. Jednak w przypadku tych grup podmiotów planowane jest wdrożenie jednolitych narzędzi zarządzania dokumentacją. W ramach projektu e-Podatki do 2015 r. ma powstać jednolity system EZD dla wszystkich urzędów i izb skarbowych w Polsce. Natomiast w przypadku urzędów i izb celnych w tym roku rozpoczyna się projekt wdrożenia Elektronicznego Systemu Zarządzania Dokumentami, który docelowo ma objąć wszystkie te jednostki. Zakończenie projektu planowane jest na 2014 r.⁹⁾

Korzyści: pełniejsza oraz bardziej efektywna realizacja prawa strony do wglądu w akta własnej sprawy,

- b) Dalsza informatyzacja czynności w postępowaniu administracyjnym, dla których w obecnym stanie prawnym zastrzeżona jest forma pisemna (np. dopuszczenie formy elektronicznej wezwania na rozprawę, ustanowienia pełnomocnictwa, składania zeznań i wyjaśnień).

⁹⁾ Informacje, dotyczące systemów EZD w urzędach i izbach skarbowych oraz urzędach i izbach celnych, uzyskane na podstawie rozmów z przedstawicielami Ministerstwa Finansów.

Koszty: brak konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów, bowiem już w obecnym stanie prawnym podmiot publiczny zobowiązany jest zapewnić możliwość przekazywania danych również w postaci elektronicznej przez wymianę dokumentów elektronicznych związanych z załatwianiem spraw należących do jego zakresu działania.

Korzyści: zapewnienie obywatelom i przedsiębiorcom możliwości ustanowienia drogą elektroniczną m. in. pełnomocnictwa, składania zeznań i wyjaśnień drogą elektroniczną, co w znaczny sposób przyspieszy realizację tych czynności w ramach prowadzonych postępowań,

c) Koszty i korzyści uruchomienia portalu podatkowego

Uruchomienie portalu podatkowego obniży koszty poboru podatków zarówno po stronie administracji podatkowej, jak i podatników, poprzez zastąpienie tradycyjnych kanałów komunikacji z zastosowaniem dokumentów papierowych kanałem elektronicznym. Zgodnie ze Studium Wykonalności Projektu e-Deklaracje 2 zakłada się, że w wyniku realizacji projektu 15 mln użytkowników uzyska dostęp do e-usług administracji podatkowej poprzez portal podatkowy. Biorąc pod uwagę liczbę podatników korzystających z e-usług administracji podatkowej, liczbę składanych e-deklaracji, korzyści po stronie podatników z tytułu oszczędności czasu, korzyści po stronie administracji podatkowej z tytułu oszczędności czasu, korzyści z tytułu oszczędności papieru, wynagrodzenie pracowników administracji podatkowej, to całkowita korzyść z tego tytułu wyniesie w 2015 r. 459,9 mln zł (źródło: Studium Wykonalności Projektu e-Deklaracje 2 przygotowane przez firmę PriceWaterhouseCoopers).

Portal podatkowy zostanie zbudowany w ramach podpisanej w dniu 1 lutego 2013 r. umowy z firmą Sygnity na „Budowę, wdrożenie i utrzymanie systemu e-Podatki”. Wartość umowy współfinansowanej przez UE w ramach 7 osi Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka to 232 mln zł. Szacowane koszty budowy portalu podatkowego w ramach ww. umowy to około 10,5 mln zł;

- 5) Wprowadzenie możliwości wystawiania na ePUAP usług przez podmioty inne niż podmioty publiczne w rozumieniu ustawy o informatyzacji realizujące zadania publiczne za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji

Koszty: wystawianie usług przez te podmioty będzie odbywało się za zgodą ministra właściwego do spraw administracji na wniosek tych podmiotów, w związku z czym w przypadku złożenia takiego wniosku podmioty te powinny uwzględniać pokrycie ewentualnych kosztów związanych z podejmowanym działaniem z własnych środków budżetowych.

Korzyści: zwiększenie liczby i rodzajów usług dostępnych na ePUAP (wystawianych np. przez Poczta Polską, banki). Większa liczba i różnorodność usług dostępnych na platformie ePUAP przyczyni się do upowszechnienia profilu zaufanego, a więc pośrednio również do większego wykorzystania przez obywateli usług e-administracji;

- 6) Wprowadzenie trybu konkursowego dla dofinansowywania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przedsięwzięć informatyzacyjnych

Koszty: środki finansowe w przedmiotowym zakresie są corocznie przydzielane Ministrowi Administracji i Cyfryzacji w ramach rezerwy celowej cz. 83 poz. 29 – środki na informatyzację, rozwój społeczeństwa informacyjnego oraz upowszechnianie szerokopasmowego dostępu do Internetu. W poprzednich latach kwoty te kształtowały się następująco:

- 2013 r. – 31 580 tys. zł,
- 2012 r. – 31 580 tys. zł,
- 2011 r. – 30 500 tys. zł,
- 2010 r. – 25 200 tys. zł,
- 2009 r. – 25 200 tys. zł,
- 2008 r. – 35 000 tys. zł,
- 2007 r. – 38 000 tys. zł.

Korzyści: umożliwienie ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wpływu na rozwój obszarów z zakresu informatyzacji, które wymagają dofinansowania. Umożliwi to wypełnianie luk informatyzacyjnych;

- 7) Zmiana przepisów ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

- a) Wdrożenie systemów Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją (EZD) w wojewódzkich sądach administracyjnych

Koszty: w kwestii szacunku kosztów proponowanego rozwiązania, możliwe jest przedstawienie skali nakładów na wprowadzenia EZD w urzędach

o określonej wielkości (wskazane poniżej, na podstawie informacji z urzędów wojewódzkich), jednak dokładne określenie kosztów, które będą musiały zostać poniesione przez sądy, jest bardzo trudne do oszacowania na obecnym etapie. Są one między innymi uzależnione od ostatecznego kształtu przyjętych rozwiązań prawnych, których realizacja będzie wymagała wdrożenia systemu Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją, wspomagającego dotychczasowy sposób prowadzenia akt sprawy sądowej w sądach administracyjnych, i wskazania dla przedmiotowego systemu funkcjonalności niezbędnych dla dokumentowania przebiegu załatwiania spraw zależnie od przyjętego zakresu proponowanych zmian. System będzie wymagał wdrożenia w 18 jednostkach sądów administracyjnych.

Określenie całkowitego kosztu wymaga również przeglądu procedur i prowadzonych spraw, a także funkcjonującego w jednostkach oprogramowania oraz sprzętu (projekt może, ale nie musi, wymagać dodatkowych inwestycji w tym zakresie). Koszty wdrożenia mogą się różnić także w zależności od funkcjonalności wdrażanego systemu oraz odsetka przeszkolonych pracowników. Specyfika pracy sądów administracyjnych wymaga więc zaprojektowania indywidualnego systemu, dostosowanego do potrzeb oraz kształtującego się stanu prawnego.

Możliwe jest jednak wskazywanie skali nakładów, koniecznych do wprowadzenia EZD w jednostce o określonej wielkości. Przykładowo, koszty wdrożenia elektronicznego systemu zarządzania dokumentacją autorstwa Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w 13 urzędach wojewódzkich szacuje się na ok. 24 mln zł (sfinansowane z projektu e-Urząd Wojewódzki)¹⁰⁾. W ramach projektu m.in. przekazano sprzęt oraz licencje oraz przeszkolono użytkowników (do 30 użytkowników w ramach jednostki). Zatrudnienie w urzędach objętych projektem w 2011 r. wyniosło ponad 7150 etatów¹¹⁾.

¹⁰⁾ Na podstawie danych uzyskanych z Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz informacji na temat projektu „Zintegrowana Platforma Obsługi Przedsiębiorców przez Urzędy Wojewódzkie e-Urząd Wojewódzki.”

¹¹⁾ Na podstawie danych uzyskanych z Departamentu Służby Cywilnej KPRM.

W przypadku urzędów i izb celnych koszt zakupu licencji EZD dla 8 tys. pracowników wyniósł ok. 6 mln zł¹²⁾.

Zgodnie informacjami wpływającymi do MAiC koszty zakupu i wdrożenia w mniejszych jednostkach (urzędy gminy) kształtują się natomiast od 70 tys. do 300 tys. zł.

Dla porównania skali przedsięwzięcia, zatrudnienie w sądach administracyjnych w Polsce wynosi obecnie 2677 etatów (w sądach administracyjnych pracuje także 608 sędziów oraz 79 referendarzy sądowych)¹³⁾.

Łączny koszt wdrożenia może wynieść ok. 36 mln zł (mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia innych podmiotów z wdrażania EZD oraz przy założeniu, że koszt EZD dla 1 sądu administracyjnego wynosić będzie ok. 2 mln zł, podobnie jak w przypadku EZD dla urzędu wojewódzkiego).

Koszty związane z wdrożeniem ww. systemu zostaną pokryte ze środków pozostających w dyspozycji podmiotów zobowiązanych.

Korzyści: wdrożenie EZD przynosi oszczędności w wielu kategoriach związanych np. z ograniczeniem wewnętrznej korespondencji papierowej w ramach jednostki czy ewidencjonowaniem wpływającej korespondencji w postaci elektronicznej (brak kosztów wydruku). Oszczędności te są silnie uzależnione od specyfiki jednostki i wewnętrznych zasad obiegu dokumentów,

b) Umożliwienie przesyłania pism procesowych drogą elektroniczną

Koszty: maksymalny roczny koszt własny dla sądów administracyjnych obliczono przy założeniu, że sądy będą zmuszone w ramach środków własnych pokrywać jedynie koszt odpisu wysłanego do pięciu stron oraz zawierającego nie więcej niż trzy kartki papieru. Przy tych założeniach oraz przyjęciu rocznej liczby spraw sądowych na poziomie z 2011 r.¹⁴⁾ roczne koszty dla sądów wyniosą ok. 127 tys. zł¹⁵⁾. Należy podkreślić jednak, że

¹²⁾ Dane uzyskane podczas rozmów z przedstawicielem Ministerstwa Finansów.

¹³⁾ Na podstawie danych uzyskanych z Naczelnego Sądu Administracyjnego.

¹⁴⁾ Na podstawie danych z „Informacji o działalności sądów administracyjnych” w 2011 r.

¹⁵⁾ Całkowity koszty został obliczony według wzoru $Koszt = l_stron * l_kartek * 0,1 * 1_spraw$; gdzie l_stron to liczba stron postępowania (przyjęto 5), l_kartek to liczba kartek na odpis (przyjęto 3), 0,1 to koszt wydruku jednej strony, 1_spraw to liczba spraw przed sądami administracyjnymi w 2011 r. Ostatnia informacja pochodzi z „Informacji o działalności sądów administracyjnych” w 2011 r.

jest to koszt maksymalny, zakładający, że sąd będzie zobowiązany tworzyć odpis we własnym zakresie przy każdej nowej sprawie. Pozostałe koszty związane z odpisami będą pokrywane w ramach kosztów sądowych.

Korzyści: umożliwienie składania przez obywateli pism procesowych w postępowaniu sądownoadministracyjnym oraz komunikacji z sądami administracyjnymi na drodze elektronicznej. Nie jest możliwe dokładne oszacowanie korzyści wynikających z wprowadzenia proponowanych przepisów. Zależą one m.in. od faktycznego wykorzystania elektronicznych kanałów komunikacji przez strony postępowań przed sądami administracyjnymi oraz przez same sądy administracyjne.

Dla przykładu, poniżej przedstawiono szacunek rocznych korzyści, zakładający, że komunikacja elektroniczna będzie wykorzystywana w przypadku 7% spraw¹⁶⁾, w ramach sprawy przekazywane będzie średnio 5 pism, a na wysyłce każdego takiego pisma sąd oszczędza 5 zł (zgodnie z założeniem jednostkowych oszczędności, opartym na koszcie przesłania listu poleconego – w przypadku zastosowania dodatkowej usługi potwierdzenia odbioru oszczędność rośnie do 6,9 zł). Przy takich założeniach oraz przy dodatkowym warunku utrzymania liczby spraw przed sądami administracyjnymi na poziomie z 2011 r., roczne oszczędności finansowe sądów administracyjnych wyniosą ok. 148 tys. zł.¹⁷⁾

8) Korzyści dla SFP – podsumowanie

Wielkość korzyści osiągniętych przez SFP dzięki załatwianiu spraw drogą elektroniczną w 2012 r. mieściła się w przedziale 1,6–2,2 mln zł (szczegółowe obliczenia znajdują się poniżej). Wartość ta będzie wzrastała wraz z wprowadzaniem w życie przepisów projektowanej ustawy. Jest to jednak tylko jeden aspekt odnoszonych korzyści – całościowe korzyści, uwzględniające np. usprawnienie pracy wewnątrz urzędów czy oszczędności czasu, są trudne do dokładnego wyliczenia.

¹⁶⁾ Zgodnie z przywoływanym powyżej badaniem „Wpływ cyfryzacji ...” taki jest obecnie odsetek dokumentów elektronicznych w ogóle pism wpływających do badanych urzędów.

¹⁷⁾ Zgodnie ze wzorem: $\text{korzyść} = l_{\text{spraw}} * 0,07 * 5 * 5$; gdzie l_{spraw} to liczba spraw przed sądami administracyjnymi w 2011 r., 0,07 to odsetek spraw umożliwiających komunikację elektroniczną, 5 to średnia liczba pism wysyłanych przez sąd w ramach jednej sprawy, 5 zł to minimalna korzyść jednostkowa dla sądu z przesłania pisma drogą elektroniczną.

Na potrzeby OSR stworzono model, który pozwala w przybliżeniu ocenić efekt ułatwienia prowadzenia korespondencji drogą elektroniczną w wybranej grupie urzędów. Podstawą do budowy modelu było badanie „Wpływ cyfryzacji...”. Szacunki oparto na danych dotyczących m.in. liczby dokumentów, jakie wpłynęły do urzędu, liczby dokumentów, jakie urząd wysłał i liczby dokumentów, jakie wpłynęły do urzędu za pośrednictwem ESP¹⁸⁾.

Otrzymane wyniki przeniesiono następnie z poziomu próby, której liczebność była znana, na poziom całej populacji wybranych typów jednostek administracji rządowej i państwowej oraz samorządowych. Na tej podstawie oszacowano, że w 2012 r. do podmiotów objętych badaniem wpłynęło ok. 21,4 mln dokumentów. Wysłały one z kolei ok. 22,4 mln dokumentów. Poprzez ESP przyjęto blisko 596 tys. dokumentów, a wysłano ich ponad 326 tys. Szacowana liczba przesłanych dokumentów elektronicznych wyniosła ogółem – włączając w to te, które przeszły przez ePUAP – ok. 920 tys.¹⁹⁾. Zgodnie z tymi wyliczeniami liczba dokumentów papierowych, które urzędy przyjmują, jest mniej więcej taka sama, jak liczba wysłanych. W przypadku przesyłanych elektronicznie przez ESP na jeden przychodzący przypada 0,54 wychodzącego.

Korzyści dla SFP wynikające z przesyłania pism drogą elektroniczną określono zgodnie z opisaną w pkt 1 metodyką²⁰⁾. Biorąc pod uwagę tylko pisma wysłane za pośrednictwem ESP, pozwala to szacować wartość odniesionych korzyści na 1,6–2,2 mln zł w 2012 r. W kolejnych latach wielkość ta będzie się systematycznie zwiększać, m.in. dzięki rozwiązaniom zawartym w projektowanej ustawie (upowszechnienie ESP, zwiększenie

¹⁸⁾ Raport z badania podaje liczbę przesyłanych dokumentów w pewnych przedziałach. Uzyskanie dokładnych liczb zostało osiągnięte dzięki przyjęciu, że przeciętna liczba dokumentów jest równa środkowi przedziału, który zgłosił urząd (np. 50, jeśli liczba dokumentów wysyłanych bądź odbieranych przez urząd została zgłoszona w przedziale 0–100), oraz dolnej wartości najwyższego przedziału, który był otwarty (10 000 dokumentów).

¹⁹⁾ Liczby te uzyskano, mnożąc dane na temat przesyłanych dokumentów wyliczone zgodnie z metodą opisaną w poprzednim przypisie przez 2 (z uwagi na to, że raport „Wpływ cyfryzacji...” obejmował statystyki z pierwszych 6 miesięcy 2012 r.) oraz dzieląc przez 52,4% (ponieważ oszacowano, że próba badawcza stanowiła taki właśnie odsetek wszystkich urzędów w Polsce).

²⁰⁾ Korzyść dla administracji z wysłania pisma drogą elektroniczną w miejsce papierowej waha się od 5 zł do 6,9 zł w zależności od sposobu wysyłki (list polecony bądź list polecony z dodatkową usługą potwierdzenia odbioru).

liczby spraw załatwianych drogą elektroniczną, upowszechnienie profilu zaufanego).

IV. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ustawa będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, wprowadzając ułatwienia dla obywateli i przedsiębiorców. Efektem projektowanych zmian będzie zmniejszenie kosztów ponoszonych przez nich na kontakty z administracją publiczną. Spowodowane to będzie z jednej strony oszczędnością czasu związaną z ograniczeniem bezpośredniego kontaktu z urzędami i załatwianiem spraw urzędowych. Z drugiej, potencjalnie wystąpi znaczna redukcja kosztów związana z przesyłaniem dokumentów papierowych. Projektowana ustawa nałoży na niektóre podmioty realizujące zadania publiczne nowe obowiązki, które nie powinny w momencie jej wejścia w życie zakłócić ich dotychczasowego funkcjonowania.

Konsekwencją zmian, w odniesieniu do konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości, będzie ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej. Wpłynie także pozytywnie na pozycję Polski w rankingach międzynarodowych oceniających m.in. obciążenia biurokratyczne, np. w rankingu *Doing Business*. Ustawa nie tworzy nowych obowiązków dla obywateli i przedsiębiorców.

Dla upowszechnienia elektronicznej drogi załatwiania spraw urzędowych bardzo duże znaczenie będzie miało coraz szersze wykorzystanie platformy ePUAP i upowszechnienie stosowania profilu zaufanego. Obecnie zarówno liczba założonych profili zaufanych, jak i liczba dokumentów wysyłanych przez ePUAP, wykazują silny trend rosnący²¹⁾, jednak proponowane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na zwiększenie liczby zakładanych profili zaufanych ePUAP, jak też na większą liczbę spraw wystawianych przez administrację na platformie ePUAP²²⁾.

Korzyści dla obywateli płyną również z upowszechnienia elektronicznych skrzynek podawczych w urzędach, z obowiązku tworzenia formularzy w wersji

²¹⁾ Wszystkie dane dotyczące platformy ePUAP pochodzą z miesięcznych raportów generowanych dla MAiC przez administratora systemu ePUAP.

²²⁾ Efekt takich zmian widać było na przykładzie udostępnienia pewnych usług przez ZUS w czerwcu 2012 r., gdy w okresie kilku miesięcy liczba nowo zakładanych profili zaufanych wzrosła, po czym wróciła do długookresowego trendu.

elektronicznej, a także umieszczania ich na platformie ePUAP. Skala tych zmian nie jest jednak możliwa do precyzyjnego oszacowania, poniżej zostały jednak przedstawione szacunki możliwych korzyści.

Poniższa analiza prezentuje możliwe do osiągnięcia korzyści i dotyczy zarówno obywateli, jak i przedsiębiorców. Na obecnym etapie nie dysponujemy danymi, które pozwoliłyby na bardziej precyzyjne rozróżnienie i szacunki dla poszczególnych grup.

1) Rozszerzenie liczby punktów umożliwiających potwierdzenie profilu zaufanego
Zgodnie z przedstawionym poniżej modelem, zwiększenie liczby zakładanych profili zaufanych może przynieść korzyści społeczne rzędu 630 tys. zł rocznie i dodatkowo 324 tys. zł w pierwszym roku obowiązywania nowych przepisów (zwiększenie liczby punktów, w których można dokonać potwierdzenia profilu zaufanego).

Na podstawie modelu ekonometrycznego²³⁾ oszacowano, że każde 100 nowo założonych profili zaufanych (co stanowi jedynie 2% średniej liczby miesięcznie zakładanych profili zaufanych) ponad dotychczasowy trend, wpłynie na zwiększenie liczby przesłanych w danym miesiącu dokumentów elektronicznych o 16 ponad dotychczasowy trend (również 2% średniej miesięcznej liczby przesyłanych dokumentów). Wynika z tego, że jeśli nowe rozwiązania prawne wzmocnią istniejące bodźce do zakładania profili zaufanych, przyczyni się to do szybszego niż dotychczas wzrostu wykorzystania platformy ePUAP i rosnących korzyści społecznych.

Trudno dokładnie szacować skalę zmian osiągniętych dzięki wejściu w życie projektowanej ustawy oraz liczbę nowo tworzonych profili zaufanych. Można jednak wskazać zależność na podstawie przeprowadzonej analizy ekonometrycznej. Na przykład przyspieszenie trendu tworzenia nowych profili zaufanych o połowę (z ok. 5100 miesięcznie obecnie do ok. 7500 miesięcznie)

²³⁾ W pierwszym kroku z szeregów czasowych (dane miesięczne) opisujących powstawania profili zaufanych, liczbę wystawianych spraw, jak też liczbę dokumentów przesyłanych przez ePUAP usunięto trend. Następnie oszacowano regresję odchyłeń od trendu, uwzględniono również dodatkową zmienną binarną uwzględniającą uruchomienie usług przez ZUS. Cały model okazał się istotny statystycznie, zmienna określająca liczbę wystawianych spraw okazała się nieistotna statystycznie, liczba założonych profili istotna na poziomie 10% (współczynnik 0,16), natomiast zmienna ZUS na granicy istotności statystycznej (p-value 0,12).

przyniosłoby korzyści społeczne w pierwszym roku w wysokości ok. 1089 tys. zł²⁴⁾.

Z kolei zwiększenie liczby miejsc, w których można dokonać potwierdzenia profilu zaufanego, gdyby przyczyniło się do zmniejszenia obecnej różnicy między liczbą użytkowników a liczbą profili zaufanych o jedną czwartą w ciągu roku²⁵⁾ – tj. o ok. 50 tys. – przyniosłoby łączne korzyści społeczne w wysokości ok. 1,800 tys. zł w pierwszym roku²⁶⁾.

2) Umożliwienie szerszego stosowania elektronicznej drogi wymiany korespondencji z sądami

Oprócz rozpowszechnienia stosowania profili zaufanych, ustawa przyczyni się także do zwiększenia wykorzystania elektronicznej drogi komunikacji z urzędami i z sądami.

W kwestii korespondencji z sądami administracyjnymi, przy analogicznych założeniach, jak przyjęte w cz. III pkt 7 do obliczenia korzyści po stronie sądu, korzyść społeczna osiągnięta w ciągu roku wyniesie ok. 1021 tys. zł²⁷⁾.

V. Wpływ regulacji na rynek pracy

Nie przewiduje się istotnego wpływu projektowanej regulacji na rynek pracy. Proponowane rozwiązania będą skutkować zmniejszeniem kosztów kontaktu z podmiotami realizującymi zadania publiczne. Może to przełożyć się na wzrost efektywności działania przedsiębiorstw i w konsekwencji zwiększenie zatrudnienia. Brak jest jednak danych, które wskazywałyby na zależność między stopniem informatyzacji sektora publicznego a zatrudnieniem w gospodarce.

Wpływ ustawy na zatrudnienie w podmiotach realizujących zadania publiczne jest trudny do jednoznacznego określenia. W początkowym okresie ustawa nie powinna

²⁴⁾ Całkowita korzyść obliczona zgodnie z metodologią opisaną w pkt III ppkt 1– szacunek wartości finansowej osiągniętych korzyści oraz w pkt IV ppkt 1 dla wpływu profili zaufanych na dokumenty przesyłane drogą elektroniczną.

²⁵⁾ W lutym 2013 r. na ePUAP aktywnych było ok. 107 tys. profili zaufanych oraz ok. 313 tys. użytkowników. Część użytkowników stanowiły jednostki administracji publicznej, jednak znaczną większość stanowiły osoby, które dokonały rejestracji przez Internet, jednak nie dokonały potwierdzenia profilu zaufanego w odpowiedniej placówce. Przyjęto założenie, że dzieje się tak często w związku ze stosunkowo niewielką liczbą punktów, w których można dokonać potwierdzenia profilu zaufanego.

²⁶⁾ Metodologia analogiczna do opisanej w przypisie 23.

²⁷⁾ Komunikacja elektroniczna będzie wykorzystywana w przypadku 7% spraw, w ramach sprawy przekazywane będzie średnio 5 pism. Roczna liczba spraw na poziomie z 2011 r.

mieć wpływu na zatrudnienie w administracji. Rozszerzenie katalogu usług dostępnych za pośrednictwem ePUAP będzie oznaczać zmniejszenie obciążenia pracowników wynikającego z przyjmowania mniejszej liczby interesantów i mniejszej liczby dokumentów przetwarzanych ręcznie. Zostanie to w początkowym okresie zrównoważone przez zwiększenie obciążenia związanego ze wzrostem liczby spraw zgłaszanych elektronicznie. Natomiast w dłuższej perspektywie liczba stanowisk obsługowych niezbędnych do realizowania zadań może zmniejszyć się.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Proponowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

08/02rch

Warszawa, dnia 15 lipca 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.281.2013 / 21

DPUE-920-187/13/dl/5

dot.: RM-10-127-12 z 11.07.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Michał Boni

Minister Administracji i Cyfryzacji

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie trybu przeprowadzania konkursu oraz kryteriów, sposobu i trybu przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych na informatyzację

Na podstawie art. 12h ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) tryb przeprowadzania konkursu oraz kryteria, sposób i tryb przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 12c ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą”, w tym:

a) sposób oceny wniosków o dofinansowanie projektów i przedsięwzięć,
b) sposób oceny realizacji projektów i przedsięwzięć, zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 12f ust. 1 ustawy;

2) wzór wniosku o dofinansowanie;

3) wzór raportu rocznego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych;

4) wzór raportu końcowego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) minister – ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 2) ministerstwo – urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 3) projekt – projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu, o którym mowa w art. 12c ust. 1 pkt 1 ustawy;

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działami administracji rządowej – administracja publiczna, informatyzacja, łączność, wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

- 4) przedsięwzięcie – przedsięwzięcie wspierające rozwój społeczeństwa informacyjnego, o którym mowa w art. 12c ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 5) komisja – komisje konkursową, o które mowa w art. 12d ustawy.

§ 3. 1. Podmioty publiczne, wskazane w ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w art. 12c ust. 2 ustawy, składają wnioski o dofinansowanie w postaci papierowej lub elektronicznej, w tym za pośrednictwem ePUAP.

2. Wyznaczony przez ministra termin składania wniosków o dofinansowanie nie może być krótszy niż 30 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

3. Wnioski złożone po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 4. Wzór wniosku o dofinansowanie określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Środki na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć są przekazywane podmiotom publicznym wyłonionym w drodze konkursu.

2. Sposób i tryb przekazania środków, o których mowa w ust. 1, określa umowa, o której mowa w art. 12f ust. 1 ustawy.

§ 6. 1. Wniosek o dofinansowanie ocenia komisja konkursowa, o której mowa w art. 12d ustawy, uwzględniając kryteria wskazane w ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa art. 12c ustawy.

2. Ocena sporządzona przez komisję konkursową zawiera liczbę przyznanych punktów, propozycję przyznania środków finansowych albo odmowy ich przyznania oraz uzasadnienie.

3. Komisja może wezwać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień dotyczących treści wniosku o dofinansowanie.

§ 7. 1. Ocena realizacji projektów lub przedsięwzięć następuje na podstawie raportów rocznych i raportu końcowego z wykonania zadań oraz wydatkowania środków finansowych.

2. Podmiot publiczny, który otrzymał dofinansowanie składa do ministerstwa:

- 1) raport roczny, sporządzony według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w terminie do końca stycznia roku następującego po roku, w którym udzielono dofinansowania;

2) raport końcowy, sporządzony według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, w terminie 60 dni od określonego w umowie dnia zakończenia projektu lub przedsięwzięcia.

3. W przypadku projektu lub przedsięwzięcia, którego realizacja nie przekracza jednego roku, nie sporządza się raportu rocznego.

4. Niezłożenie w terminie raportów, o których mowa w ust. 1, lub złożenie raportu niespełniającego wymagań określonych w rozporządzeniu stanowi podstawę do wstrzymania przez ministra dofinansowania lub skutkuje odstąpieniem od umowy, z żądaniem zwrotu środków finansowych przez podmiot publiczny, któremu przekazano te środki.

5. W przypadku stwierdzenia przez właściwe organy kontroli na podstawie przepisów odrębnych, że przekazany raport nie został sporządzony prawidłowo lub jest nierzetelny, minister może zarządzić wznowienie postępowania dotyczącego oceny wykonania i rozliczenia finansowanych zadań.

6. Raporty, o których mowa w ust. 1, są oceniane przez komisję.

7. Ocena raportów rocznych zawiera propozycje dotyczące w szczególności:

- 1) kontynuowania dofinansowania przygotowania lub realizacji przedsięwzięcia,
- 2) wstrzymania lub zmniejszenia dofinansowania przygotowania lub realizacji przedsięwzięcia,
- 3) odstąpienia od umowy

– wraz z uzasadnieniem.

8. Przy ocenie raportu końcowego komisja uwzględnia w szczególności odpowiednio następujące kryteria:

- 1) zgodność zakresu merytorycznego wykonanego przedsięwzięcia z ogłoszeniem o konkursie, o którym mowa w art. 12c ustawy;
- 2) zgodność zakresu merytorycznego wykonanego projektu lub przedsięwzięcia z umową, o której mowa w art. 12f ustawy;
- 3) prawidłowość wydatkowania środków finansowych w porównaniu z kosztorysem i harmonogramem prac;
- 4) efekty gospodarcze i korzyści społeczne osiągnięte w wyniku wykonania

przedsięwzięcia albo przewidywane do osiągnięcia w ciągu roku od dnia jego zakończenia;

9. Ocena raportu końcowego powinna zawierać wnioski o uznanie umowy za:

- 1) wykonaną;
- 2) wykonaną, z wezwaniem do zwrotu środków finansowych wykorzystanych nieprawidłowo oraz z ewentualnym wezwaniem do zapłacenia kar umownych;
- 3) wykonaną, z wezwaniem do zwrotu środków finansowych pobranych w nadmiernej wysokości;
- 4) niewykonaną w całości lub części, z równoczesnym wezwaniem do zwrotu środków finansowych wykorzystanych nieprawidłowo oraz z ewentualnym wezwaniem do zapłacenia kar umownych.

10. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 7–9, minister podejmuje decyzję w sprawie.

§ 8. 1. Środki finansowe niewykorzystane na wykonanie zadań, na które zostały przyznane, podlegają zwrotowi.

2. Środki finansowe nieprawidłowo wykorzystane podlegają zwrotowi na rachunek bankowy ministerstwa wraz z odsetkami naliczonymi zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

WZÓR

I-1	Wniosek o dofinansowanie	
	<p>projektu lub przedsięwzięcia, dofinansowywanego na podstawie art. 12g ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235)</p>	
	Numer wniosku (wypełnia ministerstwo)	Data wpływu (wypełnia ministerstwo)
	Uwagi komisji konkursowej	

Część A Karta informacyjna projektu/przedsięwzięcia

A.1 INFORMACJE PODSTAWOWE O PROJEKCIE / PRZEDSIĘWZIĘCIU	
1. Nazwa projektu / przedsięwzięcia	
2. Termin rozpoczęcia przygotowania lub realizacji projektu / przedsięwzięcia	
3. Termin zakończenia przygotowania lub realizacji projektu / przedsięwzięcia	
A.2 INFORMACJE DODATKOWE O PROJEKCIE / PRZEDSIĘWZIĘCIU *	
<i>(w przypadku zaznaczenia pola należy uzupełnić opis w polu po prawej stronie)</i>	
4. Projekt / przedsięwzięcie * będzie dofinansowane ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej	☐
5. Projekt / przedsięwzięcie * będzie współfinansowane z zagranicznych środków finansowych niepodlegających zwrotowi, w szczególności ze środków Unii Europejskiej	☐

6. Inne dodatkowe informacje precyzujące charakter projektu / przedsięwzięcia *	
---	--

A.3 ŁĄCZNY KOSZT REALIZACJI PROJEKTU / PRZEDSIĘWZIĘCIA *			
Koszty	Rok	Rok	Rok
Ogółem			
Dofinansowanie ze środków finansowych będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw informatyzacji			
Dofinansowanie ze środków finansowych funduszy strukturalnych UE			
Współfinansowanie z zagranicznych środków finansowych niepodlegających zwrotowi, w szczególności ze środków programów UE			
A.4 OPIS PROJEKTU / PRZEDSIĘWZIĘCIA * <i>(nie więcej niż 25-30 słów)</i>			

* Niepotrzebne skreślić.

Część B. Podmioty publiczne ubiegające się o dofinansowanie

B.1 PODMIOT PUBLICZNY UBIEGAJĄCY SIĘ O DOFINANSOWANIE	
7. Nazwa i adres podmiotu (z telefonem i faksem)	
NIP <input type="text"/>	REGON <input type="text"/>
Nazwa i adres banku	
<input type="text"/> Numer konta	
B.2	
8. Nazwa i adres podmiotu (z telefonem i faksem)	
NIP <input type="text"/>	REGON <input type="text"/>
9. Nazwa i adres podmiotu (z telefonem i faksem)	
NIP <input type="text"/>	REGON <input type="text"/>
10. Nazwa i adres podmiotu (z telefonem i faksem)	
NIP <input type="text"/>	REGON <input type="text"/>

Część C. Szczegółowy opis projektu / przedsięwzięcia *

1. Cel projektu / przedsięwzięcia * wraz z merytorycznym uzasadnieniem potrzeby jego realizacji *(nie więcej niż 1000 słów)*
.....
.....
2. Powiązanie z programami Unii Europejskiej lub innymi programami międzynarodowymi dotyczącymi rozwoju społeczeństwa informacyjnego* (o ile dotyczy)
.....
.....
.....
3. Główne założenia funkcjonalne i techniczne projektu / przedsięwzięcia * *(nie więcej niż 400 słów)*
.....
.....
4. Spełnienie wymogu dotyczącego stosowania najlepszych dostępnych technologii
.....
.....
5. Spełnienie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych lub minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej (o ile dotyczy)
*Jeśli zakres projektu przedsięwzięcia * nie jest objęty wspomnianymi wymaganiami – odniesienie do ew. międzynarodowych standardów obowiązujących w tym zakresie*
.....
.....
6. Oczekiwane efekty ekonomiczne i społeczne wdrożenia projektu / wykonania przedsięwzięcia *
.....
.....
7. Uzasadnienie proponowanych kosztów realizacji projektu / przedsięwzięcia * w stosunku do jego przedmiotu i zakresu
.....
.....
8. Uzasadnienie innowacyjnego charakteru projektu / przedsięwzięcia * (o ile dotyczy) *(nie więcej niż 300 słów)*
*Opis wykorzystania w / przedsięwzięciu * wyników badań naukowych i prac rozwojowych z zakresu nowoczesnych technologii, a zwłaszcza projektów badawczych realizowanych w ramach europejskich programów ramowych badań i rozwoju*
.....
.....
9. Uzasadnienie wpływu projektu / przedsięwzięcia * na konkurencyjność w skali międzynarodowej (o ile dotyczy) *(nie więcej niż 300 słów)*
.....
.....

10. Uzasadnienie szczegółowego znaczenia realizacji projektu / przedsięwzięcia * dla rozwoju regionalnego (o ile dotyczy) *(nie więcej niż 300 słów)*

.....
.....

11. Inne przesłanki uzasadniające realizację projektu / przedsięwzięcia * *(nie więcej niż 300 słów)*

.....
.....

* Niepotrzebne skreślić

Część D. Harmonogram realizacji projektu / przedsięwzięcia *

Lp.	Wyszczególnienie zadań projektu / przedsięwzięcia *	Podział środków pomiędzy zadania projektu / przedsięwzięcia *			
		realizator	planowane nakłady na zadania		
	tytuł zadania	nazwa podmiotu/	data rozpoczęcia/ data zakończenia	ogółem	w tym ze środków budżetowych na informatyzację (zł)
1	2	3	4	5	6

Nr zadania	Tytuł zadania	Planowane nakłady w kolejnych latach budżetowych (zł)							
		rok 1		rok 2		rok 3		łącznie zadanie	
		ogółem	w tym środków budżetowych na informatyzację	ogółem	w tym środków budżetowych na informatyzację	ogółem	w tym środków budżetowych na informatyzację	ogółem	w tym środków budżetowych na informatyzację
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Ogółem								

Osoby uprawnione do składania oświadczenia woli w imieniu podmiotu publicznego ubiegającego się o dofinansowanie.

Pieczęć podmiotu

Główny księgowy

Kierownik podmiotu

podpis i pieczęć

podpis i pieczęć

Część E. Załączniki

Lp.	Nazwa dokumentu	Liczba egzemplarzy
1	Wykaz osób reprezentujących podmiot ubiegający się o dofinansowanie	
2	Kalkulacja kosztów związanych z przygotowaniem lub realizacją projektu / przedsięwzięcia *	
3	Oświadczenie, że przygotowanie lub realizacja projektu / przedsięwzięcia * nie jest finansowana ze środków budżetu państwa innych niż te, których dysponentem jest minister właściwy ds. informatyzacji	
4	Dokumenty potwierdzające, że podmioty publiczne ubiegające się o dofinansowanie nie zalegają z wpłatami z tytułu należności budżetowych	
5	Zgoda na powszechne udostępnienie i rozpowszechnienie osiągniętych wyników	
6	Dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w pkt A.2-5	
7	Dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w pkt A.2-6	
	Inne dokumenty dołączone do wniosku	
8	Szczegółowe założenia funkcjonalne projektu / przedsięwzięcia * określające cel ustanowienia projektu, zagadnienia służące realizacji celu, dla którego ustanawia się projekt, oraz harmonogram ich realizacji	

9	Analiza ekonomiczno-finansowa celowości ustanowienia projektu / przedsięwzięcia *, określająca wielkość środków przewidywanych do sfinansowania zadań określonych w harmonogramie realizacji projektu, źródła finansowania tych zadań oraz korzyści wynikające z realizacji tego projektu / przedsięwzięcia *	
10	Szczegółowe założenia techniczne projektu / przedsięwzięcia * określające funkcje oraz składniki sprzętowe i oprogramowanie systemu teleinformatycznego, które przy uwzględnieniu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych posłużą do realizacji zadań zakładanych w projekcie	
11		
12		
13		

* Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

R-1	Raport roczny z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych	
	Numer projektu (nadany przez ministerstwo)	Data wpływu (wypełnia ministerstwo)
	Uwagi Komisji	

Część A Informacje o projekcie /przedsięwzięciu*

A.1 INFORMACJE PODSTAWOWE O PROJEKCIE / PRZEDSIĘWZIĘCIU *		
1. Nazwa projektu/ przedsięwzięcia *		
2. Numer wniosku		
3. Numer umowy i data		
4. Terminy	Planowany (zgodnie z wnioskiem)	Rzeczywisty
rozpoczęcia projektu/przedsięwzięcia *		
zakończenia projektu lub przedsięwzięcia *		
A.2 PODMIOT SKŁADAJĄCY RAPORT		
5. Nazwa i adres podmiotu publicznego wykonującego projekt /przedsięwzięcie *		
6. Numer NIP <input type="text"/>	7. Numer identyfikacyjny REGON <input type="text"/>	

* Niepotrzebne skreślić.

Część B Opis rezultatów projektu / przedsięwzięcia*

1. Syntetyczny opis wykonanych prac, zgodnie z planem finansowym i harmonogramem

.....
.....

2. Omówienie zakresu, przyczyn i skutków ewentualnych rozbieżności między umową a jej wykonaniem (merytorycznych i finansowych)

.....
.....

3. Informacja o wysokości nakładów planowanych i poniesionych w roku objętym raportem

Nr zadania	Tytuł zadania	Termin zakończenia wg umowy/ faktyczny	Nakłady (zł)		Stopień wykonania zadań (%)
			planowane ogółem, w tym ze środków na informatyzację	poniesione ogółem, w tym ze środków na informatyzację	
1	2	3	4	5	6

4. Zestawienie faktur dotyczących wykonanych prac

Numer faktury / Wystawca	Data	Kwota
1.		
2.		
3.		
RAZEM		

Osoby uprawnione do składania raportu w imieniu wykonawcy:

Pieczęć podmiotu

Główny księgowy

Kierownik podmiotu

podpis i pieczęć

podpis i pieczęć

* Niepotrzebne skreślić.

Część C Załączniki (zależnie od charakteru wykonanych prac)

Lp.	Nazwa dokumentu	Liczba egzemplarzy
1.		
2.		
3.		
4.		

Część D Arkusz oceny raportu (wypełnia komisja)

⇒ Kontynuacja dofinansowania projektu / przedsięwzięcia *	☐
⇒ Wstrzymanie dofinansowania projektu / przedsięwzięcia *	☐
⇒ Zmniejszenie dofinansowania projektu / przedsięwzięcia *	☐
⇒ Odstąpienie od umowy	☐
Data przeprowadzenia oceny raportu	
Do niniejszego arkusza oceny raportu dołączono szczegółowe uzasadnienie liczące ponumerowanych stron	

Podpis Przewodniczącego komisji/Zastępcy Przewodniczącego komisji

Podpisy Członków komisji

* Niepotrzebne skreślić

WZÓR

K-1	Raport końcowy z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych;	
	Numer raportu (wypełnia ministerstwo)	Data wpływu (wypełnia ministerstwo)
	Uwagi komisji	

Część A Informacje o projekcie /przedsięwzięciu*

A.1 INFORMACJE PODSTAWOWE O PROJEKCIE /PRZEDSIĘWZIĘCIU *		
1. Nazwa projektu / przedsięwzięcia /*		
2. Numer wniosku		
3. Numer i data umowy		
4. Terminy	Planowany (zgodnie z wnioskiem)	Faktyczny
rozpoczęcia wykonania przygotowania lub realizacji projektu / przedsięwzięcia *		
zakończenia wykonania przygotowania lub realizacji projektu/ *		
A.2 PODMIOT SKŁADAJĄCY RAPORT		
5. Nazwa i adres podmiotu publicznego (w przypadku konsorcjum podmiotów publicznych podmiot upoważniony do występowania w imieniu konsorcjum)		
6. Numer NIP	7. Numer identyfikacyjny REGON	

* Niepotrzebne skreślić.

Część B Opis rezultatów projektu / przedsięwzięcia*

B.1 INFORMACJE OBOWIĄZKOWE

1. Opis wykonanych prac zgodnie z umową (w szczególności z planem finansowym i harmonogramem prac)
.....
.....
2. Stopień i zakres realizacji celów projektu /przedsięwzięcia
.....
.....
3. Omówienie zakresu, przyczyn i skutków ewentualnych rozbieżności między umową a jej wykonaniem (merytorycznych i finansowych)
.....
.....
4. Stopień spełnienia minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.
.....
.....
5. Efekty gospodarcze i korzyści społeczne osiągnięte w wyniku wykonania projektu/ przedsięwzięcia * albo przewidywane do osiągnięcia w ciągu roku od dnia zakończenia tego projektu/przedsięwzięcia*
.....
.....
6. Odniesienie projektu / przedsięwzięcia * do najlepszych analogicznych lub zbliżonych rozwiązań międzynarodowych, w tym również do rozwiązań stosowanych w Unii Europejskiej
.....
.....
7. Zakres oddziaływania projektu / przedsięwzięcia * na inne projekty informatyczne/inne przedsięwzięcia wspierające rozwój społeczeństwa informacyjnego* (o ile dotyczy)
.....
.....
8. Korzyści w skali międzynarodowej oraz Unii Europejskiej osiągnięte w wyniku wykonania projektu /i przedsięwzięcia *
.....
.....
9. Korzyści wynikające z realizacji projektu /i przedsięwzięcia * dla promocji tematyki społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy
.....
.....
10. Wpływ realizacji projektu / przedsięwzięcia * na sprawy związane z rozwojem regionalnym i lokalnym
.....
.....
11. Inne informacje istotne dla oceny wyniku projektu / przedsięwzięcia *
.....
.....

* Niepotrzebne skreślić.

Część C Rozliczenie nakładów poniesionych w ramach realizacji projektu /przedsięwzięcia *

Nr zadania	Tytuł zadania	Termin zakończenia wg umowy/ faktyczny	Nakłady (zł)		Stopień wykonania zadań (%)
			planowane ogółem, w tym ze środków na informatyzację	poniesione ogółem, w tym ze środków na informatyzację	
1	2	3	4	5	6

1. Zestawienie faktur dotyczących zadań sfinansowanych ze środków na informatyzację

Numer faktury / Wystawca	Data	Kwota
1.		
2.		
3.		
RAZEM		

Osoby uprawnione do składania raportu w imieniu podmiotu publicznego.

Pieczęć podmiotu

Główny księgowy

Kierownik podmiotu

podpis i pieczęć

podpis i pieczęć

* Niepotrzebne skreślić.

Część D Załączniki (zależnie od charakteru wykonanych zadań)

Lp.	Nazwa dokumentu	Liczba egzemplarzy
1.		
2.		
3.		
4.		

Część E Arkusz oceny raportu (wypełnia komisja)

E.1 WNIOSEK komisji	
⇒ Umowa została uznana za wykonaną	☐
⇒ Umowa została uznana za wykonaną, z wezwaniem do zwrotu środków finansowych wykorzystanych nieprawidłowo oraz z ewentualnym wezwaniem do zapłacenia kar umownych	☐
⇒ Umowa została uznana za niewykonaną w części, z równoczesnym wezwaniem do zwrotu środków finansowych wykorzystanych nieprawidłowo oraz z ewentualnym wezwaniem do zapłacenia kar umownych	☐
⇒ Umowa została uznana za niewykonaną w całości, z równoczesnym wezwaniem do zwrotu środków finansowych niewykorzystanych lub wykorzystanych nieprawidłowo i wezwaniem do zapłacenia kar umownych	☐
Data przeprowadzenia oceny raportu	
Do niniejszego arkusza oceny raportu dołączono szczegółowe uzasadnienie liczące ponumerowanych stron	

Podpis Przewodniczącego Komisji/Zastępcy Przewodniczącego Komisji

Podpisy Członków Komisji

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego określonego w art. 12h ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235).

Zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego w przedmiotowym rozporządzeniu uregulowany zostanie:

1) tryb przeprowadzania konkursu oraz kryteria, sposób i tryb przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 12c ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą”, w tym:

a) sposób oceny wniosków o dofinansowanie projektów i przedsięwzięć,
b) sposób oceny realizacji projektów i przedsięwzięć, zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 12f ust. 1 ustawy;

2) wzór wniosku o dofinansowanie;

3) wzór raportu rocznego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych;

4) wzór raportu końcowego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych.

Zgodnie z nową koncepcją dofinansowywania projektów oraz przedsięwzięć informatycznych minister właściwy do spraw informatyzacji, co najmniej raz w roku, będzie przeprowadzał konkurs na dofinansowanie.

Planowany jest podział przedsięwzięć na dwa kluczowe filary, to jest projekty informatyczne o publicznym zastosowaniu oraz przedsięwzięcia wspierające rozwój społeczeństwa informacyjnego. W odniesieniu do aktualnego brzmienia przepisu dotyczącego dofinansowania przedsięwzięć przewiduje się usunięcie regulacji dotyczącej możliwości dofinansowania przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przykładowego oprogramowania, a także kodów źródłowych tego oprogramowania. Przedsięwzięcia tego typu klasyfikowane będą jako projekty informatyczne i – w zależności od pojawiających się potrzeb – będą mogły zostać sfinansowane w drodze konkursu.

Ogłaszając konkurs, minister określi przedmiot konkursu, podmioty publiczne uprawnione do udziału w konkursie (mogące ubiegać się o dofinansowanie), termin składania wniosków o dofinansowanie, warunki udziału w konkursie, kryteria oceny

wniosku o dofinansowanie, czas (termin) i warunki realizacji projektu lub przedsięwzięcia oraz kwotę ogólną przeznaczoną na dofinansowanie (wysokość środków przeznaczonych na realizację konkursu).

Zastosowanie proponowanego rozwiązania umożliwi ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji interweniowanie, w szczególności w obszarach niedostatecznie z informatyzowanych, a także wpływ na wypełnianie luk w zakresie informatyzacji poprzez wskazywanie kryteriów, typów przedsięwzięć do dofinansowania, oczekiwanych korzyści oraz społecznego efektu oddziaływania.

Taka regulacja pozwoli na dofinansowanie projektów lub przedsięwzięć umożliwiających rozwiązywanie bieżących problemów związanych z informatyzacją i rozwojem społeczeństwa informacyjnego takich jak np. brak elektronicznych systemów obiegu dokumentów, brak dostępu do szerokopasmowego Internetu czy niedostosowanie stron internetowych urzędów do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Ponadto, powołany w obecnym stanie prawnym w drodze zarządzenia ministra właściwego do spraw informatyzacji Zespół do Spraw Oceny Wniosków o Dofinansowanie Przedsięwzięć Informatyzacyjnych zostanie zastąpiony komisją konkursową. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze zarządzenia, powoła komisję konkursową, określając jej skład, tryb pracy oraz zakres zadań.

Zadaniem Komisji będzie wspomaganie ministra przy przeprowadzaniu konkursów na dofinansowanie projektów lub przedsięwzięć poprzez dokonywanie czynności o charakterze materialno-technicznym, w szczególności przygotowanie ogłoszenia konkursowego (m. in. uszczegółowienie przedmiotu konkursu, podmiotów uprawnionych do wzięcia w nim udziału), ocena merytoryczna przedłożonych wniosków oraz rozliczenie dofinansowanych projektów lub przedsięwzięć.

Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie rozstrzygał konkurs na podstawie oceny wniosków dokonanej przez komisję konkursową, a następnie ogłaszał wyniki konkursu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

W ustawie uregulowana została możliwość złożenia przez wnioskodawcę do ministra właściwego do spraw informatyzacji odwołania dotyczącego wyniku konkursu.

Środki finansowe na dofinansowanie projektów lub przedsięwzięć będą przekazywane podmiotowi, którego wniosek o dofinansowanie został wyłoniony w drodze konkursu, w formie dotacji celowej, na podstawie umowy zawartej pomiędzy ministrem właściwym do spraw informatyzacji i tym podmiotem.

Ponadto, w ustawie określono przesłanki, których wystąpienie spowoduje niemożność zawarcia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji umowy

o dofinansowanie. Minister nie może zawrzeć umowy o dofinansowanie przed upływem terminu na złożenie odwołania, a w przypadku wniesienia odwołań – do czasu ich rozpatrzenia.

Zgodnie z wprowadzaną regulacją minister właściwy do spraw informatyzacji unieważnia konkurs, jeżeli w terminie składania wniosków o dofinansowanie do konkursu nie złożono żadnego wniosku lub żaden ze złożonych wniosków o dofinansowanie nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o konkursie. Informację o unieważnieniu konkursu minister właściwy do spraw informatyzacji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego ministra.

Pozostałe regulacje dotyczące konkursu na dofinansowywanie projektów i przedsięwzięć są w swej treści tożsame w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie kryteriów i trybu przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych na informatyzację (Dz. U. Nr 53, poz. 388 z późn. zm.).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy proces legislacyjny.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie zawiera regulacje, które będą oddziaływały na obywateli, przedsiębiorców i cudzoziemców korzystających z usług e-administracji, a także na wszystkie podmioty publiczne oraz podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT),
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Polskim Komitetem Normalizacyjnym (PKN),
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Fundacją Panoptykon,
- Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej,
- Internet Society Poland,
- Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (ZUS),
- Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych (GIODO),
- Radą Główną Instytutów Badawczych (RGIB),
- Instytutem Logistyki i Magazynowania (ILiM).

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wdrożenie projektu nie będzie wywoływać skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów zainteresowanych jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ jego treść jest w znacznej mierze tożsama z brzmieniem aktualnie obowiązującego rozporządzenia, a konieczność opracowania niniejszego rozporządzenia wynika jedynie z faktu, iż w drodze nowelizacji ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zmianie ulega treść przepisu stanowiącego upoważnienie ustawowe do wydania niniejszego

aktu wykonawczego w zakresie dotyczącym zmiany trybu dofinansowywania projektów i przedsięwzięć informatycznych (zmiana na tryb konkursowy).

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie sporządzania pism w formie dokumentów elektronicznych, doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania pism w formie dokumentów elektronicznych, doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr 206 poz. 1216) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych”;

2) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych”;

3) w § 2 uchyla się pkt 3 i 11;

4) w § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Elektroniczne skrzynki podawcze, których adresy zostały udostępnione w BIP, umożliwiają bezpośrednie doręczanie dokumentów elektronicznych zgodnych ze wzorami, o których mowa w § 19 oraz w art. 16a i 16b ustawy, bez potrzeby korzystania z formularzy elektronicznych powiązanych z tymi skrzynkami.”;

5) w § 14 we wprowadzeniu do wyliczenia zwrot „system informatyczny” zastępuje się zwrotem „system teleinformatyczny”;

6) § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. W centralnym repozytorium, o którym mowa w art. 19b ust. 1 ustawy:

1) umieszcza się wzory dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 19b ust. 2 ustawy;

- 2) można umieszczać wzory innych dokumentów elektronicznych, w szczególności wzory dokumentów elektronicznych, które nie są pismami, i wzory dokumentów elektronicznych stosowanych w oprogramowaniu interfejsowym systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy.”;
- 7) uchyla się § 27;
- 8) § 28 otrzymuje brzmienie:
- „§ 28. Umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego w BIP, o czym mowa w art. 19b ust. 3 ustawy, polega na umieszczeniu na stronie podmiotowej BIP odwołania (hiperłącza), w formie identyfikatora URI, do wzoru umieszczonego w centralnym repozytorium lub lokalnym repozytorium.”;
- § 2.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projektowana zmiana rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania pism w formie dokumentów elektronicznych, doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr 206, poz. 1216) jest spowodowana zmianami wprowadzonymi do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

W związku z wprowadzeniem w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zmian polegających na ujednoczeniu stosowanej terminologii odnoszącej się do wzoru dokumentu elektronicznego, uzasadnione jest wprowadzenie niezbędnych zmian w rozporządzeniu.

Definicje pojęć (formularz elektroniczny, zakres użytkowy dokumentu elektronicznego), o których mowa w przepisach omawianego aktu wykonawczego, w drodze ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących oraz niektórych innych ustaw, zostały przetransponowane do ustawy. Wobec powyższego zaistniała konieczność uchylecia przepisów wprowadzających te definicje w obowiązującym rozporządzeniu.

W drodze nowelizacji ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne na podmioty publiczne, zobowiązane na podstawie przepisów odrębnych do ustalenia wzorów dokumentów, zostanie nałożony obowiązek zgłaszania wzorów dokumentów elektronicznych do centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych (o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 19b ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne), przekazywania do ministra właściwego do spraw informatyzacji opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu tego wzoru w celu umieszczenia w katalogu usług udostępnionym na elektronicznej platformie administracji publicznej (ePUAP) oraz udostępniania formularza elektronicznego w systemie teleinformatycznym zobowiązanego podmiotu publicznego (jeżeli nie zostanie udostępniony w systemie teleinformatycznym zobowiązanego podmiotu, podmiot będzie zobowiązany do jego udostępnienia na ePUAP).

W związku z tym, że wyżej wskazane unormowania będą stanowić materię ustawową, zaistniała konieczność zmiany przedmiotowego rozporządzenia polegającej na uchyleniu

odpowiedniego przepisu w przedmiotowym rozporządzeniu (§ 27 aktualnie obowiązującego rozporządzenia).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy proces legislacyjny.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie zawiera regulacje, które będą oddziaływały na obywateli, przedsiębiorców i cudzoziemców korzystających z usług e-administracji, a także na wszystkie podmioty publiczne oraz podmiotów niepublicznych realizujących zadania publiczne.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT),
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Polskim Komitetem Normalizacyjnym (PKN),
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Fundacją Panoptikon,
- Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej,
- Internet Society Poland,
- Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (ZUS),
- Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych (GIODO),
- Radą Główną Instytutów Badawczych (RGIB),
- Instytutem Logistyki i Magazynowania (ILiM).

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej

Na podstawie art. 19a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r., poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. Nr 93, poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 uchyla się pkt 2;
- 2) w § 2 uchyla się pkt 5, 15 i 18;
- 3) w § 7 uchyla się ust. 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działami administracji rządowej – administracja publiczna, informatyzacja, łączność, wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

UZASADNIENIE

Projektowana zmiana rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. Nr 93, poz. 546) jest spowodowana zmianami wprowadzonymi do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne w drodze ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

W ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wprowadzono definicje pojęć (katalog usług, użytkownik), które dotychczas były uregulowane w akcie wykonawczym. Wobec powyższego, zaistniała konieczność uchylecia przepisów wprowadzających te definicje w obowiązującym rozporządzeniu.

W odniesieniu do definicji usługi w trakcie uzgodnień międzyresortowych ustalono, że ze względu na powszechne znaczenie tego terminu, brak jest potrzeby definiowania go w drodze aktu normatywnego. W związku z tym, również przepis wprowadzający tę definicję zostanie uchylony. W związku z wprowadzeniem do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne regulacji dotyczących udostępniania usług na ePUAP, w szczególności art. 19d dotyczącego zapewnienia przez podmioty udostępniające usługi na ePUAP ich zgodności z przepisami odrębnymi stanowiącymi podstawę sporządzenia wzoru pisma w postaci elektronicznej oraz dokonywania aktualizacji w katalogu usług na ePUAP, konieczne było uchYLENIE przepisu regulującego przedmiotowe kwestie z aktu wykonawczego (§ 7 ust. 2 rozporządzenia).

Wobec powyższego, w akcie wykonawczym uchylono przepis doprecyzowujący zakres przedmiotowy, zgodnie z którym niniejsze rozporządzenie określa sposób prowadzenia katalogu usług na ePUAP.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy proces legislacyjny.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie zawiera regulacje, które będą oddziaływały na obywateli, przedsiębiorców i cudzoziemców korzystających z usług e-administracji, a także na wszystkie podmioty publiczne oraz podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT),
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Polskim Komitetem Normalizacyjnym (PKN),
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Fundacją Panoptykon,
- Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej,
- Internet Society Poland,
- Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (ZUS),
- Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych (GIODO),
- Radą Główną Instytutów Badawczych (RGIB),
- Instytutem Logistyki i Magazynowania (ILiM).

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie zasad potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania
profilu zaufanego elektronicznej platformy usług administracji publicznej**

Na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego elektronicznej platformy usług administracji publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, w tym:

- 1) okres ważności profilu zaufanego ePUAP;
- 2) zawartość profilu zaufanego ePUAP;
- 3) przypadki, w których nie dokonuje się potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP;
- 4) przypadki, w których profil zaufany ePUAP traci ważność;
- 5) warunki składania podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP;
- 6) warunki przechowywania oraz archiwizowania dokumentów i danych związanych z potwierdzeniem, przedłużaniem ważności albo unieważnianiem profilu zaufanego ePUAP;
- 7) wzory wniosków o potwierdzenie, przedłużenie ważności i unieważnienie profilu zaufanego ePUAP;
- 8) warunki, które powinien spełniać punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) bezpieczny podpis elektroniczny – bezpieczny podpis elektroniczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.);

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem informatyzacja na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

- 2) identyfikator profilu zaufanego ePUAP – unikatowy ciąg znaków alfanumerycznych jednoznacznie identyfikujących profil zaufany ePUAP;
- 3) identyfikator użytkownika – identyfikator użytkownika w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 19a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 4) konto użytkownika – profil użytkownika wraz z zasobami ePUAP przyporządkowanymi do tego użytkownika;
- 5) kwalifikowany certyfikat – kwalifikowany certyfikat, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym;
- 6) minister – ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 7) osoba wnioskująca – osobę fizyczną posiadającą konto użytkownika występującą z wnioskiem o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP w swoim imieniu;
- 8) profil użytkownika – dane opisujące osobę fizyczną korzystającą z ePUAP;
- 9) ustawa – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 3. 1. Osoba wnioskująca przesyła wniosek o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP na ePUAP w postaci elektronicznej.

2. Jeżeli w okresie 14 dni od daty przesłania wniosku, o którym mowa w ust. 1, osoba wnioskująca nie zgłosi się do punktu potwierdzającego w celu potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP, wniosek ten uważa się za wycofany.

3. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP dokonuje się wyłącznie na ePUAP.

§ 5. 1. W celu potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP osoba wnioskująca zgłasza się do wybranego przez siebie punktu potwierdzającego.

2. Punkt potwierdzający stwierdza tożsamość osoby wnioskującej na podstawie dowodu osobistego albo paszportu.

3. Punkt potwierdzający weryfikuje dane z wniosku z danymi z profilu użytkownika, w zakresie obejmującym:

- 1) imię;
- 2) nazwisko;
- 3) numer PESEL;
- 4) identyfikator użytkownika.

4. Weryfikacja danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, następuje także ze zbiorem PESEL.

5. Punkt potwierdzający drukuje wniosek o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP z ePUAP.

6. Osoba wnioskująca podpisuje wydrukowany wniosek.

7. Punkt potwierdzający, po pozytywnej weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3, potwierdza profil zaufany ePUAP i odnotowuje to na wydrukowanym wniosku wraz z podaniem czasu potwierdzenia.

8. Punkt potwierdzający podpisuje profil zaufany ePUAP osoby wnioskującej:

- 1) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP albo
- 2) bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

§ 6. Punkt potwierdzający, dokonujący czynności, o których mowa w § 4, zapewnia administrowanie systemem zarządzania tożsamością zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 1 ustawy.

§ 7. Procedurę utworzenia punktu potwierdzającego i zarządzającego profilami zaufanymi ePUAP opublikuje na swojej stronie podmiotowej BIP minister właściwy do spraw informatyzacji.

§ 8. 1. Profil zaufany ePUAP zawiera:

- 1) imię użytkownika;
- 2) nazwisko użytkownika;
- 3) numer PESEL użytkownika;
- 4) identyfikator użytkownika;
- 5) identyfikator profilu zaufanego ePUAP;
- 6) czas jego potwierdzenia;
- 7) termin ważności;
- 8) adres poczty elektronicznej użytkownika;
- 9) określenie sposobu autoryzacji.

2. Profil zaufany ePUAP może zawierać inne dane niż określone w ust. 1, a w szczególności oznaczenie punktu potwierdzającego albo imię i nazwisko pracownika upoważnionego do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP w przypadku podpisania profilu

zaufanego ePUAP bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

3. Sposób autoryzacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, określa osoba wnioskująca przez wskazanie we wniosku o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP środka komunikacji elektronicznej, w szczególności wskazanego w ust. 1 pkt 8, który służy do przekazywania przez ePUAP danych niezbędnych do autoryzacji.

4. Minister publikuje na ePUAP strukturę danych profilu zaufanego ePUAP oraz podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP.

§ 9. 1. Osoba wnioskująca, która posiada możliwość złożenia bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, może samodzielnie dokonać potwierdzenia swojego profilu zaufanego ePUAP w przypadku, gdy certyfikat kwalifikowany zawiera dane obejmujące co najmniej:

- 1) imię;
- 2) nazwisko;
- 3) numer PESEL.

2. Po zweryfikowaniu wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 1, osoba wnioskująca niezwłocznie podpisuje profil zaufany ePUAP swoim bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

3. Jeżeli osoba wnioskująca nie podpisze profilu zaufanego ePUAP swoim bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, wniosek uważa się za wycofany.

§ 10. 1. Profil zaufany ePUAP potwierdza się na okres trzech lat i jego ważność może być przedłużana na taki sam okres.

2. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, osoba posiadająca profil zaufany ePUAP może dokonać przedłużenia ważności swojego profilu zaufanego ePUAP:

- 1) samodzielnie przez podpisanie go podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP albo
- 2) na zasadach określonych w § 3 i 5.

3. Do przedłużenia profilu zaufanego ePUAP § 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

4. Wzór wniosku o przedłużenie ważności profilu zaufanego ePUAP stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 11. Osoba posiadająca ważny profil zaufany ePUAP powinna w celu jego bezpiecznego wykorzystywania:

- 1) zapewnić poufność danych, które mogłyby być wykorzystane do złożenia podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP przez osoby trzecie;
- 2) nie udostępniać konta użytkownika osobom trzecim;
- 3) niezwłocznie unieważniać profil zaufany ePUAP w przypadku utraty kontroli nad kontem użytkownika.

§ 12. 1. Nie dokonuje się potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP w przypadku:

- 1) przedłożenia nieważnego dokumentu, o którym mowa w § 5 ust. 2, lub braku możliwości stwierdzenia tożsamości osoby wnioskującej na podstawie tego dokumentu, na zasadach określonych w przepisach dotyczących dowodów osobistych oraz przepisach dotyczących dokumentów paszportowych;
- 2) niezgodności danych, o których mowa w § 5 ust. 3 albo w § 9 ust. 1;
- 3) przedłożenia niekompletnego wniosku o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP.

2. Niedokonanie potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP punkt potwierdzający odnotowuje na wydrukowanym wniosku o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP, wraz z podaniem czasu niedokonania potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP na ePUAP.

§ 13. 1. Profil zaufany ePUAP traci ważność w przypadku:

- 1) potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP na podstawie nieprawdziwych lub nieaktualnych danych;
- 2) usunięcia konta użytkownika;
- 3) zmiany danych, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 1–7;
- 4) z upływem okresu, na jaki został potwierdzony albo przedłużony.

2. Profil zaufany ePUAP traci ważność w przypadku wystąpienia osoby posiadającej profil zaufany ePUAP z pisemnym wnioskiem o unieważnienie profilu zaufanego ePUAP.

3. W celu unieważnienia profilu zaufanego ePUAP na wniosek, o którym mowa w ust. 2, osoba posiadająca profil zaufany ePUAP zgłasza się do wybranego przez siebie punktu potwierdzającego.

4. Osoba posiadająca profil zaufany ePUAP może samodzielnie na ePUAP dokonać unieważnienia swojego profilu zaufanego ePUAP.

5. Wzór wniosku o unieważnienie profilu zaufanego ePUAP stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 14. 1. Złożenie podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP jest możliwe tylko w okresie ważności profilu zaufanego ePUAP i wymaga autoryzacji ePUAP.

2. Integralność dokumentu lub danych podpisanych przy użyciu podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP oraz autentyczność tego podpisu weryfikuje się przy użyciu certyfikatu udostępnionego na ePUAP przez ministra.

§ 15. 1. Punkty potwierdzające przechowują i archiwizują dokumenty i dane w postaci papierowej w zakresie potwierdzania, przedłużania ważności i unieważniania profilu zaufanego ePUAP w warunkach zapewniających co najmniej:

- 1) zachowanie integralności dokumentów;
- 2) łatwe odszukanie i udostępnienie dokumentów;
- 3) ochronę danych osobowych zawartych w dokumentach;
- 4) ochronę tych dokumentów przed zniszczeniem.

2. Dokumenty i dane w postaci elektronicznej w zakresie potwierdzania, przedłużania ważności i unieważniania profilu zaufanego ePUAP, z zachowaniem warunków określonych w ust. 1, przechowuje oraz archiwizuje minister.

3. Obowiązek przechowania dokumentów i danych, o których mowa w ust. 1 i 2, trwa przez okres 20 lat od chwili potwierdzenia albo przedłużenia ważności profilu zaufanego ePUAP lub odmowy jego potwierdzenia albo przedłużenia ważności bądź od dnia jego unieważnienia.

4. W przypadku ustania działalności punktu potwierdzającego dokumenty, o których mowa w ust. 1, przekazuje się organowi lub jednostce organizacyjnej przejmującej zadania i funkcje punktu potwierdzającego, którego działalność ustała. W przypadku braku następcy prawnego punktu potwierdzającego dokumenty przekazuje się ministrowi.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER ADMINISTRACJI i CYFRYZACJI

²⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie zasad potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. Nr 93 poz. 547), które utraciło moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Administracji i Cyfryzacji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

Nazwa punktu potwierdzającego		Data złożenia wniosku
znak sprawy w PP ^{**}		
WNIOSEK o potwierdzenie profilu zaufanego ePUAP		
A. Informacje dotyczące osoby wnioskującej		
1. Dane osobowe		
imię	nazwisko	numer PESEL
2. Dane o koncie ePUAP		
identyfikator użytkownika		adres poczty elektronicznej
3. Sposób autoryzacji		
4. Oświadczenie osoby wnioskującej		
Wnioskodawca oświadcza, że:		
1) dane zawarte we wniosku są prawdziwe i aktualne;		
2) zapewni poufność danych, które mogłyby być wykorzystane do złożenia podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP przez osoby trzecie;		
3) nie udostępni konta osobom trzecim;		
4) niezwłocznie unieważni profil zaufany ePUAP w przypadku utraty kontroli nad kontem ePUAP;		
5) wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych w zakresie niezbędnym do potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP.		
miejsowość, data ^{**}		podpis ^{**}
B. Informacje dotyczące osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP w imieniu punktu potwierdzającego		
imię		nazwisko
C. Informacje dotyczące potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP^{*)}		
czas dokonania potwierdzenia		
miejsowość, data		podpis osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP
albo Informacja o niepotwierdzeniu profilu zaufanego ePUAP		
czas niepotwierdzenia		
przyczyny niepotwierdzenia		
miejsowość, data		podpis osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP

^{*)} Wypełnia punkt potwierdzający. ^{**)} Wypełnia osoba wnioskująca.

Nazwa punktu potwierdzającego		Data złożenia wniosku
znak sprawy w PP**		
WNIOSEK o przedłużenie ważności profilu zaufanego ePUAP Wnioskuję o przedłużenie ważności profilu zaufanego ePUAP		
A. Informacje dotyczące osoby wnioskującej		
1. Dane osobowe		
imię	nazwisko	numer PESEL
2. Dane o koncie ePUAP		
identyfikator użytkownika	adres poczty elektronicznej	
3. Sposób autoryzacji		
4. Oświadczenie osoby wnioskującej		
Wnioskodawca oświadcza, że:		
1) dane zawarte we wniosku są prawdziwe i aktualne;		
2) zapewni poufność danych, które mogłyby być wykorzystane do złożenia podpisu potwierzonego profilem zaufanym ePUAP przez osoby trzecie;		
3) nie udostępni konta osobom trzecim;		
4) niezwłocznie unieważni profil zaufany ePUAP w przypadku utraty kontroli nad kontem ePUAP;		
5) wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych w zakresie niezbędnym do potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP.		
miejsowość, data **		podpis**
B. Informacje dotyczące osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP w imieniu punktu potwierdzającego		
imię		nazwisko
C. Informacje dotyczące przedłużeniu ważności profilu zaufanego ePUAP¹⁾		
czas dokonania przedłużenia ważności		
miejsowość, data		podpis osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP
albo Informacja o nieprzedłużeniu ważności profilu zaufanego ePUAP		
czas nieprzedłużenia ważności		
przyczyny nieprzedłużenia ważności profilu zaufanego ePUAP		
miejsowość, data		podpis osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP

¹⁾ Wypełnia punkt potwierdzający. ^{**} Wypełnia osoba wnioskująca.

Nazwa punktu potwierdzającego		Data złożenia wniosku
znak sprawy w PP ^{*)}		
WNIOSEK o unieważnienie profilu zaufanego ePUAP Wnoskuję o unieważnienie ważności profilu zaufanego ePUAP		
A. Informacje dotyczące osoby wnioskującej		
1. Dane osobowe		
imię	nazwisko	numer PESEL
2. Dane o koncie ePUAP		
identyfikator użytkownika		adres poczty elektronicznej
3. Oświadczenie osoby wnioskującej Wnioskodawca oświadcza, że: 1) dane zawarte we wniosku są prawdziwe i aktualne; 2) wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych w zakresie niezbędnym do unieważnienia profilu zaufanego ePUAP.		
miejsowość, data ^{**)}		podpis ^{**)}
B. Informacje dotyczące osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP w imieniu punktu potwierdzającego		
imię		nazwisko
C. Informacje dotyczące unieważnienia profilu zaufanego ePUAP^{*)}		
czas unieważnienia profilu zaufanego ePUAP		podpis osoby upoważnionej do potwierdzania profilu zaufanego ePUAP
miejsowość, data		

^{*)} Wypełnia punkt potwierdzający. ^{**)} Wypełnia osoba wnioskująca.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego określonego w art. 20a ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235).

Konieczność przygotowania przedmiotowego rozporządzenia wynika z faktu, iż w drodze nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zmianom ulega treść przepisu stanowiącego upoważnienie ustawowe do wydania niniejszego aktu wykonawczego.

Zmiany te polegają na:

- uregulowaniu w ustawie kwestii dotyczących podmiotów, które są upoważnione do potwierdzania przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego ePUAP (aktualnie art. 20a ust. 3 pkt 2 lit. a).
- rozszerzeniu zakresu przedmiotowego upoważnienia ustawowego o warunki, które musi spełniać punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP.

Charakter wskazanej powyżej zmiany (zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego w ten sposób, że zmienia się zakres spraw przekazanych do uregulowania) zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” powoduje utratę mocy obowiązującej przez akt wykonawczy.

Jednocześnie należy wskazać, iż przedmiotowe rozporządzenie określając w proponowanym projekcie zasady potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego ePUAP, składania podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP, a także warunki przechowywania oraz archiwizowania dokumentów i danych, biorąc pod uwagę konieczność zachowania bezpieczeństwa i pewności w procesie identyfikacji oraz poufności kluczowych elementarnych czynności jest w swojej treści tożsame w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie zasad potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. Nr 93, poz. 547), które zostało ogłoszone dnia 9 maja 2011 r. oraz weszło w życie dnia 9 czerwca 2011 r., za wyjątkiem przepisów dotyczących:

- określenia podmiotów upoważnionych do potwierdzania, przedłużania ważności i unieważniania profilu zaufanego ePUAP (w aktualnym stanie prawnym § 1 pkt 1 oraz § 4 pkt 1–4);
- określenia na czym polega potwierdzanie profilu zaufanego ePUAP (w aktualnym stanie prawnym § 2 pkt 8).

Wyżej wskazane zagadnienia objęte dotychczas zakresem przedmiotowym rozporządzenia w sprawie zasad potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego elektronicznej platformy usług administracji publicznej, zostały wyłączone z projektu rozporządzenia i uregulowane w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Dodatkowo w rozporządzeniu uregulowane są kwestie dotyczące warunków, jakie musi spełniać punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP.

Dotychczas warunki te były określane zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przepisów wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 1 ustawy. W celu zachowania kompletności uregulowań dotyczących profilu zaufanego w jednym akcie normatywnym uzasadnione wydaje się uregulowanie w nim również przedmiotowej kwestii.

Projektowana regulacja zakłada, że punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP zapewnia system zarządzania tożsamością, spełniający wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 1 ustawy.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Administracji i Cyfryzacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczą:

- osób fizycznych, zarejestrowanych na platformie ePUAP, zamierzających korzystać z usług świadczonych przez podmioty publiczne wyłącznie na platformie ePUAP,
- podmiotów potwierdzających lub mogących potwierdzić profil zaufany ePUAP zgodnie z ustawą.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT),
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska.
- Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Polski Komitet Normalizacyjny,
- Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych,
- Związek Banków Polskich,
- Poczta Polska S.A.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewodom.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wdrożenie projektu nie będzie wywoływać skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów zainteresowanych jednostek samorządu terytorialnego. Albowiem jego treść jest w znacznej mierze tożsama z brzmieniem aktualnie obowiązującego rozporządzenia, a konieczność opracowania niniejszego rozporządzenia wynika jedynie z faktu, iż w drodze nowelizacji ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zmianie ulega treść przepisu stanowiącego upoważnienie ustawowe do wydania niniejszego

aktu wykonawczego w zakresie dotyczącym podmiotów upoważnionych do potwierdzania, przedłużania i unieważniania profilu zaufanego ePUAP, jak również warunków, jakie musi spełniać punkt potwierdzający

Rozporządzenie ma wpływu na segmenty rynku i nie zakłóca mechanizmów konkurencji.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Proponowana regulacja nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia

**w sprawie sposobu postępowania z aktami spraw sądowoadministracyjnych
w wojewódzkich sądach administracyjnych i Naczelnym Sądzie Administracyjnym**

Na podstawie art. 12a § 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, 1101 i 1529) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób tworzenia i przetwarzania akt spraw sądowoadministracyjnych w wojewódzkich sądach administracyjnych i Naczelnym Sądzie Administracyjnym, zwanych dalej „aktami spraw”;
- 2) warunki i tryb przechowywania akt spraw;
- 3) warunki i tryb przekazywania akt spraw do archiwów państwowych;
- 4) warunki i tryb niszczenia akt spraw po upływie okresu ich przechowywania.

§ 2. 1. Tworzenie akt sprawy następuje na podstawie zarządzenia przewodniczącego wydziału.

2. Dokumentację w aktach sprawy gromadzi się w porządku chronologicznym.

§ 3. 1. Akta spraw tworzy się w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej.

2. Przewodniczący wydziału w zarządzeniu, o którym mowa w § 2 ust. 1 wskazuje w jakiej postaci będą prowadzone akta uwzględniając postać akt, które wpłynęły do sądu.

§ 4.1. Akta spraw w postaci papierowej umieszcza się w oddzielnych okładkach, oznaczonych co najmniej sygnaturą sprawy oraz symbolem sprawy.

2. Karty akt spraw w postaci papierowej numeruje się i trwale łączy, używając środków, które nie degradują struktury fizycznej dokumentacji.

§ 5. Do sposobu tworzenia akt spraw w postaci elektronicznej, ich przechowywania, przekazywania i niszczenia stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 2a–2c ustawy z dnia 14 lipca 1983 r, o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 oraz Nr 171, poz. 1016), z odpowiednim uwzględnieniem

wymogów, o których mowa w § 4 ust. 1, oraz przy zapewnieniu dostępu do tych samych informacji o aktach, jaki jest możliwy, gdy akta są w postaci papierowej.

§ 6. W systemie teleinformatycznym do elektronicznego zarządzania dokumentacją umieszcza się również metadane w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr 206, poz. 1517), pism w postaci papierowej.

§ 7. Akta spraw dzieli się na akta stanowiące materiały archiwalne oznaczane kategorią A, zwane dalej "aktami spraw kategorii A", i akta niestanowiące takich materiałów, oznaczane kategorią B, zwane dalej "aktami spraw kategorii B".

§ 8. Akta spraw kategorii A po upływie okresu przechowywania we właściwym sądzie administracyjnym przekazuje się do właściwego archiwum państwowego.

§ 9. Akta spraw kategorii B po upływie okresu przechowywania we właściwym sądzie administracyjnym podlegają zniszczeniu,

§ 10. Przepisy dotyczące warunków i trybu przechowywania, przekazywania do archiwów państwowych oraz niszczenia akt spraw stosuje się odpowiednio do ksiąg i urządzeń ewidencyjnych spraw sądownoadministracyjnych.

§ 11. 1. Do akt spraw kategorii A zalicza się:

- 1) akta spraw utworzonych w okresie do 1995 r. włącznie;
- 2) akta spraw mających znaczenie wyjątkowe ze względu na materiał zebrany w sprawie lub ze względu na występujące w sprawie osoby;
- 3) akta spraw mających znaczenie precedensowe, w szczególności spraw dotyczących systemu źródeł prawa administracyjnego oraz prawnych form działania administracji;
- 4) akta spraw, w których sąd administracyjny skierował pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego albo do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 5) akta spraw, w których Naczelny Sąd Administracyjny w składzie siedmiu sędziów, całej Izby lub w pełnym składzie podjął uchwałę zawierającą rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości w konkretnej sprawie sądownoadministracyjnej, lub uchwałę wyjaśniającą przepisy prawne, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych;
- 6) akta co najmniej pięciu spraw, innych niż określone w pkt 2–5, z każdego roku i z każdego rodzaju spraw rozpoznawanych przez sąd administracyjny, przewidzianych w wykazie symboli spraw sądownoadministracyjnych.

2. Zaliczenia do akt spraw kategorii A, wymienionych w ust. 1:

- 1) pkt 1 – dokonuje w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia pracownik odpowiedzialny za archiwum zakładowe;
- 2) pkt 2–5 – dokonuje, po zakończeniu postępowania sądowego, przewodniczący wydziału, sędzia sprawozdawca lub inny wyznaczony przez przewodniczącego sędzia;
- 3) pkt 6 – dokonuje co roku komisja, o której mowa w § 17.

3. Do kategorii A zalicza się również te księgi i urządzenia ewidencyjne, które stanowią repertoria i skorowidze.

4. Przewodniczący wydziału, sędzia sprawozdawca lub inny wyznaczony przez przewodniczącego sędzia zalicza akta spraw oraz księgi i urządzenia ewidencyjne, niewymienione w ust. 1 i 3, do kategorii B.

5. Dyrektor właściwego archiwum państwowego może dokonać zmian w zakresie zaliczenia akt spraw do kategorii archiwalnych.

§ 12. 1. Akta spraw kategorii A oraz księgi i urzędzenia ewidencyjne zaliczone do kategorii A przechowuje się w sądzie administracyjnym przez okres 30 lat.

2. Akta spraw kategorii B przechowuje się w sądzie administracyjnym:

- 1) przez 10 lat – gdy postępowanie zakończyło się wydaniem wyroku;
- 2) przez 5 lat – gdy postępowanie zakończyło się w inny sposób.

3. Księgi i urzędzenia ewidencyjne zaliczone do kategorii B przechowuje się przez 10 lat.

§ 13. 1. Okresy przechowywania akt spraw w sądzie liczy się od początku roku kalendarzowego następującego po roku, w którym ukończono czynności sądowe związane z wykonaniem orzeczenia lub zarządzenia kończącego postępowanie w sprawie.

2. Jeżeli nie zachodzi potrzeba wykonywania czynności wymienionych w ust. 1, okres przechowywania akt spraw liczy się od uprawomocnienia się orzeczenia lub zarządzenia.

3. Okres przechowywania ksiąg i urzędzeń ewidencyjnych spraw sądowoadministracyjnych liczy się od początku roku kalendarzowego następującego po roku zamknięcia danej księgi lub urzędzenia ewidencyjnego.

§ 14. Akta spraw, dla których rozpoczęto liczenie okresu przechowywania, przechowuje się w archiwum zakładowym sądu, stosując właściwe zabezpieczenia przed dostępem osób postronnych, a także środki ochrony przed utratą i zniszczeniem tych akt.

§ 15. Zarządzenie o przekazaniu akt spraw do właściwego archiwum państwowego lub do zniszczenia wydaje prezes sądu.

§ 16. Przekazanie akt spraw do właściwego archiwum państwowego następuje w trybie i na warunkach, określonych w przepisach o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

§ 17.1. Przed przekazaniem akt spraw do zniszczenia prezes sądu powołuje komisję w celu przeprowadzenia czynności związanych z brakowaniem akt. Komisji przewodniczy sędzia.

2. Komisja może w uzasadnionych wypadkach zaproponować zmianę kwalifikacji akt spraw z kategorii B na kategorię A lub przedłużyć ustalony pierwotnie czas przechowywania akt spraw kategorii B. Komisja nie może dokonać zmiany kwalifikacji akt spraw zaliczonych do kategorii A.

3. Propozycja komisji, o której mowa w ust. 2, podlega na wniosek prezesa sądu zatwierdzeniu przez dyrektora właściwego archiwum państwowego.

4. Z przeprowadzonych prac komisja sporządza protokół, który przedstawia prezesowi sądu do zatwierdzenia.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 4, zalicza się do kategorii A.

§ 18. Akta spraw, w których nie ukończono wszystkich czynności związanych z wykonaniem orzeczenia, nie mogą być przekazane archiwom państwowym lub do zniszczenia.

§ 19. Przekazanie akt spraw do zniszczenia następuje po uzyskaniu zgody dyrektora właściwego archiwum państwowego, w trybie i na warunkach, określonych w przepisach o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

§ 20. Akta spraw zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zalicza się, w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia, do odpowiednich kategorii archiwalnych, o których mowa w § 7-12, według przepisów tego rozporządzenia.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego z art. 12a § 8 P.p.s.a., w brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia - o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Upoważnienie ustawowe dotyczy trzech kwestii: określenia sposobu tworzenia akt sądowoadministracyjnych (art. 12a § 1), przetwarzania akt sądowoadministracyjnych (art. 12a § 1a i § 1b) i kwestii przechowywania akt wszystkich zakończonych prawomocnie spraw sądowoadministracyjnych oraz ich przekazywania do właściwych archiwów państwowych albo zniszczenia (art. 12a § 3 i 4).

Przepisy § 1 – 10 określają przedmiot rozporządzenia, sposób tworzenia i przetwarzania akt, w tym również z zastosowaniem elektronicznego zarządzania dokumentacją, określenie kategorii akt sądowoadministracyjnych oraz odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów do ksiąg biurowych i urzędzeń ewidencyjnych.

Przepisy § 11 – 14 wskazują zasady zaliczania akt spraw sądowoadministracyjnych do określonych kategorii i okresy przechowywania akt oraz ksiąg i urzędzeń ewidencyjnych.

Z kolei § 15 – 19 określa warunki i tryb przechowywania, niszczenia oraz przekazywania archiwom państwowym akt spraw sądowoadministracyjnych.

Rozwiązania przyjęte w tym zakresie są zbieżne z rozwiązaniami przyjętymi w sądownictwie powszechnym.

W przepisach przejściowych i końcowych przyjęto, że akta spraw zakończonych, których nie zaliczono do odpowiedniej kategorii lub nie wskazano okresu ich przechowania, kwalifikuje się według przepisów rozporządzenia (§ 20).

Proponowane rozwiązania oparto na dotychczas obowiązujących przepisach tj. Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie sposobu postępowania z aktami spraw sądowoadministracyjnych w wojewódzkich sądach administracyjnych i Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 89, poz. 505). Zmiany w odniesieniu do poprzednio obowiązującego rozporządzenia dotyczą przede wszystkim kwestii wykorzystania instrumentów informatycznych przy tworzeniu akt sądowoadministracyjnych.

Nie zamieszczono przepisu uchylającego rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie sposobu postępowania z aktami spraw sądowoadministracyjnych w wojewódzkich sądach administracyjnych i Naczelnym Sądzie Administracyjnym, z uwagi na treść § 126 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej.

Przyjęto standardowe *vacatio legis*, tj. wejście rozporządzenia w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (por. § 45 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 132 Zasad techniki prawodawczej).

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych pobieranych w sprawach
sądowoadministracyjnych**

Na podstawie art. 236 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1502) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za każdą stronę odpisu, zaświadczenia, wyciągu lub innego dokumentu wydawanego na wniosek na podstawie akt sprawy sądowoadministracyjnej oraz za stwierdzenie prawomocności pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 10 zł.

2. Za kopie i wydruki dokumentów z akt sprawy sądowoadministracyjnej wydawane na wniosek pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 2 zł za każdą stronę kopii lub wydruku.

3. Za wydruki pism i załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego pobiera się opłatę kancelaryjną w wysokości 0,50 zł za każdą stronę wydruku czarno-białego w formacie 210 mm x 297 mm (A4) oraz 4 zł za każdą stronę wydruku kolorowego w formacie 210 mm x 297 mm (A4).

4. Za sporządzanie wydruków pism i załączników, o których mowa w ust. 3, w formacie:

- 1) 297 mm x 420 mm (A3) pobiera się opłatę stanowiącą dwukrotność opłaty, o której mowa w ust. 3;
- 2) 420 mm x 594 mm (A2) pobiera się opłatę stanowiącą czterokrotność opłaty, o której mowa w ust. 3;
- 3) 594 mm x 841 mm (A1) pobiera się opłatę stanowiącą ośmiokrotność opłaty, o której mowa w ust. 3;
- 4) 841 mm x 1189 mm (A0) pobiera się opłatę stanowiącą szesnastokrotność opłaty, o której mowa w ust. 3.

5. W przypadku wydruków pism i załączników, o których mowa w ust. 3, w większych formatach niż przewidziane w ust. 4, opłata za wydruk wynosi 60 zł/m².

6. Jeżeli dokument, jego kopia lub wydruk może być wydany po usunięciu z jego treści danych osobowych lub innych danych objętych tajemnicą prawnie chronioną, opłatę kancelaryjną pobiera się w kwocie:

- 1) 15 zł za stronę dokumentu, o którym mowa w ust. 1 i 3;
- 2) 3 zł za stronę kopii lub wydruku, o których mowa w ust. 2 i 3.

7. Każdą rozpoczętą stronę liczy się za całą.

8. Jeżeli dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzony w języku obcym lub zawiera tabelę, pobiera się opłatę kancelaryjną w podwójnej wysokości.

§ 2. Opłatę kancelaryjną za odpis orzeczenia z uzasadnieniem doręczony na skutek wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, zgłoszonego w terminie siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia albo doręczenia odpisu sentencji orzeczenia, pobiera się w kwocie 100 zł.

§ 3. Opłatę kancelaryjną za odpisy, wyciągi, kopie i wydruki oraz zaświadczenia i inne dokumenty wydawane na podstawie zbiorów gromadzonych i prowadzonych w sądzie poza aktami sprawy pobiera się odpowiednio w wysokości określonej w § 1.

§ 4. Jeżeli wniosek o wydanie dokumentu, jego kopii lub wydruku został złożony przed wejściem w życie rozporządzenia, opłatę kancelaryjną pobiera się w dotychczasowej wysokości.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych pobieranych w sprawach sądownoadministracyjnych (Dz. U. Nr 221, poz. 2192), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 236 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1502) w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw. Ustawą tą wprowadzono do procedury sądowoadministracyjnej przepisy regulujące informatyzację postępowania przed sądami administracyjnymi.

W związku z przyjętą w ustawie zmieniającej możliwością doręczania pism i załączników za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, dotychczasowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych pobieranych w sprawach sądowoadministracyjnych (Dz. U. Nr 221, poz. 2192) należało uzupełnić o przepisy odnoszące się do odpłatności za wydruki dokumentów elektronicznych. Zaznaczyć przy tym należy, że utrzymano na niezmiennym poziomie opłaty za pozostałe czynności kancelaryjne. Zmiana dotyczy jedynie stawek opłaty za wydruki dokumentów elektronicznych. Przyjęta w projektowanym rozporządzeniu wysokość opłat została skalkulowana w oparciu o szacunkowy koszt wydruku czarno-białego oraz kolorowego jednej strony, a także koszty rzeczowe i osobowe związane z koniecznością dokonywania wydruków.

W projekcie przyjęto, że nowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej i nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Ponadto projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Projekt będzie oddziaływał na Naczelny Sąd Administracyjny, wojewódzkie sądy administracyjne oraz strony i innych uczestników postępowania sądowoadministracyjnego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt zostanie przesłany do konsultacji Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i jednostek sektora finansów publicznych

Na obecnym etapie procedowania nad projektem trudno oszacować, jaki będzie jego wpływ na dochody i wydatki budżetu i jednostek sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Na obecnym etapie procedowania nad projektem nie można ocenić na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalnych

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalnych.

7. Wpływ regulacji na środowisko

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na środowisko.